ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΙ ΟΛΥ
ΤΥ ΚΟΖΜΥ,
ΕΝΟΘΙΤΕ!

ΕΚΘΕΣΙ

ΤΥ Σ. Γ. Α. ΓΙΑΚΟΒΛΕΦ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΤΙΠΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΥ ΑΓΡΟΤΙΚΥ ΑΡΤΕΛ

ΕΚΔΟΤΙΚΟ «ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ»
ΡΟΣΤΟΒ-Ν ΤΟΝ
1935

Προλετάριι ολυ τυ κόζμυ, ενοθίτε!

ΕΚΘΕΣΙ ΤΥ Σ. Γ. Α. ΓΙΑΚΟΒΛΕΦ ΔΙΕΦΘΙΝΤΙ ΤΥ ΑΓΡΟΤΙΚΥ ΤΜΙΜΑΤΟΣ ΤΙΣ ΚΕ ΤΥ ΠΚΚ (μπ)

Για το πρότιπο καταστατικο τυ αγροτικυ αρτελ.

ΕΚΔΟΤΙΚΟ „ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ"
Ροςτοβ-Ντον 1935

Ι.

1 ΑΝΟΔΟΣ ΤΙΣ ΚΟΛΧΟΖΙΚΙΣ ΠΑΡΑΓΟΓΙΣ.

Αχριβος διο χρόνια πριν ςινεδρίαζε το πρότο ςινέδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον. Το πρότο ςινέδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον ςινίλθε ςε δίςκολο για τα κολχοζ κερο. Θιμάςτε, — θαρο, πος ιδιέτερα καλα αφτο το θιμάντε ι αντιπρόςοπι τυ Βορίυ Καφκάςυ κε τις Υκρανίας — πος το 1932 τα ιπολίματα τον κυλάκον, τον ακςιοματικον, τον μπελογβαρτέον, πυ χόθικαν ςτα κολχοζ, προςπαθύςαν να τορπιλίςυν το κολχόζικο έργο. Αφτι ςπάνανε τις μιχανες, ςφάζανε τα ζόα, ςκοτόνανε με μπαμπεςια τυς καλίτερυς κολχόζνικυς, οργανόνανε κλέπςιμο τυ ψομιυ απτυς λόντιρυς, για να μι μίνι ψομι ςτο ςινιδιτο κολχόζνικο· οργάνοναν όχι καθι όργομα τον χοραφιον, για να φιτρόςυν ςτα κολχόζικα χοράφια-μας παραπάνο ζιζάνια, απ'ότι ςιτιρα. Αφτι ςαμποτάρανε τι ςινκομιδι, για να ρθυν ίςτερα απτι ςινκομιδι ςτυς κολχόζνικυς κε να πυν: „κιτάτε μέχρι πιό ςιμίο ςας φέρνυν τα κολχοζ. Ας ςοθι όπιος μπορι, φίγετε απτα κολχοζ".

Ετςι ίχαν τα πράματα. Αφτο πρέπι να το θιμιθύμε.

Τότε ο ςίντροφος **Στάλιν** με όλι τι δίναμι, με τι λενινιςτικι εφθίτιτα έβκλε μπροςτα ς'όλυς-μας, μπροςτα ςτυς κομυνιςτες, μπροςτα ςτιν αγροτια το ζίτιμα έτςι. Μας ίπε: κιτάκςτε, εμις τςακίςαμε τυς κυλάκυς, μα τα ιπολίματά-τυς ακόμα ιπάρχυν, αφτα χόνοντε ακόμα ςτα κολχοζ, αφτα φροντίζυν ακόμα να τραβίκςυν τυς αγρότες πίςο· πρέπι να τα καταπνίκςυμε, να τα διόκςυμε απτα κολχοζ· πρέπι όλι ι καλίτερι αγρότες, ι ςινδιτι αγρότες-κολχόζνικι να ενοθυν, για να κάνυν όλα τα κολχοζ μπολςςεβίκικα, κι όλυς τυς κολχόζνικυς έφπορυς.

Κάτο απτιν καθοδίγιςι τυ ςιντρόφυ Στάλιν το κόμα κε ι ςοβετικι εκςυςία βοίθιςαν τα κολχοζ να καταπνίκςυν το μπελογβαρτέικο ςκιλολόι, πυ χόθικε ςτα κολχοζ, βοίθιςαν να το διόκςυμε απτα

κολχοζ, στίλανε στα κολχοζ για βοίθια χιλιάδες μπολσεβίκυς-οργανοτες στο πρόσοπο τον πολιτοτντελ, δινάμοσαν τα κολχοζ, εκσοπλίζοντάς τα με ανότερι τεχνικι, βοίθισαν τα αδίνατα κολχοζ με τρόφιμα κε σπόρο. Σαν αποτέλεζμα διμιυργίθικε ι δινατότιτα γρίγορις ανόδυ τις κολχόζικις παραγογις.

Στον αγόνα για τα μπολσεβίκικα κολχοζ αντιπαραθέσαμε σε μια φύχτα παλιοτόμαρον τα εκατομίρια τον εκσοκοματικον κολχόζνικον — **κε εμις νικίσαμε.**

Ινε γεγονος, ότι πολες δεκάδες χιλιάδες κολχοζ ίνε ίδι μπολσεβίκικα, ι δε κολχόζνικί-τυς έφπορι.

Ινε γεγονος, ότι αρχίζοντας απτο 1932, απο χρόνο σε χρόνο αφκσάνι ι εβιμερία τον κολχόζνικον, ακόμα κ' ι κσιρασία τυ 1934 στο νότο τις Υκρανίας δεν μπόρεσε να σταματίσι αφτι την άφκσισι.

Ινε γεγονος, ότι σε κάθε κολχόζικο σπίτι κάθε χρόνο αναλεγυν ολοένα κε πιο πολα σιτιρα, ζαρζαβάτια, πατάτες.

Ινε γεγονος, ότι το 1932 τα κολχοζ οργόσανε ζιαπ μόνο το ένα τέταρτο τις ανικσιάτικις έκτασις, το δε 1934 περισότερο απτο μισο τις ανικσιάτικις έκτασις.

Ινε γεγονος, ότι το 1932 τσακελίζανε (βοτανίζανε) τα σιτιρα μονάχα τα προτοπόρα κολχοζ, το δε 1934 τσακελίστικε το μισο όλον τον σπαρτον τον σιτιρον.

Ινε γεγονος, ότι λόγο τις ανόδυ τις κολχόζικις παραγογις κε τις ανάπτυκσις τον σοβχοζ το εργατο-αγροτικο κράτος διαθέτι απτιν εσοδία τυ 1934 όχι λιγότερο απο 1,5 δισεκατομ. πύτια σιτιρα. Αφτο κσεπερνα διο κε πλέον φορες εκίνο, πυ ίχαμε το 1928. Με τέτιο ποσο σιτιρον μπορέσαμε να καταργίσυμε το σίστιμα τον δελτίον στο πσομι. Βέβεα, αφτι ι δυλια τις καλιτέρεψσις τον κολχοζ δεν κόστισε λίγο στο κράτος.

Πρέπι ανιχτα να το πύμε, ότι το εργατο-αγροτικο κράτος δεν εφίσθικε κανενος μέσυ για τι βοίθια τον κολχοζ.

Ινε γεγονος, ότι στα κολχοζ, πυ εκσιπιρετύντε απτυς ΜΤΣ, ι μισες δυλιες γένικαν απτα τράκτορα, αποτέλεζμα τυ οπίυ ίνε, ότι μονάχα κατα τι διάρκια τυ 1933 κε 1934 το εργατο-αγροτικο κράτος έστιλε για δυλια στα κολχόζικα χοράφια μέσον τον μιχανο-τρακτορικον σταθμον 106.000 τράκτορα με τροχυς κε 4.600 καμπιόμορφα τράκτορα „στάλινετς", 14.607 φορτιγα αφτοκίνιτα, 13 202 κομπάιν, 19.269 τρακτορικες αλονιστικες μιχανες για σιτιρα κε οργάνοσε 1.054 νέυς ΜΤΣ. **(Χιροκροτίματα).**

Απτιν άνικσι τυ 1931 μέχρι το φτινόπορο τυ 1934 (συμπεριλαμβανόμενυ) το εργατο-αγροτικο κράτος έδοσε στα κολχοζ

262 εκατομ. πύτια σπόρο κε δάνιο σε τρόφιμα κε αναφαγα κε κατα τιν ανικσιάτικι καμπάνια σπορας το 1935 επιτράπικε να δοθον 82 εκατομ. πύτια.

Τα τελεφτέα διο χρόνια το εργατο-αγροτικο κράτος έδοσε στα κολχοζ μακροπρόθεζμι πίστοσι 467 εκατομ. ρύβλια, κε ταφτόχρονα χάρισε στα κολχοζ το ίμισι τον χρεόν-το: στο κράτος σε ποσο 435 εκατομ. ρυβλίον. **(Παρατεταμένα χιροκροτίματα).**

Βέβεα, με τέτια βοίθια το κράτος μπορύσαν να ιπάρχον καλίτερα αποτελέζματα στο έργο τις ανόδυ τις αγροτικις παραγογις. Για τιν όρα δεν έχομε κανένα λόγο να καφχόμαστε. Ο καθένας απο σας, σίντροφι υντάρνικι, μπορι να πι: ι δυλιές-μυ πάνε καλίτερα, απότι στο σίνολο στιν Ενοσι. Κε θα έχετε δίκεο. Για τυς προτοπόρυς ίδι ι δυλιες πάνε πολι καλίτερα, ι εσοδία-τυς κε το γάλα, πυ δίνον ι αγελάδες ίνε πολι περισότερα, απ'ότι στυς κολχόζνικυς τις σιρας, κε τόρα όλι ι δυλια σινίστατε σε τύτο, ακολυθόντας τις δεκάδες χιλιάδες τον **προτοπόρον**, πάνο στο ιπόδιγμα τον προτοπόρον, να οργανοθι ι δυλια **όλις** τις μάζας τον κολχοζ κε τον κολχόζνικον.

Ωστόσο δεν μπορύμε να περιμένυμε, όσπυ το κάθε κολχοζ να καταλάβι μόνο-τυ να βάλι τάκσι στις δυλιές-τυ, έτσι όπος κάνανε πια τα καλίτερα κολχοζ. Το καταστατικο τυ αγροτικυ αρτελ πρέπι να γενικέψι τιν πίρα τον προτοπόρον κολχόζνικον κε να βοιθίσι τα καθισερύντα κολχοζ να χονέψυν τιν πίρα τον καλίτερον κολχοζ.

Νά γιατι ι Κεντρικι Επιτροπι τυ κόμματος κε ι κιβέρνισι βάλανε το ζίτιμα τις αλαγις τυ καταστατικυ τυ αγροτικυ αρτελ.

Το προιγύμενο καταστατικο σιντάχτικε το 1930.

Το παλιο καταστατικο ιπόδιχνε, με πιυς όρυς **ενόνοντε** ι μονονικοκίριδες σε κολχοζ. Ιπόδιχνε, απο πύ **ν' αρχίζι** κανένας να δυλέβι στο κολχοζ. Μα το παλιο καταστατικο σχεδον τίποτα δεν λέι για το πός να **διεκσαχτι** ι κινονικι μεγάλι παραγογι. Κε πός μπορύσε άλοστε να πι για πράγμα, πυ δεν εκσελέχτικε ακόμα σε επαρκι βαθμο στιν πίρα, γιατι αφτι τι δυλια τι μελετύσαν εκατομίρια αγρότες πάνο στι δικί-τυς πίρα κε μαζι μ' αφτυς τι μελετύσε κι όλο το κόμα-μας.

Στο παλιο καταστατικο τίποτα δεν λέγονταν για τις κολχόζικες **μπριγάτες**, εν το μεταξι δε στα περαζμένα χρόνια ι μπριγάτες γένιχαν ι βάσι τις οργάνοσις τις κολχόζικις δυλιας.

Στο παλιο καταστατικο σχεδον δεν λέγονταν τίποτε για το πος να διατιμιθι ι δυλια τον κολχόζνικον κε πός να **μιραστυν**

τα ισοδίματα. Κε πός μπορύςε να λεχτι ένα τέτιο πράγμα, όταν το 1930 τα κολχοζ ακόμα μόλις άρχιζαν το πèραζμα απτο μίραζμα πàνο ςτις πςιχες ςτο μίραζμα πάνο ςτι δυλια.

Στο παλιο καταςτατικο δεν προβλέπονταν μέτρα για εκςαςφάλιςι τις **σταθερότιτας** τις κολχόζικις παραγογις, για διμιοργία ςταθερότιτας ςτιν ίδια τι ςίνθεςι τον κολχόζνικον κε τον καθοδιγιτικον ςτελεχον. Κε πός μπορùςε àλοςτε να προβλέπςι ένα τέτιο πράγμα, αφυ το 1930 όλα βρίςκονταν ςε κίνιςι. Εκατομίρια κολχόζνικι, πυ τăχαςαν μπροςτα ςτις διςκολίες, βγένανε τòτε απτα κολχοζ για να μπύνε κςανα ςτο κολχοζ ίςτερα απο λίγο κερο. Ι διαλογι τον προέδρον κε τον μπριγατίρον μόλις άρχιςε. Στιν πράκςι ακόμα δεν ιπίρχε εκςέλενκςι τον ανθρόπον, κε όμος πόςο άκςιζε μια τèτια εκςέλενκςι.

Στο παλιο καταςτατικο, αν κε λέγονταν, ότι ι **αγελάδα** δεν κινονικοπιὶτε, πάντος το ζίτιμα τυ ςιςχετιζμυ τυ **βασικυ** κινονικοπιιμένυ νικοκιριυ τυ κολχοζ κε τυ βοιθιτικυ νικοκιριυ τυ κολχόζικυ ςπιτιυ αποφαςίζονταν òχι όςο πρέπι κςεκάθαρα, γιατι το κινονικο νικοκιριο δεν ίταν *ακόμα* εδρεομένο, κε δεν φένονταν, μέςα ςε πια ςίνορα μπορι να επιτραπι ι ίπαρκςι ατομικυ νικοκιριυ ςτα μέλι τυ αρτελ, για να μι τορπιλίςι αφτο τιν κινονικι παραγογι.

Επιδι το ζίτιμα τυ καταςτατικυ τυ αγροτικυ αρτελ ίνε ζίτιμα διεφθέτιςις τις ζοις εκατομιρίον κολχόζνικον, γιατι εδο πρόκιτε για τα ςιμφέροντα δεκάδον εκατομιρίον ανθρόπον, το αγροτικο τμίμα τις ΚΕ τυ ΠΚΚ(μπ) κε το Λαικο Κομιςαριάτο Γεοργìας τις ΕΣΣΡ θεόριςαν απαρέτιτο για τι ςιζίτιςι τυ επεκςεργαζμèνυ απ' αφτυς ςχεδίυ τυ καταςτατικυ να ςας ςινκαλέςυν εςας τυς υντάρνικυς — τυς καλίτερυς ανθρόπυς τον κολχοζ, για να επεκςεργαςτύνε μαζìςας το ςχέδιο τυ καταςτατικυ.

Νὰ λιπον, για όλες αφτες τις δυλιες, για όλα αφτα τα ζιτίματα πρέπι να μιλίςυμε μαζί-ςας, για να βρύμε εκίνες τις επιδιορθόςις, πυ ìνε απαρέτιτο να μπυν ςτο παλιο καταςτατικο τυ αγροτικυ αρτελ.

Εδο πέρα ςας μιράςανε το ςχέδιο τυ καταςτατικυ, πυ επεκςεργάςτικε το αγροτικο τμìμα τις ΚΕ τυ κόματος κε το Λαικο Κομιςαριάτο τις Γεοργίας τις ΕΣΣΡ. Αφτο ίνε **σχέδιο**. Εμις δεν μπορύςαμε ς' αφτο να τα προβλέπςυμε όλα. Ιμε βέβεος, ότι ο καθένας απο ςας θα ςιμιόςι πολα, πυ εμις ίςος ὺτε τα ςκεφτίκαμε. Το κάθε άρθρο αφτυ τυ καταςτατικυ, πàνο ςτι βάςι τις πίρας, πυ έχι ο καθένας απο ςας ςτον κλάδο-τυ, τιν πίρα τυ προέδρυ, τυ απλυ κολχόζνικυ, τις δυλέφτρας τις φέρμας κ.τ.λ. μαζι

με ςας, το χάθε άρθρο, το χάθε μέρος τυ χαταςτατιχυ, **δίχος να βιαςτύμε**, χι αν αχόμα θα χριàζονταν χάμποςες μèρες, πρέπι να το εχςετάςυμε χε να πύμε χατόπι ς' όλι τι μάζα τον χολχòζνιχον χε τον χαθιςτεριμένον χολχοζ: νά πός, πάνο ςτι βάςι τις πίρας τον προτοπόρον χολχοζ, πρέπι να φιάςετε τιν χολχόζιχι ζοι, νά πιά τάχςι πρέπι να μπι ςτα χολχοζ, για να προχορίςι ι δυλια προς τα εμπρος γριγορότερα.

II.

ΤΟ ΖΙΤΙΜΑ ΤΙΣ ΓΙΣ.

Κςέρετε, ότι ι γι ςτο χράτος-μας, ςιμπεριλαμβανόμενις χε τις γις, πυ χατέχυν τα χολχοζ, ςίμφονα με τυς θεμελιόδις νόμυς-μας, ίνε πανλαιχι, χρατιχι ιδιοχτιςία. Ι γι δεν πυλιέτε, δεν ιποθιχέβετε, δεν αγοράζετε, δεν δίνετε ςτο ενίχιο.

Τόρα, òταν τα χολχοζ χριςιμοπιυν τιν χαταπλιχτιχι μερίδα τον αγροτιχον γεον, εχςαφανίςτιχαν όλα τα ςίνορα, πυ προτίτερα χόριζαν τα χοράφια τον χςεχοριςτον μελον τυ χολχοζ. Ολι ι χλίρι τον χοραφιον ςινχονέφτιχαν τόρα ς' ένα μαςìβο γις χε τα χριςιμοπυ χολεχτιβιςτιχα όλο το αρτελ.

Αφτι ι γι ίνε χιριολεχτιχα ποτιζμένι με το έμα χε τον ίδροτα τις εργαζόμενις αγροτιας.

Τις τελεφτέες εχατονταετίες ι ρόςι αγρότες, πυ τυς χορόιδεβαν ι διοριζμένι απτον τςάρο διμόςιι ιπάλιλι, πυ τυς έδερναν ι πομέςςιχι, όχι μια φορα χςεςιχòνονταν ενάντια ςτ' αφεντιχα, ενàντια ςτυς τςαριχυς τςινόβνιχυς. Μα χάθε φορα αφτες ι εχςεγέρςις τέλιοναν με ίτα χε ςχλιρότατι εχδίχιςι τυ τςαριζμυ, πυ νιχύςε, ενάντια ςτυς νιχιμένυς.

Λιςτεμένι απτυς πομέςςιχυς, χαταπιεζμένι απτιν αφθερεςία τον τςαριχον τςινόβνιχον, περιπλεγμένι απτα αςτινομιχα χε τα παπαδίςτιχα δìχτια, ςφιγμένι ςτα πιεςτίρια τις ανέχιας χε τις χαταςτροφις — ι αγρòτες ίταν ανιπεράςπιςτι ενàντια ςτυς πομέςςιχυς, ενάντια ςτιν τςαριχι χιβέρνιςι.

Απο ένα τρìτο μέχρι το μιςο τις εςοδίας γδέρνανε ι εμοπότες-πομέςςιχι απτυς φτοχυς αγρότες για το ενίχιο τις ντεςιατίνας γις πυ τυς αφέρεςαν, 6 ρύβλια πλίρονε ο πομέςςιχος ςτον αγρότι για τιν πλέρια χαλιέργια τις γίς-τυ με ινβενταρ τυ χοριχυ. Το μεγαλίτερο μέρος τυ χαθαρυ ιςοδίματος το έπερνε απτυς

αγρότες ο τσάρος με φòρυς κε ανκαρίες. 5 ρύβλια το χρόνο ίταν προςιτα ςτον χορικο με ένα άλογο να κςοδέπςι για ν' αποχτίςι ινβενταρ κε ζόα.

Ι διέκςοδος ίταν μια — να κςεριζοθι το πομέςςικο κε καπιταλιςτικο καθεςτος ςτο Ρυς.

Μονάχα τότε, όταν ςτο Ρυς γενίθικε ι επαναςτατικι τàκςι, το προλεταριάτο, το οπίο μπόρεςε να μπι επι κεφαλις τυ επαναςτατικυ κινίματος τον αγροτικον μαζον, κε το οπίο κάτο απτιν καθοδίγιςι τυ Λένιν οδίγιςε τυς εργαζόμενυς αγρότες κατòπιν-τυ, κςανίχτικε ι δινατότιτα τυ λικβινταρίζματος τον πομέςςικον.

Μονάχα τότε, όταν ι εργατικι τάκςι κςεςίκοςε όλο τον εργαζόμενο λαο ςτιν πάλι ενάντια ςτον τςαριζμο, πραγματοπιίθικε ο προεόνιος πόθος τον εκατομιρίον τον αγροτον για τι γι.

Μα το μικρο αγροτικο νικοκιριο έμινε. Σαν αποτέλεζμα τυ Οχτόβρι λικβιντάραμε τυς πομέςςικυς, μιράςαμε τι γι ανάμεςα ςτυς αγρότες, περιορìςαμε τυς κυλάκυς, μα ι έκςοδος προς τιν έφπορι ζοι, μίπος ίταν ανιχτι για το μικρο νικοκιριο, το μικρο αγρότι; Σε ςας, τυς υντάρνικυς, πυ μαζεφτίκατε εδο, ίνε γνοςτο, ότι μονάχα μια μικρι μερίδα κυλάκον-πλυςίον προόδεψε, μα ι καταπλιχτικι πλιοψιφία τον αγροτον δεν μπορύςε να πάι ςτιν έφπορι ζοι, αν κε ι ςοβετικι εκςυςία παρίχε παντοιδι βοίθια ςτα μικρα νικοκιρια.

Ετςι, ςίντροφι, με τον Οχτόβρι γένικε το πρότο μέρος τις δυλιας. Εκςαφανίςαμε τον πομέςςικο.

Πάνο ς' αφτο επανιλιμένα μίλιςε ο **Λένιν**. Ακόμα το 1917 ςτο πρότο Πανροςικο ςινέδριο τον αγροτον αντιπροςόπον ο Λένιν ìπε:

„Αν θα κάτςυμε κατα τον παλιο τρόπο ςτα μικρα νικοκιρια, αν κε ελέφθερι πολίτες ςε ελέφθερι γι, το ίδιο κàνι μας απιλι αναπόφεφχτι καταςτροφι, γιατι το κςεχαρβάλομα επέρχετε κάθε μέρα, κάθε όρα“. (Λένιν, τòμος XX, ςελ. 417).

Το 1918 ςε λόγο-τυ προς τυς αντιπροςόπυς τον επιτροπον τις φτοχολογιας τυ Μοςχοβίτικυ όμπλαςτ ο ς. Λένιν ίπε:

„Ι μιραςια ίταν καλι μονάχα ςαν αρχι. Αφτι έπρεπε να δίκςι, ότι ι γι φέβγι απτον πομέςςικο, ότι περνα ςτυς αγρότες. Μα αφτο δεν αρκι. Ι διέκςοδος βρίςκετε μονάχα ςτιν κινονικι καλιέργια τις γις.... Ι κομύνες, ι αρτελικι καλιέργια, ι ςινετεριζμι τον αγροτον, — νά πυ ένκιτε ι ςοτιρία απτο αςίμφορο τυ μικρυ νικοκιριυ, νà πυ ένκιτε το μέςο τις ανίψοςις κε καλιτέρεψις τυ νικοκιριυ, ι ικονομία τον δινάμεον κε τις πάλις ενάντια ςτυς κυλάκυς, τι χαραμοφαγια κε τιν εκμετάλεψι“. (Λένιν, τόμος XXIII, ςελ. 282).

Το 1919 στο λόγο-τυ στιν πρότι Πανροσικι σίσκεπσι για δυλια στο χοριο ο Λένιν ίπε: ,,... τα μικρα νικοκιρια δεν μπορύνε να βγυν απτιν ανέχια". (Λένιν, τόμος XXIV, σελ. 540).

Σ' αφτον ακριβος το λενινιστικο δρόμο τις διμιυργίας κολεκτιβιστικυ κινονικυ νικοκιριυ μπίκε ι Σοβιετικι Εκσυσία κάτο απτιν καθοδίγισι τυ Στάλιν, όταν ι εφαρμοζόμενι απο μας πολιτικι τις βιομιχανοπίισις τις χόρας έδοσε τι δινατότιτα μέσον τον τρακτορικον εργοστασίον, μέσον τον νέον εργοστασίον τις μιχανυργίας ν' αρχίσι να εφοδιάζετε ι κολχόζικι αγροτια με άφθονα τράκτορα κε μιχανες.

Κε νά, σίντροφι, το αποτέλεζμα: ι κολχόζικι αγροτια έσπιρε πέρσι 101,7 εκατομίρια εχτάρια γις. Περισότερο απο εκατο εκατομίρια εχτάρια έσπιρε ι κολχόζικι αγροτια πὲρσι. Πριν δε τον πὸλεμο, όλι ι πομέσσικι, όλι ι κυλάκι, όλι ι μεσέι κε φτοχι, όλι μαζι σπίρανε εκατον πέντε εκατομίρια εχτὰρια. Πα να πι μόνο τα κολχοζ σπίρανε πέρσι στι χόρα-μας σχεδον τόσο, όσο ι πομέσσικι, ι κυλάκι κε ι αγρότες — φτοχι κε μεσέι — όλι μαζι σπίρανε πριν τον πόλεμο. **(Χιροκροτίματα).**

Νά ι δίναμι τυ κολχόζικυ σιστίματος, νά πὸτε πραγματοπιίθικε ο προεόνιος πόθος τυ αγρότι-μας. Πα να πι τὸρα όλι ι δυλια ένκιτε σε τὺτο, να εποφελιθύμε τι γι αφτι όπος πρέπι, να πάρυμε απτι γι όλα όσα μπορι να δόσι, πέρνομε δε εμις πολι λίγα απτι γι ος τα τόρα. Πάνο στι γι, πυ έδοσε το κράτος μέσον τον κολχοζ στι χρίσι όλις τις μάζας τον εργαζόμενον αγροτον, όπυ φέτο θα δυλέπσυν παραπάνο απο 230 χιλ. τράκτορα, πέρνυμε εσοδία, πυ λίγο μονάχα ξεπερνα τιν προπολεμικι εσοδία. Το ζίτιμα σινίστατε σε τύτο, ότι ακὸμα μέχρι τόρα δεν έχι μπι σε επαρκι βαθμο τάκσι στο ζίτιμα τις γις.

Σε εκατοντάδες περιπτόσις, παρα τυς νόμυς τυ κράτυς, αλὰζυνε παρα το νὸμο τα σίνορα τον κολχοζ, ι γέες απο μερικα κολχοζ κόβυντε κε περνυν σ' άλα κολχοζ, το έργο τυ ζεμλευστρόιστβο ίνε παραμελιμὲνο, ι αμιπσισπορες ὶνε καθοριζμένες στιν πράκσι μόνο στα μισα κολχοζ, — μ' άλα λόγια, σε μας δεν ιπάρχι ακόμα ι στιχιόδις τάκσι στο ζίτιμα τις γις.

Ινε γεγονος, ότι στο κολχοζ επ' ονόματι τυ Βοροσσίλοφ στο Αζοβο-Τζερνομόρικο κρὰι μέχρι τόρα εκ νέυ μιράζυν κάθε χρόνο τι γι. Ακόμα το φτινόπορο τυ 1933 αποκόπσανε απ' αφτο το κολχοζ ένα μέρος γις για ένα κολχοζ, άλο μέρος για πρίγοροτνι νικοκιριο, κε κοματιάσανε τι γι τυ κολχοζ έτσι, πυ σκορπίστικαν ι μπριγάτες σε απόσταση 7 χιλιομέτρον απτο χοριο.

Ινε γεγονος, ότι στο ίδιο το Αζοβο-Τζερνομόρικο κράι, στο κολχοζ „Ζαβέτι Ιλιτζα“, ι γι σαν ζγαριστίρι (κοτζεργα) απλόνετε ανάμεσα σε τρία σελσοβετ — 12 χιλιόμετρα σε μια πλεβρα, οχτο σε άλι.

Πρέπι ανιχτα να πύμε, ότι στο έργο τυ ζεμλευστρόιστβο τις γις ι επιτιχίες-μας ακόμα ίνε εντελος ανεπαρκις. Πρέπι μπολσεβίκικα να πύμε, ότι δεν ιποφέρετε πια μια τέτια κατάστασι.

Πρέπι εδο πέρα να πύμε, ότι ι κολχόζνικί-μας, κε κίνο πυ ίνε ιδιέτερα σπυδέο, ι καθοδιγιτες τον γεοργικον κε σοβετικον οργάνον-μας ς' αφτι τι δυλια δεν ίνε απετιτικι απέναντι στον εαφτότυς, δεν καταλαβένυν, ότι ι γι μπορι να δόσι διπλάσια κε τριπλάσια εν σχέσι με το προιγύμενο, ίστερα αφυ όλα τα σίνορα, πυ χόριζαν τι γι τον μελον τυ αρτελ, έχυν εκσαφανιστι, κι όλι ι κλίρι τον χοραφιον έχυν μετατραπι σε ενιέο μασίβο γις, πυ το χρισιμοπιι κολεχτιβιστικα το αρτελ.

Αλες φορες ι άνθροπί-μας πολι γρίγορα αφαρπάζοντε απτιν επιτιχία κε κσεχνυν, ότι ι κυλάκι κ' ι πομέσσικι τυ εκσοτερικυ πέρνυν εσοδία, πυ κατα πολι κσεπερνα τι δικί-μας, κε πρέπι εμις να φροντίσυμε να πάρυμε τέτιες εσοδίες κι όχι εσοδίες τις παλιας προπολεμικις Ροσίας.

Βέβεα, ς' αφτα τα δίο χρόνια το έργο τυ ζεμλευστρόιστβο προχόρισε. Ινε γεγονος, ότι όχι λιγότερα απτα μισα κολχοζ καθορίσανε ίδι αμιπσισπορα. Οστόσο, σιμβένι όχι σπάνια κε έτσι: σε κάπιο ραγιον, ίτε ΜΤΣ ίτε σε κολχοζ μιράζυν τα χοράφια τις αμιπσισπορας, στις μπριγάτες τμίματα δεν κσεχορίζυν, κε ίδι φονάζυν: „ζίτο! έχυμε αμιπσισπορα“ αν κε στιν πράκσι δίχος μπριγατικα τμίματα όλι αφτι ι αμιπσισπορα δεν ακσίζι τίποτα, — ίνε φιαζμένι πάνο στον άμο, γιατι αφτυ πέρα όλα θα μπερδεφτυν τιν άνικσι κε το φτινόπορο, όταν θα δοθυν τμίματα στις μπριγάτες.

Σ' όλυς ίνε γνοστο, πος μαγαρίστικε ι γί-μας απο διάφορα ζιζάνια σαν αποτέλεζμα τις βρετίτελικις δράσις τον κυλάκον. Για να μπι σε τάκσι αφτι ι γι, πρέπι απο χρόνο σε χρόνο να οργοθι βαθια, για να βγυν απτι γι ι ρίζες τον ζιζανίον κε ι σπόρι τον ζιζανίον. Ενο σε μας σιμβένι όχι σπάνια κε έτσι: οργόνυν μια φορα τι γι βαθια κε ίδι φονάζυν: ζίτο! νικίσαμε το αβαθες όργομα.

Ι γι χριάζετε πραγματικι περιπίισι, τι γι πρέπι να τιν καλοδυλέπσυμε, πρέπι να καλοκιτάκσυμε τι γι ανάλογα με το μέρος, με το χόμα με τι θέσι-τις απέναντι στον ίλιο, με το τί σπέρνονταν εδο πέρσι κε πρόπερσι, τί ίδυς ζιζάνια ίταν εδο σε βροχερο κερο, τί ίδυς ζιζάνια ίταν εδο σε κσιρο κερο. Ολα αφτα ίταν απρόσιτα για τον

αγρότι με τιν παλια τζερεςπολόςιτςα, όταν ι γι βρίςκονταν μακρια, όταν ίταν ανακατομένα εκατομίρια μικρα αγροτικα νικοκιρια. Ολα αφτα τόρα κιριολεχτικα ίνε προςιτα ςτο κάθε κολχοζ.

Δεν ιπάρχι κολχοζ, πυ να μι μπορι να εκςαςφαλίςι πραγματικι περιπίιςι τις γις, δεν ιπάρχι κολχοζ, πυ να μι μπορι να επιτρέπςι εκςάλιπςι τον ςινόρον, δεν ιπάρχι κολχοζ, πυ να μι μπορι να περιπιίτε το κάθε τμίμα γις, αντίςτιχα με τις απετίςις-τυ.

Κι αν θα το κάνυμε αφτο, μπορύμε να πύμε ςίγυρα: ι γι εκατονταπλάςια θα κςεπλιρόςι τυς κόπυς τον κολχόζνικον.

Νά γιατι θεορύμε ανανκέο να προβλέπςυμε ςτο καταςτατικο τυ αρτελ βαςικα μέτρα, πυ να εκςαςφαλίςυν, εν πρότις, τι ςταθερότιτα όλις τις χριςιμοπίιςις γις απτα κολχοζ, εκ δεφτέρυ τι ςταθερότιτα τον χοραφιον τις αμιπςιςποραι, ςτα οπία πρέπι να μιραςτι ι κολχόζικι γι ς' όλα δίχος εκςέρεςι τα κολχοζ, εκ τρίτυ, ςταθερότιτα τον μπριγατικον τμιμάτον, πυ πρέπι να κςεχοριςτυν για τις μπριγάτες ςτο κάθε χοράφι τις αμιπςιςπορας.

Νά γιατι θεορύμε ανανκέο κε ςας παρακαλύμε να το ςιζιτίςετε έτςι, πυ το καταςτατικο να πι για το ζίτιμα τις γις τα ακόλυθα:

1. Ι γι, πυ κατέχι το αρτελ, ίνε πανλαικι, κρατικι ιδιοχτιςία. Ι γι, ςίμφονα με τυς νόμυς τυ εργατο-αγροτικυ κράτυς, κατοχιρόνετε ςτο αρτελ για χριςιμοπίιςι επ' αόριςτο κε δεν μπορι ύτε να πυλιθι ύτε να δοθι ςε ενίκιο απτο αρτελ.

2. Το ενιέο μαςίβο γις τυ αρτελ δεν πρέπι με κανένα λόγο να λιγοςτέπςι. Απαγορέβετε να δοθι γι ςτα μέλι, πυ βγένυν απτα αρτελ, ςε βάρος τις έχταςις γις τυ αρτελ. Τα μέλι, πυ βγένυν απτο αρτελ, μπορύνε να πάρυν γι μονάχα απτις ελέφθερες γέες τυ κρατικυ φόντυ γις.

3. Ι γέες τυ αρτελ μιράζοντε ςε χοράφια αντίςτιχα με τιν επικιρομένι αμιπςιςπορα.

4. Στα χοράφια τις αμιπςιςπορας προςκολιέτε ςτιν κάθε γεοργικι μπριγάτα παντοτινο τμίμα για όλι τιν προθεςμία τις αμιπςιςπορας.

Αν για τι διεφθέτιςι τις γις, πυ επ' αόριςτο τιν χριςιμοπιι το κολχοζ, καταπιαςτίτε εςις, ι κολχόζικι προτοπόρι, ςαν για ςπυδεότατι δυλια, — θα τραβίκςυμε μπροςτα τιν ανίπςοςι τις εςοδίας με αφάνταςτι γριγοράδα.

Οπος ίνε γνοςτο, απτις κινονικοπιιμένες γέες δίνετε για ατομικι χρίςι τον κολχόζικον ςπιτιον περιβόλι. Πάνε άραγε όλα καλα

ς' αφτι τι δυλια; Ιπάρχυν κολχοζ, όπος παραδίγματος χάριν, το κολχοζ „Νόβαγια Ζζίζν“ τυ όμπλαστ τυ Κυρςκ, όπυ ιπάρχυν 76 εχτάρια κολχόζικον ςπαρτον κε 51 εχτ. ςπαρτον περιβολιον. Μπορύμε να θεορίςυμε ορθι μια τέτια κατάςταςι πραγμάτον;

Φονες. — Οχι, όχι.

Γιάκοβλεφ. — Ιπάρχι στο ίδιο όμπλαςτ τυ Κυρςκ κολχοζ „3-ος χρόνος τις πιατιλέτκας“. Το κολχοζ αφτο περιλαμβάνι 42 ςπίτια. Σε 42 ςπίτια ιπάρχι περιβόλι απο 62 εχτάρια. Μπορύμε να θεορίςυμε αφτο το πράμα κανονικο;

Φονες. — Οχι, όχι.

Γιάκοβλεφ. — Σ' αφτο το πεδίο ιδιέτερα άςχιμι ίνε ι κατάςταςι ςτο Αζοβο-Τζερνομόρικο κράι, ςτο Βόριο Κάφκαςο, ςτιν Μπελορύςια. Εκι τιχένι έτςι: ένας λογαριάζετε κολχόζνικος· έχι περιβόλι 2—3 εχτάρια, ςτιν πραγματικότιτα δε κάτο απτο προςοπίο τυ κολχόζνικυ ίνε ο παλιος μονονικοκίρις κε το αρτελ ίνε γι' αφτον μονάχα τρόπος να ςινκαλιφθι, για να πάρι όλες τις εφκολίες. Ι δε πςιχί-τυ όλι ίνε ςτο περιβόλι. Ιπάρχυν τέτιι άνθροπι;

Φονες. — Νε, νε.

Γιάκοβλεφ. —Κε όχι λίγι.

Αντιθετα δε ιπάρχυν τέτια γεγονότα, όπος, παραδίγματος χάριν, ςτο όμπλαςτ τυ Τζελιάμπινςκ, όπυ ςε πολα κολχοζ κε μέχρι τόρα ύτε κε μικρα κομάτια δεν δόθικαν ςτυς κολχόζνικυς· εδο πέρα όλι ι φροντίδα για τιν πατάτα, για το μαιντανο, για το γάλα, με το οπίο θα εφοδιαςτι ο κολχόζνικος, ρίχνετε μεμιας ςτα κολχοζ, ςτο κινονικο νικοκιριο. Ινε ςοςτο κι αφτο; Επίςις δεν ίνε ςοςτο.

Εν πρότις εμις θεορύμε απαρέτιτο να πύμε ανιχτα, ότι το κομάτι γις, πυ δίνετε ςτυς κολχόζνικυς για ατομικι χρίςι τυ κολχόζικυ ςπιτιυ απτις κινονικοπιμένες γέες εν ίδι περιβολιυ, πρέπι να ίνε όχι μεγάλο·

εκ δεφτέρυ, εμις θεορύμε απαρέτιτο να πύμε ανιχτα, ότι ι διάςταςι τυ περιβολιυ, πυ βρίςκετε ςτιν ατομικι χρίςι τυ κολχόζικυ ςπιτιυ, καθορίζετε απτα Λαικα Κομιςαριάτα γεοργίας τον ενοςιακον ρεςπύμπλικον πάνο ςτι βάςι τον ιποδίκςεον τυ Λαικυ Κομιςαριάτυ τις Γεοργίας τις ΕΣΣΡ.

Αν θα διορθόςυμε αφτι τι δυλια, θα προκςενιςυμε μ' αφτο μεγάλο όφελος ςτο έργο τις διεφθέτιςις όλις τις κολχόζικις γις.

Σιμφονίτε μ' αφτο, ςίντροφι υντάρνικι;

Φονες. — Σοςτα.

III.

ΤΙ ΚΙΝΟΝΙΚΟΠΙΙΤΕ ΚΕ ΤΙ ΔΕΝ ΚΙΝΟΝΙΚΟΠΙΙΤΕ ΣΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΑΡΤΕΛ.

Περνο τόρα στο ζίτιμα: πιά μέσα παραγογις **κινονικοπιύντε** κε πια **δεν** κινονικοπιύντε στο αγροτικο αρτελ.

Ο ς. **Στάλιν** στιν έχθεσί-τυ στο XVII σινέδριο τυ κόματος με σαφίνια, πυ δεν επιτρέπι καμια παρερμινία, έδιχσε, γιατί το αρτελ ίνε ι μοναδικα ορθι κατο απτις τορινες σινθίκες μορφι τυ κολχόζικυ κινίματος. Ο ς. **Στάλιν** έδιχσε, ότι α) το αρτελ σινδιάζι ορθα τα ατομικα βιοτικα σιμφέροντα τον κολχόζνικον με τα κινονικα σιμφέροντά-τυς, β) το αρτελ επιτιχιμένα προσαρμόζι τα ατομικα βιοτικα σιμφέροντα προς τα κινονικα σιμφέροντα, διεφκολίνοντας μ' αφτο τι διαπεδαγόγισι τον χτεσινον κολχόζνικον με το πνέβμα τυ κολεχτιβιζμυ. Ο ς. Στάλιν έδιχσε, ότι τα μέλι τυ αρτελ, σε διάκρισι απτα μέλι τις κομύνας, έχυν στιν ατομικι χρίσι τυς σπιτίσια πυλια, μικρα ζόα, αγελάδα, σιτιρα, περιβόλι.

Το πόσο σπυδέο ίταν αφτο το ζίτιμα, δίχνι ίδι το γεγονος, ότι το 1930 στο ζίτιμα τις αγελάδας έγινε, όπος ιπόδιχσε ο ς. Στάλιν στο προιγύμενο σινέδριο τον κολχόζνικον, „μικρι παρεκσίγισι με τις κολχόζνιτσες“. Ακόμα κε ίστερα απο κίνο, πυ στο παλιο καταστατικο ιποδίχνονταν ότι „στα νικοκιρια, πυ έχυν μια αγελάδα, τα γαλατοφόρα ζόα δεν κινονικοπιύντε. Στα νικοκιρια, πυ έχυν πολες αγελάδες, αφίνετε στιν ατομικι χρίσι μια αγελάδα, ι άλες κινονικοπιύντε“, — σε πολα όμπλαστ τις χόρας μας με διάφορες αφορμές σινεχίζονταν ακόμα ι κινονικοπίισι τον αγελάδον στα μέλι τυ αρτελ. Το ίδιο σινέβικε κε στις αρχες τυ 1931, παραδίγματος χάριν, στο Μέσο Βόλγα, όταν παρέστι ανάνκι να αναμιχθι ι Κεντρικι Επιτροπι, για να επιστρέψυν στα μέλι τυ αρτελ τις κινονικοπιιμένες, τάχα προερετικα, στιν δε πραγματικότιτα ανανκαστικα, αγελάδες τον κολχόζνικον.

Σίμφονα με το **σχέδιο** τυ καταστατικυ κινονικοπιύντε:

> „Ολα τα εργατικα ζόα, το αγροτικο ινβενταρ, ι προμίθιες σπόρον, ι αναφαγα σε ποσα απαρέτιτα για τι διατίρισι τον κινονικοπιιμένον ζόον, τα ικοδομίματα ικονομικις σιμασίας, πυ ίνε απαρέτιτα για τι διεκσαγογι τυ αρτελικυ νικοκιριυ, κε όλες ι επιχιρίσις για επεκσεργασία προιόντον τις αγροτικις ικονομίας“.

Σίμφονα με το σχέδιο τυ καταστατικυ:

„Δεν **κινονικοπιύντε** κε μνίςκυν ςτιν ατομικι χρίςι τυ μέλυς το αρτελ όλες ι κατικίςιμες ικοδομες, τα ατομικα ζόα κε πυλιά-τυ, τα ικονομικις ςιμαςίας ικοδομίματα, τα απαρέτιτα για τι διατίριςι τον ζόον, πυ βρίςκοντε ςτιν ατομικι χρίςι τυ κολχόζνικυ“.

Δεν **κινονικοπιίτε** επίςις το μικρο αγροτικο ινβενταρ, το απαρέτιτο για τις δυλιες ςτο περιβόλι.

Κοντα ς' αφτο, για να ίνε κςεκάθαρι ι ιπόθεςι, θεορύμε απαρὲτιτο να αναφέρυμε, όπος γίνονταν κε ςτο παλιο καταςτατικο, ότι ι διίκιςι ίνε ιποχρεομένι ςε περίπτοςι ανάνκις να **κςεχορίςι μερικα άλογα για τιν εκςιπιρέτιςι τον ατομικον ανανκον τον μελον τυ αρτελ.** Αφτο λέγονταν ςτο παλιο καταςτατικο, μα ςε μας ςιχνα ι άνθροπι κὰνυν εκςιπνάδες κε ς'αφτο το απλο πράγμα. Ιπάρχυν όχι λίγι δυλεφτες, πυ νομίζυν, ότι ίνε πολι „προτοπόρι“ άνθροπι, κε γι' αφτο αρνύντε να κςεχορίζυν για τον κολχόζνικο άλογο για να πάι ςτο παζάρι, να οργὸςι το περιβόλι-τυ, να γιορτάςι το γάμο-τυ κ.τ.λ. (θιμιδία μέςα ςτιν έθυςα). Ιπάρχυν τέτιι „προτοπόρι“ κε όχι λίγι. Κε ςαν αποτέλεζμα το μέλος τυ αρτελ ανανκάζετε να νικιάςι άλογα απο πιον; Απτο μονονικοκίρι, για να πάι ςτο παζάρι, ίτε να οργόςι το περιβόλι-τυ. Τί κερδίζι ο τέτιος, τάχα προτοπόρος καθοδιγιτις, πυ δεν κςεχορίζι μικρο αριθμο αλόγον για τιν εκςιπιρέτιςι τον ανανκον τον κολχὸζνικον; Τίποτε δεν κερδίζι. Νομίζι, ότι κέρδιζε τ' άλογο για τιν κινονικι δυλια, ενο ςτιν πραγματικότιτα, ο κολχόζνικος τον πλίροςε με άςχιμι δυλια ςτο κινονικο νικοκιριο. Το κινονικο νικοκιριο χάνι, ζιμιόνι απο τέτιυς καθοδιγιτες. Μα ζιμιόνι επίςις κε το κολχόζικο νικοκιριο τέτιον καθοδιγιτον, πυ ςε οπιαδίποτε ςτιγμι ίνε έτιμι, αχόμα κε τον κερο τις ςινκομιδις, με όλι τιν απετύμενι πανιγιρικὸτιτα, να πάνε καβὰλα με κυδύνια τυς μυςαφίριδες ς' όλα τα κινονικα άλογα ςτο γάμο τις μεγαλίτερις κόρις τυ κυμπάρυ ίτε τυ ςιμπέθερυ.

Τιχὲνυν τέτιες περιπτόςις; Τιχένυν. Εμις πρεπι να εκςοπλίςυμε τυς κολχόζνικυς κε ενὰντια ςε τὲτιυς δίθεν προτοπόρυς, ςτιν πραγματικότιτα όμος καθιςτεριμένυς ανθρόπυς, πυ ίνε έτιμι να αρνιθυν ςτον κολχόζνικο ὰλογο, ακόμα κι όταν έχι μεγὰλι ανάνκι να πάι ςτο νοςοκομίο ίτε ςτο παζὰρι, κε ενάντια ςε κίνυς, πυ ίνε γενεόδορι ςτο μίραζμα τον αλόγον, ιδιὲτερα αν αφτο το ζιτα ο κυμπάρος ίτε ο ςιμπέθερος. Νά γιατι εμις θεορὺμε απαρέτιτο να πύμε ανιχτα ςτο καταςτατικο, ότι ι διίκιςι ίνε ιποχρεομένι να κςεχορίςι μερικα άλογα για εκςιπιρέτιςι τον ατομικον ανανκον τον κολχόζνικον, κε θαρο πος ς' αφτο το ζίτιμα δεν θα έχυμε μαζί-ςας δια-

φονίες. **Ιςτε ςίμφονι μ' αφτο; (Ενας απτυς αντιπροςόπυς κυνάι αρνιτικα το κεφάλι).** Ο ςίντροφος πρόεδρος τυ κολχοζ κυνάι το κεφάλι-τυ. Τί να γίνι, φένετε προτιμα να πλιρόνι το μέλος τυ αρτελιύ-τυ καμια εκατοςτι ρύβλια στο μονονικοχίρι για τιν καλιέργια τυ περιβολιύ-τυ, κε κατόπιν να τυ πλιρόςι με άςχιμι δυλια στο κινονικο χοράφι. (**Φονες**: „Σοςτα").

Οςον αφορα τ' άλογο το ζίτιμα ίνε σαφες. Αλιος έχι το ζίτιμα όςον αφορα τα ζόα. Εδο μέχρι τόρα ιπάρχι στιν πραχτικι μεγάλι ςίνχιςι. Εχυμε όχι λίγα ραγιον κε ανθρόπυς, πυ στιν πράκςι ίτε φροντίζυν να αναπτίςυν μόνο τις φέρμες, ίτε, — αντίθετα — οδιγυν τι δυλια στο να αναπτίςυν μονάχα τα ατομικα ζόα τον κολχόζνικον.

Δεν μπορύμε να κςεχάςυμε, ότι τιν κολχόζικι χτινοτροφία τιν έρικςε στο λάκο ι κυλάκικι λίςα τον τελεφτέον χρόνον κε ι απλοικι εφπιςτία πολον μεςέον κε φτοχον, πυ ιπέπεςαν στιν κυλάκικι προβοκάτςια κε πριν να μπυν στο κολχοζ ςφάζανε τα ζόα-τυς, τα τρόγανε διαμιας όλα, χαλνύςαν κε ςάπιζαν το κρέας με το ςίνθιμα „έςτο κε μια μέρα να φάο κρέας, να το φάο μόνος-μυ". „Σφάκςε, τόρα δεν ίνε δικό-μυ, ςφάκςε, το ίδιο κάνι, θα το πάρυν". Απ' αφτο το λάκο μπορι να βγι ι χτινοτροφία μονάχα **αν αναπτιχτυν ι κολχόζικες εμπορεβματικες φέρμες κε το βοιθιτικο νικοκιριο τον κολχόζνικον.**

Σίμφονα με τα δεδομένα τις Κεντρικις Διίκιςις τυ λαικοικονομικυ ιπολογιζμυ (ςτατιςτικι ιπιρεςία) για τον Ιύνι τυ 1934 στα κολχοζ κε στο κινονικοπιιμένο κοπάδι, προτ' απ' όλα στις φέρμες, ςινκεντρόθικε τεράςτιος αριθμος ζόον — 9.800 χιλιάδες κεραςφόρα ζόα, 3.700 χιλιάδες γυρύνια, 14.100 χιλιάδες πρόβατα κε γίδες. Κε όπος ίνε γνοςτο, ι φέρμες ίνε νέα δυλια, άρχιςαν να αναπτίςοντε πραγματικα μονάχα εδο κε τρία χρόνια, στο ςχιματιζμο τον φερμον ιπίρχαν περιςότερες διςκολίες, απ'ότι στιν οργάνοςι μεγάλυ γεοργικυ νικοκιριυ.

Σε διάςτιμα 3—4 χρόνον ι φέρμες μαζι με τα ςοβχοζ γένικαν ι κιριότερι βάςι τις ανόδυ τις χτινοτροφίας, τις καλιτέρεφςις τις πιότιτας τον ζόον κε τις άφκςιςις τον εμπορεβματικον προιόντον.

Μα ι κιριότερι βάςι δεν ίνε κε ι μοναδικι. Οςο γνοςτον, ι κολχόζνικι ίχαν στιν ατομικι χρίςι-τυς τον Ιύνι τυ 1934 17.200 χιλιάδες κεφάλια κεραςφόρον ζόον, διλαδι ςχεδον διπλάςια απότι στις φέρμες, 5.400 χιλιάδες κεφάλια γυρύνια, διλαδι μιάμιςι φορα παραπάνο, απότι στις φέρμες, 17.500 χιλιάδες προβατα κε γίδες, διλαδι επίςις παραπάνο, απότι στις φέρμες.

Κε όμος ς' όλυς ίνε γνοςτο, ότι μέχρι τόρα έχυμε ακόμα όχι λίγυς χολχόζνικυς χορις αγελάδες. Σε μας ίνε μονάδες χολχόζνικι, πυ έχυνε γυρύνες, ςε μας ακόμα εκατομίρια χολχόζικα ςπίτια δεν έχυν καθόλυ πρόβατα, το δε πρόβατο ίνε το λιγότερο απετιτικο ζόο, πυ επιςτρέφι γρίγορα τις φροντίδες, πυ χςόδεψε γι' αφτο ο άνθροπος — κε με κρέας, κε με μαλι, κε με γάλα. Οςο δε αφορα τις κότες, τις χίνες, τις πάπιες, τυς γάλυς (κύρκυς), τα κυνέλια, τις κιπςέλες — μίπος λίγι ίνε ακόμα ςε μας μέχρι τόρα χολχόζνικι κε χολχόζνιτςες, πυ ιπεριφανέβοντε κιόλας, ότι δεν καταγίνοντε με τέτια „μικροπράματα", όπος ι κότα ίτε ι κιπςέλι, ίτε το κυνέλι, ίτε ι χίνα, ίτε ι πάπια, ίτε ο γάλος.

Πρέπι να βάλυμε μπροςτα κε το βαςικο — τις φέρμες, κε το βοιθιτικο — το ατομικο νικοκιριο ςτα κολχόζικα ςπίτια, κε κοντα ς' αφτο να το βάλυμε μπροςτα έτςι, πυ ςε 2—3 χρόνια να επανορθοθι πλέρια ι ζιμία, πυ προκςενίθικε ςτο έργο τις χτινοτροφίας απτιν κυλάκικι άγρια λίςα.

Νά γιατι το καταςτατικο τυ αρτελ προβλέπι τιν ιποχρέοςι τυ αρτελ να διμιυργίςι φέρμες κε τιν ανανκεότιτα να αναπτίκςι μέςα ςε οριςμένα όρια βοιθιτικο χτινοτροφικο ατομικο νικοκιριο ςε κάθε χολχόζικο ςπίτι.

Γι' αφτο εμις θεορύμε απαρέτιτο να γραφυν ςτο καταςτατικο τα ακόλυθα:

„Το κάθε χολχόζικο ςπίτι ςτα ςιτοπαραγογα, μπαμπακοφιτεφτικα, τεφτλοφιτεφτικα, λιναροφιτεφτικα, καναβοφιτεφτικα, πατατοφιτεφτικα, τςαεφιτεφτικα κε καπνοφιτεφτικα ραγιον μπορι να έχι ςτιν ατομικι χρίςι-τυ αγελάδα, μέχρι 3 κεφάλια νέα κεραςφόρα ζόα, μέχρι διο γυρύνες με γυρυνόπυλα, μέχρι δεκαπέντε πρόβατα κε γίδες μαζι κε απεριόριςτο αριθμο πυλιον, κυνελιον κε κιπςελον.

Σιμίοςι. Στα χτινοτροφικα ραγιον, όπυ ι γεοργία έχι ςτιν ικονομία όχι μεγάλι ςιμαςία (ραγιον τις μι νομαδικις χτινοτροφιας) ίτε δεν έχι ςχεδον καμια ςιμαςία ςτιν ικονομία (ραγιον τις νομαδικις χτινοτροφίας) τα Λαικα Κομιςαριάτα Γεοργίας τον ενοςιακον ρεςπύμπλικον πάνο ςτι βάςι τον ιποδίκςεον τυ Λαικυ Κομιςαριάτυ Γεοργίας τις ΕΣΣΡ καθορίζυν για τα χολχόζικα ςπίτια ανότερες νόρμες ατομικις κατοχις ζόον αντίςτιχα με τις τοπικες ςινθίκες".

Τέτιο μέγεθος βοιθιτικυ νικοκιριυ τυ χολχόζικυ ςπιτιυ θεορύ-

με απαρέτιτο να καθορίζυμε, όπος βλέπετε, για τα σιτοπαραγογα, μπαμπαχοφιτεφτιχα, τεφτλοφιτεφτιχα, λιναροφιτεφτιχα, χαναβοφιτεφτιχα, πατατοφιτεφτιχα, τσαεφιτεφτιχα χε χαπνοφιτεφτιχα ραγιον. **(Χιροχροτίματα)**.

Αλιότιχα μπένι το ζίτιμα στα χτινοτροφιχα ραγιον, όπυ ι γεοργία έχι στιν ιχονομία μιχρι σιμασία — τα ραγιον τις μι νομαδιχις χτινοτροφίας, τέτια ραγιον ίνε όχι λίγα στο Καζαχσταν, στιν Μπυριατο-Μονχόλια χε στο όμπλαστ τις Καλμιχίας. Αλιότιχα μπένι επίσις το ζίτιμα σε τέτια ραγιον, όπυ ι γεοργία σχεδον δεν έχι χαμια σιμασία στιν ιχονομία — ραγιον τις νομαδιχις χτινοτροφίας, τέτια ραγιον επίσις έχυμε όχι λίγα, ιδιέτερα στο Καζαχσταν χε στιν Μπυριατο-Μονχολία.

Σ' αφτα τα ραγιον σε τέτια χολχοζ ι χτινοτροφία ίνε σιχνα σχεδον ι μοναδιχι πιγι τον ισοδιμάτον τον χολχοζ χε τον χολχόζνιχον. Γι' αφτα τα ραγιον εμις θεορύμε απαρέτιτο να χαθοριστυν για το χολχόζιχο σπίτι ανότερες νόρμες ατομιχις χατοχις ζόον, αντίστιχα με τις τοπιχες σινθίχες έτσι, πυ σε χάθε χσεχοριστι περίπτοσι αφτες ι νόρμες να χαθορίζοντε απτα Λαιχα Κομισαριάτα Γεοργίας τον ρεσπύμπλιχον πάνο στι βάσι τον ιποδίχσεον τυ Λαιχυ Κομισαριάτυ τις Γεοργίας τις ΕΣΣΡ. **(Χιροχροτίματα)**.

Πρέπι να σιζιτίσυμε μαζί-σας — δεν ίνε άραγε πολι εχίνο, πυ σχεδιάζυμε για το ατομιχο νιχοχιριο, χε δεν μπορι άραγε χάπυ αφτο να εμποδίσι τιν εδρέοσι τις χινονιχις βάσις τυ χολχοζ, δίχος τιν οπία όλα θα σχορπιστυν στον αέρα — χε το χινονιχο μέρος τυ νιχοχιριυ, χε το ατομιχο βοιθιτιχο — το νιχοχιριο τυ χολχόζιχυ σπιτιυ.

Αν σχετιχα μ' αφτο έχετε αμφιβολίες, πέστε-το ανιχτα. Ας λογαριάσυμε μια αχόμα φορα, ας εχσελένχσυμε, ας ιπολογίσυμε τιν πίρα σας χε τι γνόμι-σας.

Εδο πέρα πρέπι να έχυμε ιπ' όψιν, ότι αγελάδα, μέχρι τρία χεφάλια νέα ζόα, μέχρι διο γυρύνες με γυρυνόπυλα μέχρι δεχαπέντε πρόβατα χε γίδες μαζι, απεριόριστο αριθμο πυλιον, χυνελιον χε χιψελον — με το τορινο ποσο απολαβις χατα εργατοιμέρα, με το οπίο χάφχιέντε πολι χολχόζνιχι (σε μας, λένε, δόσανε τρία-πέντε χιλιόγραμα στιν εργατοιμέρα — πυ φτάνι χε παραφτάνι) — δεν μπορις να διαθρέψις όλα αφτα τα ζόα. **(Φονες: „Σοστα“)**. Για να σιντιριθι χε να διατραφι αφτος ο αριθμος τον ζόον σαν σιμπλιροματιχος τον φερμον, για να ιπάρχι δινατότιτα να δοθυν απτιν αναφαγα στον χολχόζνιχο σε λογαριαζμο τον εργατοιμερόν-τυ για τι διατροφι τον ζόον, πυ βρίσχοντε στιν ατομιχι χρίσι-τυ, πρέπι να δυ-

λέπ;υμε για τιν εδρέοσι τις κινονικις βάσις τυ κολχόζικυ νικοκιριυ.
Γι; αφτο πρέπι να δυλέπσυμε σινιδιτα, μπολσεβίκικα, κολχόζ κα, να
δυλέ;τυμε για να θέσυμε τέρμα στιν τορινι εσοδία τον δέκα πυ-
τιον, πυ το σοστο, ίταν καλίτερι απτιν εσοδία τυ „προτοπόρυ"
μονονικοκίρι, πυ σκάλιζε με σιδερένιο αλετράκι τρία-πέντε εχτάρια
γις· μα αφτι ι εσοδία δεν τεριάζι, καθόλυ δεν τεριάζι στο κολχό-
ζικο νικοκιριο — στο μεγάλο, πυ έχι πολα εχτάρια, πυ ίνε εκσο-
πλιζμένο με σταλινικι κάμπι κε τράχτορο με τροχες.

Το 1935 μπορύμε να ιποβάλυμε ιπο εκσέτασι-σας το ζίτιμα
τις άφκσισις τις νόρμας τις ατομικις κατοχις ζόον τον κολχόζικον
σπιτιον εν σχέσι με κίνο, πυ προβλέπονταν απτο παλιο καταστατικο
πρότ' απ' όλα ακριβος γιατι εδρεόθικε ι κινονικι βάσι τις κολχόζικις
παραγογις — ι κινονικι ιδιοχτισία.

Εκατομίρια ανθρόπον κατάλαβαν, ότι ιποσκάβοντας, τιν κινο-
νικι βάσι τις κολχόζικις παραγογις, ιποσκάβυν τι ρίζα τις δικίς-τυς
εβιμερίας σιμπεριλαμβανόμενις κε τις βάσις τυ ατομικύ-τυς νικο-
κιριυ.

Γιατι μονάχα εκι, όπυ ίνε εδρεομένι ι κινονικι βάσι τυ κολ-
χοζ, όπυ ιπάρχυν άφθονα άλογα κε όλα σε καλι κατάστασι, όπυ
ιπάρχι φέρμα, όπυ αφτι διαφιλάγι τα νεογενιμένα ζόα, όπυ ιπάρχι
εντελος διορθομένο αγροτικο ινβενταρ, όπυ ι δυλια ίνε οργανομένι
καλα, όπυ το αρτελ εκτελάι τις ιποχρεόσις-τυ απέναντι στο κρά-
τος κε μεγαλόνυν τα ποσα, πυ δίνοντε στον κολχόζνικο απέναντι
στιν εργατοιμέρα, μόνο σε τέτιο αρτελ μπορι δίχος βλάβι για τιν
κολχόζικι παραγογι να οργόσυν ενκέρος για τον κολχόζνικο το
περιβόλι-τυ, μπορυν να δοθυν στον κολχόζνικο σε λογαριασμο τον
εργατοιμερον, κι ακόμα κε με πίστοσι με βοίθια τυ κράτυς νέα ζόα
απτι φέρμα, μπορυν στο κινονικο νικοκιριο να βρεθυν σιτιρα πάνο
στις εργατοιμέρες — πιγι για διατροφι όχι μονάχα τον κινονικοπι-
μένον, αλα κε τον ατομικον ζόον στο κολχόζικο σπίτι.

Πανατι κι απο δο βγένι το ίδιο σιμπέρασμα, πυ παρίστατε
ανάνκι να βγάλυμε απτιν εκσέτασι τυ κάθε κλάδυ τις αγροτικις πα-
ραγογις:

Δινάμονε τιν **κινονικι ιδιοχτισία**· φίλαγε τι μιχανι, τα
ζόα στις φέρμες, τιν κινονικι γι, φίλαγε τ' άλογο, φίλαγε τα σιτιρα
— τον καρπο τις εσοδίας τυ.

Περιφρόνισε, σαν τελεφτέυς ανθρόπυς, εκίνα τα ιπολίματα τυ
παλιυ παρελθόντος, πυ για τιν κινονικι βάσι τις παραγογις σκέ-
φτοντε έτσι, όπος σκέφτονταν τον παλιο κερο για το τσαρικο τα-
μίο· το ταμίο ιπάρχι για να ζι κανις σε βάρος-τυ.

Φίλαγε τιν κινονικι ιδιοχτιςία, ςαν κόρι οφθαλμυ, αφτι ίνε ιερα κε απαραβίαςτι. Μονάχα πάνο ςτι βάςι-τις θα πετίχυμε πραγματικι αφθονία ςιτιρον, ζόον, πυλιον, ζαρζαβατιον κε άλον προιόντον.

Θεόριζε τυς ανθρόπυς, πυ διαρπάζυν τιν κινονικι κολχόζικι κε κρατικι ιδιοχτιςία, ςαν προδότες τυ κινυ έργυ τυ κολχοζ, ςαν βοιθυς τον εχθρον τυ λαυ. (**Πολιάριθμες φονες**: „Σοςτα!“).

Κατάνκιλε ςτο δικαςτίριο για να τιμοριθυν μ' όλι τιν αφτιρότιτα τον νόμον τυ εργατο-αγροτικυ κράτυς όλυς τυς ένοχυς για τιν ενκλιματικι διαρπαγι τις κινονικις ιδοχτιςίας.

Θεορύμε απαρέτιτο να τονίςυμε με όλι τι ςαφίνια αφτο το πράγμα ςτο τορινο καταςτατικο τυ αγροτικυ αρτελ.

Θα ίνε έτςι ςοςτα, ίςθε ςίμφονι μ' αφτο ςίντροφι; (**Φονες**: „Σοςτα, ςοςτα!“).

IV.

ΠΙΟΝ, ΚΕ ΠΟΣ ΠΡΕΠΙ ΝΑ ΓΡΑΦΥΜΕ ΚΕ ΝΑ ΔΙΑΓΡΑΦΥΜΕ ΑΠΤΑ ΑΡΤΕΛ.

Περνο ςτο ζίτιμα τον μελον, ςτο ζίτιμα τυ πιον κε πος πρέπι να γράφυμε κε να διαγράφυμε απτα αρτελ.

Πριν απο διο χρόνια ςτο Ι Πανενοςιακο ςινέδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον ο ςίντροφος Στάλιν έθεςε μπροςτα ςε όλα τα κολχοζ το πρόβλιμα τις διεφκόλινςις τις ενγραφις ςτα κολχοζ εκίνον τον μονονικοκίριδον, πυ κερδιζυν το ψομί τυς με τίμια δυλια.

Ο ςίντροφος Στάλιν ίπε τότε:

> „Δεν ίμε ενάντια, ςτο να διεκςάγυμε με επιλογι τιν ενγραφι ςτα κολχοζ. Μα ίμε ενάντια, ςτο να κλίςυμε το δρόμο προς τα κολχοζ ς' όλυς τυς μονονικοκίριδες χορις εκςέρεςι. Αφτι δεν ίνε δικί-μας, δεν ίνε μπολςεβίκικι πολιτικι. Ι κολχόζνικι δεν πρέπι να κςεχνάνε, ότι αφτι ι ίδιι ίταν προ ολίγυ μονονικοκίριδες“.

Στα διο χρόνια, πυ διέρεψαν το ζίτιμα τις ενγραφις ςτα κολχοζ τον τίμιον μονονικοκίριδον προχόριςε προς τα εμπρος. Μέςα ςτα διο αφτα χρόνια ο αριθμος τον κολχόζνικον νικοκιριον μεγάλοςε ςε 1,7 εκατομίρια νικοκιρια. Εντύτις, δεν μπορύμε να πύμε ότι κε εδο έγινε το παν. Ινε γνοςτο, ότι ςτυς μονονικοκίριδες απέμιναν ακόμα περι τα 5 εκατομίρια αγροτικον νικοκιριον, διλαδι περι τα 25 εκατομίρια αγροτικυ πλιθιςμυ.

Δεν ίνε αμαρτία να κρίπςομε, ότι πολι πρόεδρι κε διικιτες
κολχοζ ανέχοντε τυς μονονικοκίριδες.
Στιν πραγματικότιτα δε ανοχι — ςιμένι ςιχνα αναμονι, ὸςπυ
να κατορθοθι κατα τον κερο αφτο το διόκςιμο τυ ανεπιθίμιτυ μο-
νονικοκίρι απτο χοριο. Σιμβένι κάπια φορα κε ὲτςι: πιγένι ο μο-
νονικοκίρις με τιν δίλοςι να τον κάνυν μὲλος τυ αρτελ. Ο πρόε-
δρος κάνι πος δεν ίνε ενάντια. Αφτος τυ ιποβάλι μόνον τιν
απέτιςι:

„Ε! λιπον, αγαπιτε, εςι στο 1931 ίχες άλογο, πύ ίνε τόρα
αφτο; Κατέβενε νὲο, απ᾽ ὸπυ θέλις βρέςτο. Εςι στα 1929 έςπιρες
7 εκτάρια, ςπόρο ίχες, ε! λιπον, αγαπιτε, κατέβενε ςτα 1934
ςπόρο για ολόκλιρα 7 εκτάρια“. **(Γέλια ςτιν έθυςα)**.

Ινε αφτονόιτο, ότι απο τέτιυ ίδυς ανοχι όχι λίγι μονονικοκίρι-
δες, πυ θα μπορύςανε να γίνυν τίμιι κολχόζνικι, μένυν έκςο
απτα κολχοζ.

Πρέπι να πύμε ανιχτα, ότι ι τέτια πρακτικι ανοχις αντιτίθετε
ςτις ιποδίκςις τυ ςιντρόφυ Στάλιν στο πρότο ςινέδριο τον κολ-
χόζνικον-υντάρνικον, αντιτίθετε στα ςιμφέροντα τον κολχοζ.

Νά γιατι θεορύμε ανανκέο να θέςυμε μπροστά-ςας για εκςέ-
τασι το ζίτιμα, τυ πος τα κολχοζ θα δίκςυν κάπια ςινκατάβαςι
όςον αφορα το ιπόλιπο μὲρος τον τίμιον μονονικοκίριδον. Το ςιμ-
φέρο τον κολχοζ, ίνε να μπύνε ς᾽αφτα μονονικοκίριδες, πυ ςίμερα
εκτοπίζοντε στο χοριο ςε δεφτερέβυςα μίρα. Τα κολχοζ θα γίνυν
τότε **όχι μονάχα αποφαςιςτικι κιρίαρχι δίναμι ς᾽ όλι
τιν αγροτικι παραγογι, μα κε ι μοναδικι δίναμι
τις αγροτικις παραγογις.**

Πός πρέπι να επιδίκςυμε αφτι τιν ςινκαταβατικότιτα; Με
πια μορφι; Εμις νομίζυμε, ότι τα κολχοζ οφίλυν να παράςχυν
ςτον τίμιο μονονικοκίρι, πυ επιθιμι να μπι στο κολχοζ, εκςάχρονι
προθεζμία για τιν πλιρομι απτα έςοδά-τυ τις ακςίας τυ αλόγυ κε
τυ ςπόρυ, εαν αφτος ςτα τελεφτέα δίο χρόνια αφτο το άλογο το
πύλιςε κε κςόδεπςε τον ςπόρο. Μα μὶπος αφτι ι εκςάχρονι προ-
θεζμία ίνε μεγάλι; Ας το ςιζιτίςυμε. Ινε ςαφες, ότι εαν δεν θα
δοθι παράταςι, βέβεα, απτα ιπὸλιπα 5 εκατομίρια νικοκιρια λίγι
θα βρεθύνε, πυ θα ίνε κατὰλιλι απτιν άποψι, ςαν να λέμε, τις
δινατότιτας να γὶνυν δεκτι στα κολχοζ, γιατι απ᾽ αφτα τα 5
εκατομίρια τον απομινόντον μονονικοκίριδον γίνετε κάθε χρόνο ολο-
ένα κε πιο δίςκολο, να βρεθι κανις μέςα ς᾽ αφτυς, πυ να μιν έχυν
πυλὶςι το άλογό-τυς, κε να μιν κςόδεπςαν τον ςπόρο-τυς.

Αφτο ίνε το πρότο ζίτιμα. Το παλιο καταςτατικο, πρέπι

ανιχτα να πύμε, ότι γίρο άπ' αφτο το ζίτιμα λέι ακριβος τα αντίθετα. Το παλιο καταςτατικο λέι έτςι: εαν κάπιος κςέκανε το άλογό-τυ, πύλιςε τα ζόα, κςόδεπςε το ςπόρο, δεν γίνετε δεκτος ςτο αρτελ, κε αφτο ίταν ςοςτα. Αφτο ςινέβενε τότε, όταν ι κολχόζνικι αποτελύςαν τιν μιοπςιφία, όταν χριάζονταν να χτιπιθι ο εχθρος μ' όλι τι δίναμι. Αφτο το κάναμε.

Τόρα ι κατάςταςι ίνε άλι. Τόρα τιν δίναμι τιν έχετε εςις, εςις ι κολχόζνικι, κ' ι δίναμι αφτι ίνε μεγάλι. Εμις νομίζυμε, ότι αφτο μπορι να γίνι. (**Φυνι:** „Σοςτα").

Εντύτις, αφτες ι εφκολίες για τυς τίμιυς μονονικοχίριδες, πυ μπένυν ςτα κολχοζ, δεν έχυν τίποτα το κινο με εκίνες τις εφκολίες, πυ ςε πολες περιπτόςις παρέχυν ςτυς μονονικοχίριδες τα ντόπια ςοβιετικα κε φορολογικα όργανα, όταν τυς επιφορτίζυν με λιγότερυς φόρυς, απότι τυς κολχόζνικυς, όταν τυς απαλάτυν απτιν ςιμετοχι τις ζαγατόφκας κςιλίας, τις εργαςίες καθαρίζματος χιονιυ, όταν τυς παραχορυν μεγάλες εκτάςις κίπυς κε περιβόλια, απότι ςτυς κολχόζνικυς, όταν κλίνυν τα μάτια, ςτο γεγονος ότι απτιν μεταφορα κε τιν ςπεκυλιάτςια κάπιος μονονικοχίρις κερδίζι πολες χιλιάδες ρύβλια, τι ςτιγμι, πυ ο κολχόζνικος απτο πρωι μέχρι το βράδι εργάζετε ςτο χοράφι.

Ι τέτιες εφκολίες για τυς μονονικοχίριδες δεν έχυν τίποτα το κινο με τιν δική-μας πολιτικι για τις εφκολίες ςτυς μονονικοχίριδες, πυ μπένυν ςτα κολχοζ.

Ι πολιτική-μας ςχετικα με τυς κολχόζνικυς κε τυς μονονικοχίριδες βαςίζετε πάνο ςτο ότι, ςτα κολχοζ κε τυς κολχόζνικυς δίνοντε καθ' όλι τιν γραμι πλεονεχτίματα ςε ςίνκριςι με τυς μονονικοχίριδες. Απτα κολχοζ κε κολχόζνικυς πέρνυμε λιγότερο κατα τις ποςτάφκες ςιταριυ, απότι ςτυς μονονικοχίριδες, λιγότερο ποςο χριματικο αγροτικο φόρυ, απότι ςτυς μονονικοχίριδες κ. λ. π. διότι τα κολχοζ ίνε το ςτίριγμα τυ ςοβιετικυ καθεςτότος ςτο χοριο, διότι τα κολχοζ ίνε το μέλον τις χόρας-μας, κε ι μονονικοχίριδες — ίνε ι χτεςινι ιμέρα τις χόρας-μας, πυ ολοένα φέβγι προς το μακρινο παρελθον.

Κε έτςι, ι πολιτική-μας εδο ίνε ςαφις: **κάνυμε εφκολίες ςτον τίμιο μονονικοχίρι, πυ μπένι ςτο κολχοζ, κε απαρένκλιτα, πάντοτε κάτο απο οπιεςδίποτε ςινθίκες κάνυμε εφκολίες ςτυς κολχόζνικυς ςε ςίνκριςι με τον μονονικοχίρι, πυ επιθιμι ακόμα να αναμένι, όςπυ τα κολχοζ να κςεκάνυν όλες τις διςκολίες, για να παρυςιαςτι ςτο κολχοζ κατα τον**

κερο τυ λογαριαζμυ τις δυλιας τον άλον, κε να βρι
στρομένο το τραπέζι.

Οστόσο όμος, αφτο δεν ίνε αρκετο. Πρέπι να εκσετάσυμε
επίσις το ζίτιμα, τί πρέπι να κάνυμε για τα πεδια τον στερυμέ-
νον πολιτικα δικεόματα, πυ σε διάστιμα σιρας χρόνον ασχολύν-
τε με τιν κινονικι — οφέλιμι δυλια, κε για κίνυς τυς πρόιν κυ-
λάκυς, πυ εκτοπίστικαν για αντισοβιετικες κε αντικολχόζνικες εκδι-
λόσις, ι οπίι σε διάστιμα τριον χρόνον απέδικσαν, ότι διορθόθικαν,
ότι αφτι έπαψαν να ίνε εχθρι τον κολχοζ κε τις σοβιετικις
εκσυσίας. Σίμφονα με το παλιο καταστατικο εμις δεν τυς πέρναμε
στα κολχοζ κε ίχαμε δίκιο εκατο στα εκατο. Εαν εμις ανίγαμε
έστο κε μια μικρι χαραμάδα, στα κολχοζ ακόμα κε στυς πρόιν
κυλάκυς, όταν τα κολχοζ ακόμα δεν ίχαν δυναμόσι, όταν ι κολ-
χόζνικι ακόμα ακολυθόντας τυς κυλάκυς έσφαζαν τα ζόα-τυς, όταν
ακόμα εκατομίρια κολχόζνικι σιοπύσαν, σκέφτονταν, ότι πρόκιτε
όχι για νέα αναδιοργάνοσι τις ζοις **για πάντα,** αλα μόνον για
σινιθιζμένι καμπάνια, πυ γίνετε τιν άνικσι ίτε το φθινό-
πορο, τότε θα φέρναμε πελόριες βλάβες στα κολχοζ.

Τι θα πι να ισχορίσυν ι κυλάκι μέσα στα κολχοζ, έστο κε
με προβια ντιμένι — ι Υκρανία κε ο Βόριος Κάφκασος το απέδικσαν
στα 1932 εκσολοκλίρυ. Μόνο βγάζοντας τα δόντια αφτον τον
λίκον, εκτοπίζοντας μακρια στο βορα κε τιν ανατολι τυς ενόχυς
αντισοβιετικον κε αντικολχόζικον εκδιλόσεον, εμις δόσαμε στα κολ-
χοζ τι δινατότιτα ίσιχις κε καρποφόρας ανάπτικσις.

Πέρασαν 5 χρόνια απο κίνι τιν εποχι, όταν με τιν πρόσκλισι
κε κάτο απτιν καθοδίγισι τυ σιντρόφυ Στάλιν το κόμα-μας στιρι-
ζόμενο σε όλι τιν μάζα τις εργαζόμενις αγροτιας, άρχισε να εφαρ-
μόζι τιν πολιτικι τυ λικβινταρίζματος τον κυλάκον σαν τάκσις. Απ'
αφτα τα 5 χρόνια τυλάχιστο τα 3 πίγανε για το τελιοτικο πέ-
ραζμα τις βασικις μάζας τον μονονικοκίρικον νικοκιριον, στον κολ-
χόζικο δρόμο, τα δε 2 τελεφτέα χρόνια έγιναν πια χρόνια εδρέο-
σις τον βάσεον τυ κολχόζικυ σιστίματος, διμιυργίας ανάμεσα σε
εκατομίρια ανθρόπυς δεκσιοτίτον στιν διεκσαγογι τις κινονικις δυλιας,
ισχόρισι τυ κολχόζικυ σιστίματος στι ζοι.

Κι ακόμα κάτι παραπάνο. Σ' αφτα τα χρόνια όχι λίγος
αριθμος πρόιν κυλάκον κε ιδιέτερα τα πεδιά-τυς, σε διάφορυς το-
μις τις δυλιας, καθος επίσις κε στις βόριες περιοχες, κατα το χτί-
σιμο τις διόριγας τυ Μπελομορστρόι, έδικσαν, ότι για **ένα μέρος**
απ' αφτυς δεν έχι χαθι κάθε ελπίδα, ότι ένα μέ-
ρος απ' αφτυς μπορι να διορθοθι, ότι ένα μέρος απ' αφτυς πι-

ςμένο με τι δίναμι, πυ εκςάςκιςε πάνο-τυς το κολχόζικο ςίςτιμα,
τραβιγμένο ςτιν κινονικι δυλια με το παράδιγμα τον άλον, μπο-
ρυν να γίνυν τίμιι δυλεφτες.

Φιςικα, **ςχετικα με τέτιυς ανθρόπυς θα ίταν**
εςφαλμένο να καθοδιγιθι κανις απο λόγυς εκδί-
κιςις. Ι ςοβιετικι εκςυςία, ίνε μοναδικι εκςυςία ςτον κόζμο, πυ
δεν εκδικίτε τον μετανιομένο κε διορθομένο εχθρο.

Νά γιατι εμις νομίζυμε ανανκέο να κάνυμε εκ;έρεςι απτυς
ιφιςτάμενυς κανονιζμυς, ςίμφονα με τυς οπίυς τα αρ;ελ δεν δέ-
χονταν κυλάκυς κε πρόςοπα, πυ τυς ίχαν αφερεθι τα εκλογικα
δικεόματα.

„α) για τα πεδια τον ςτερυμένον πολιτικα δικεόματα,
τα οπία ςε διάςτιμα ςιρας χρόνον αςχολύντε με τιν κι-
νονικι-οφέλιμι δυλια κε δυλέβυν εφςινίδιτα, β) για τυς
πρόιν κυλάκυς κε τα μέλι τον ικογενιόν-τον, πυ, εκςορι-
ζμένι για αντιςοβιετικες κε αντικολχόζικες εκδιλόςις, ςτυς
τόπυς τον νέον ςινικιζμον κατα τιν διάρκια τρίχρονις τί-
μιας δολιάς-τυς κε ιποςτίριξις τον μέτρον τις ςοβιετικις
εκςυςίας έδιξαν ότι διορθόθικαν". —

Το αφτι εδο πρέπι να το κρατίςετε ανιχτο,
όςτε με τιν όπςι τυ διορθομένυ να μιν διιςδίςυν
ανάμεςά μας νέι λίκι με δέρμα προβάτυ.

Σιμφονάτε εςις μ'αφτα, ςίντροφι υνταρνικι τον κολχόζνικον
χοραφιον;

Οςτόςο κε μ'αφτο δεν τελιόνι το ζίτιμα τον μελον για τα
αρτελ.

Ινε γεγονος, ότι ςτα διο τελεφτέα χρόνια **εκατοντάδες**
χιλιάδες κολχόζνικι ίχαν διαγραφι απτα κολχοζ.
Βέβεα, ανάμεςα απ' αφτες τις εκατοντάδες χιλιάδες ιπάρχι τερά-
ςτιο ποςοςτο φανερυν εχθρον τον κολχοζ, αντίπαλι τον κολχοζ, ι
οπίι κε πρέπι να διόχνοντε απτα κολχοζ για να μιν τα μολίνυν.
Μα πάντοτε άραγε εμις διαγράφυμε μονάχα κίνυς, πυ πραγματικα
δεν έχυν θέςι ςτα κολχοζ; Ιπάρχυν γεγονότα, κε ςις, πιθανος να
τα επιβεβεόςιτε, ότι τέτια γεγονότα δεν ίνε λίγα, ότι ςτο ζίτιμα
τον διαγραφον απτα κολχοζ τα πράματα δεν πάνε καλα.

Στο ζίτιμα τον διαγραφον απτα κολχοζ το ακτίβ-μας δεν έδο-
ςε προςοχι. Σιχνα γίνοντε διαγραφες απτα κολχοζ, μάλιςτα απο
καλα κολχοζ. Σαν να μιν κςέρυν, ότι διόχνυν τον άνθροπο απτιν
κινονικι γι, ςε γι τυ κρατικυ φόντυ, επιςτρέφοντάς-τυ ςε χρίμα μό-
νον ένα μέρος τις αξίας τον όςον κατέβαλε ςτο κολχοζ. Διαγρά-
φυν κάποτε ςαν να πρόκιτε κςεφλύδιζμα καριδιον.

Νά γεγονότα, πυ διαπιςτόθιχαν απτον έλεγχο, πυ έγινε απτο αγροτικο τμίμα τις Κεντριχις Επιτροπις τυ Κόματος στιν Μπαςχίρια. Σας παραχαλο ςίντροφι μπαςχιριότες να μιν προζβλιθίτε. Εδο αναφέρο τιν Μπαςχίρια, όχι επιδι ίνε χιρότερι απο αλυ, αλα επιδι, ο έλενχος ίχε διεχςαχτι στι Μπαςχίρια. Αςχιμα επίςις πάνε τα πράματα χε ςε άλα όμπλαστ — χε ςτο Καζαχςταν, χε ςτιν Μπελορύςια, χε ςτο Σταλινγράντςχι χράι χε ςε πολα, πολα άλα.

Εδο, ςτο χολχοζ «Υραλ», 2-3 φορες διαγράφιχαν με απόφαςι τις διίχιςις περι τυς 100 χολχόζνιχυς.

Ι διαγραφι απτο χολχοζ «Σμίτςχα» περίπυ 80 χολχόζνιχον έγινε με απόφαςι τις διίχιςις.

Οχι ςπάνια ι διαγραφες γίνονταν πάνο ςτι βάςι παράνομον απετίςεον διάφορον πλιρεχςυςίον τον χατότερον οργάνον τις ςοβιετιχις εχςυςίας.

Ινε γεγονος, ότι το προεδρίο τυ ςελςοβετ τυ Σταρομυςινςχ διέγραπςε απτο χολχοζ αχόμα χορις τιν παρυςία τις διίχιςις τυ χολχοζ χε τον χολχόζνιχον.

Ινε γεγονος, ότι ανάμεςα ςτυς διαγραμένυς, ςαν χςένα ςτιχία ςινχαταλέγονταν επίςις ς'αφτο το χολχοζ ο Αρτέμοφ Νιχίτα, μπατράχος μέχρι 20 χρονον, πρόιν χραςνογβαρτέος, εργάζονταν τίμια ςτον ςτάβλο, ςαν χονιύχος, πυ έχανε μόνος-τυ 250 εργατοιμέρες χε διαγράφιχε, τάχατες πος έχανε ςπεχυλιάτςια με τα άλογα, πράμα, πυ δεν επιβεβεόθιχε.

Ινε γεγονος, ότι ανάμεςα ςτυς διαγραμένυς απτο ίδιο χολχοζ «Σβαμπόντα» ιπάρχι ο Κοτέλνιχ, πρόιν μεςέος, χατότερος χομαντίρος τυ Κόχινυ ςτρατυ, ςτα 1933 έχανε 320 εργατοιμέρες, διαγράφιχε ςαν γιος χυλάχυ, έςτο χι αν αφτος απτον πατέρα-τυ χόριςε αχόμα απτο 1927. Τέλος, ίνε γενονος, ότι ι πλιοπςιφία τον χατότερον γεοργιχον οργάνον τον αχτίδον, πυ ςπυδεότερί-τυς ιποχρέοςι ίνε να χαλιτερέψυν τιν ιπόθεςι τον χολχοζ, περιφρονύςανε τα ζιτίματα τον διαγραφον απτα χολχοζ, τα θεορύςανε ςαν όχι διχί-τυς δυλια.

Ινε γεγονος, ότι ςε μια ςιρα γεοργιχα τμίματα ςτιν Μπαςχιρία διαπιςτόθιχε, ότι τα παράπονα τον διαγραφέντον έμιναν ανεχςέταςτα απο ένα χε ενάμιςι χρόνο.

Ι ιπόθεςι τυ αναφερθέντος Αρτέμοβ Νιχίτα ολόχλιρο χρόνο δεν εχςετάςτιχε απτο γεοργιχο τμίμα τυ ραγιον.

Βέβεα, τιν Μπαςχιρία τιν ανέφερα εδο, όχι γιατι μ ο ν ά χ α ς' α φ τ ι ιπάρχι τέτια χατάςταςι, — τέτια χατάςταςι, ίτε ςοςτότερα αχαταςταςία, ιπάρχι για τιν όρα, διςτιχος, ςε πολι μεγάλο ποςοςτο όμπλαςτ, χράι, ρεςμπύμπλιχον χε ραγιον.

Μονάχα, για να μιν το πάρυν απάνο-τυς τα άλα όμπλαστ,
ότι, εχι σ'αφτυς εν σχέσι μ'αφτα ίνε όλα εντάχσι, λέμε, ότι κε στο
ραγιον τυ Πλεσίντσκι (Λεφχοροσίας) στο κολχοζ «Κράσνιι σαμολιετ»
ίχε διαγραφι ο γέρος κολχόζνικος Ζυκ Αδαμ με απέτισι τυ νατσάλνικυ
τυ πολιτοντελ έχοντας ιπ' όψιν, ότι ο Ζυκ, τάχατες οσαν
να ίνε κυλάκος. Αφτι τι φορα μάλιστα σινέλεψι τυ κολχοζ έγινε,
μα αποφάσισε έτσι, όπος αποφασίζυν ι μεγάλι διπλομὰτες: «Ιποτα-
σόμενι στιν διαταγι τυ νατσάλνικ τυ πολιτοντελ διαγράφυμε τον
Ζυκ Αδαμ απτο κολχοζ.»

Αφτο σιμένι, ότι για παν ενδεχόμενο, πρέπι να φένετε πος
δεν τον διέγραψαν ι ίδιι, αλα πος το απέτισε το πολιτοντελ.

Λιπον, κατεφθίαν διπλομάτες! **(Γέλια).**

Παραπονίθικε ο Ζυκ Αδαμ στο ραγιον.

Το ραγιον αρνίθικε να επανεξετάσι το ζίτιμα. Μα μίπος
αξίζι τον κόπο για κάπιον Ζυκ Αδαμ να φιλονικίσι κανις με τον
νατσὰλνικο τυ πολιτοντελ. Τρις μίνες ανεβοκατέβενε στα κατόφλια
τον ραγιὸνικον οργανόσεον, κε κανένας δεν εξετάζι τα παράπονά-
τυ. Τέλος ο Ζυκ πίγε 90 χιλιόμετρα ποδαρόδρομο στο Μίνσκ. Απ-
το Μίνσκ στάλθικε αντιπρόσοπος απτο κεντρικο όργανο κε αποδί-
χτικε, ότι ο Ζυκ διαγράφικε απτο κολχοζ όχι σοστα. Κυλὰκος κα-
μια φορα δεν ὶτανε κε στο κολχοζ δύλεβε εφσινίδιτα.

Νὰ ακόμα ένα παράδιγμα: Ο Σλακ Ιβαν, κολχόζνικος, μέλος
τυ αρτελ „Τσερβόνα Μπερέζινα“. Αφτον τον διαγράψανε, για το
ότι, επι κεφαλις όντας τις σινταχτικις επιτροπις τις εφιμερίδας τίχυ
κριτίκαρε στιν εφιμερίδα τον πρόεδρο.

Στο πρακτικο για τιν διαγραφί-τυ ανιχτα ίταν γραμένο:
„Διαγρὰφετε για τιν ὰσχιμι δυλια, για διαφόρον ιδον μιχανοραφίες
με σκοπο να δισφιμίσι διάφορα πρόσοπα“. **(Δινατα γέλια).**

Πος νομίζετε εσις, ανταποκρίνετε αφτο με το καταστατικο;
Εγο νομίζο, ότι όχι. Μα, εαν εμβαθίνυμε κε στα καλα κολχοζ, εαν
καθένας απο σας αφιγιθι εφσινίδιτα, μιν κρίβοντας τίποτα, αν ανα-
γνορίσι, ότι κε σ' αφτον ιπάρχυν τέτιες περιπτόσις, όχι αστίες,
αλα στιν πραγματικότιτα πολι λιπιρες περιπτόσις, κατα τις οπίες
γίνανε διαγραφες απτα κολχοζ, χορις λόγο με παραβίασι τυ κα-
ταστατικυ.

„Μια πυ εγο ίμε πρὸεδρος, για πιο σκοπο χριάζετε εδο ι
γενικι σινέλεψι;“. (**Φονι**: „Σοστα“).

Σιμβένι έτσι κε σε σας, σίντροφι, στο ζίτιμα τις διαγραφις
μελον απτα αρτελ;

Νὰ γιατι θεοράμε ανανκέο να καθιερόςυμε τιν παρακάτο παράγραφο για τις διαγραφες:

„1. Ι διαγραφι απτο αρτελ μπορι να γίνι μονάχα με απόφαςι τις γενικις ςινέλεφςις τον μελον τον αρτελ, ςτιν οπία να παρεβρίςκοντε όχι λιγότερο απτα $\frac{2}{3}$ τυ γενικυ αριθμυ τον μελον τυ αρτελ.

Πάι να πι, ότε ι διίκιςι, ότε το ςελςοβετ, ότε κάπιος πλιρεκςύςιος, δεν έχι το δικέομα να διαγράφι μέλι απτο κολχοζ. Αφτο το δικέομα παραχορίτε μονάχα ςτιν γενικι ςινέλεφςι τον μελον τυ αρτελ.

Πάι να πι, ότι κάθε γενικι ςινέλεφςι δεν μπορι να διαγράφι μέλι απτο αρτελ, αλα μονάχα τέτια γενικι ςινέλεφςι, ςτιν οπία να παραβρίςκοντε όχι λιγότερο απτα $\frac{2}{3}$ τυ γενικυ αριθμυ τον μελον τυ αρτελ.

Μπορίτε να με ροτίςετε, γιατι να γράπςυμε, ότι χριάζετε ιποχρεοτικα να βρίςκοντε ςτιν ςινέλεφςι τα $\frac{2}{3}$ τον μελον τυ αρτελ;

Αφτο όμος χριάζετε, για να μι ςιμβένυν τέτια γεγονότα, όταν γράφυν ότι ι „γενικι ςινέλεφςι αποφάςιςε τιν διαγραφι" κε όταν αρχίςις να εκςετάςις, αποδίχνετε, ότι ςτι γενικι ςινέλεφςι ίταν 30 κολχόζνικι απτυς 200. Κε αφτο θεορῦνταν γενικι ςινέλεφςι! Αφτο δεν ίνε γενικι ςινέλεφςι.

Μπορι 30 ςινκενις να βρεθύνε ςε ένα οπιοδίποτε μεγάλο χοριο, αλα εμας μας χριάζετε, να αποφαςίζι το αρτελ. (**Φονι**: „ςοςτα").

Κε γι' αφτο παρακαλο μαζέπςτε τα $\frac{2}{3}$ τον μελον τυ αρτελ ςτι ςινέλεφςι, πάρτε τιν πλιοπςιφία, όςτε να μιν ιπάρχυν εδο επιφιλάκςις.

„2. Στο πρακτικο τις γενικις ςινέλεφςις ιποχρεοτικα πρέπι να φένετε ο αριθμος εκίνον, πυ πςίφιςαν για τιν διαγραφι".

Πάι να πι, εαν ο πρόεδρος τις διίκιςις φέρνι ςτο ραγιον απόφαςι για διαγραφι απτο κολχοζ, ςτα λόγια-τυ να μιν πιςτέβετε, ζιτίςτε απ' αφτον το πρακτικο τις ςινέλεφςις, λογαριάςτε, ςίμφονα με το γραφόμενο ςτο πρακτικο αριθμο, πυ παραβρίςκονταν ςτι ςινέλεφςι, αν αποτελι τα $\frac{2}{3}$ τυ γενικυ αριθμυ, λογαριάςτε αν αποτελι ο αριθμος τον πςιφιςάντον ιπερ τις διαγραφις τιν πραγματικι πλιοπςιφία τις γενικις ςινέλεφςις.

„3. Σε περίπτοσι παραπόνον μέλυς τυ αρτελ για απόφασι γίρο απτιν διαγραφί-τυ στιν Ραγιόνιχι Εχτελεστιχι Επιτροπι τον Σοβιετ, το ζίτιμα λίνετε οριστιχα απτο προεδρίο τις Ραγιόνιχις Εχτελεστιχις Επιτροπις τον Σοβιετ με τιν σιμετοχι τυ προέδρυ τις διίχισις τυ αρτελ χε τυ παραπονύμενυ".

Πάι να πι, εαν μέλος τυ αρτελ παροπονεθι για τιν διαγραφί-τυ απτο χολχοζ, να μιν τον βλέπετε, σαν ψόφιο σχιλι, να μιν τον στέλνετε απτον Πόντιο στον Πιλάτο, να μιν φορτόνετε αφτιν τιν ιπόθεσι στον ιπάλιλο τυ γεοργιχυ τμίματος, ι ίδιι αχσιότιμι σίντροφι, τυ προεδρίυ τις Ραγιόνιχις Επιτροπις, εχσετάστε αφτο το ζίτιμα, εχσαχριβόστε περι τίνος πρόχιτε, αν πραγματιχα ο διαγραφόμενος ίνε αδιόρθοτος, εχσαχριβόστε μίπος βιάστιχαν εδο ι άνθροπι, μίπος έχανε χανις χατάχρισι τις εχσυσίας-τυ, τις επιρυίς-τυ χε τότε μονάχα αποφασίστε.

Κε χοντα σ' αφτα εχσετάστε τα παράπονα **όχι με τα χαρτια, αλα με τιν παρυσία τυ παραπονύμενυ χε τυ προέδρυ τις διίχισις. (Φονι:** „Αφτο μάλιστα!").

V.

ΓΙΑ ΤΙΝ ΔΥΛΙΑ ΤΟΝ ΑΡΤΕΛ ΠΑΝΟ ΣΤΙΝ ΚΑΛΙΤΕΡΕΠΣΙ ΤΙΣ ΠΑΡΑΓΟΓΙΣ.

Το αχόλυθο ζίτιμα, πυ βάνι το χαταστατιχο, ίνε το ζίτιμα, για το πος θα χαλιτερέπσυμε τιν ιχονομιχι δυλια τον αρτελ. Πια χαθίχοντα εδο μπένυν μπροστά μας; Αφτο όλι-σας το χσέρετε, αφτο το ίπε ο σίντροφος Στάλιν, αφτο ζι στις χαρδιες δεχάδον εχατομιρίον ανθρόπον. Μπίχε τέτιο πρόβλιμα: να χάνυμε όλα τα χολχοζ μπολσεβίχιχα χε όλυς τυς χολχόζνιχυς έφπορυς.

Μα, για να λιθι αφτο το πρόβλιμα, πρέπι να δυλέπσυμε μ' όλες μας τις δινάμις. Θέλο να πάρο απο σας τιν ιποστίριχσι, να σιμφονίσετε μαζί-μυ, ότι δεν επιτρέπετε τα χολχοζ να μένυν ιχανοπιμένα με το προπολεμιχο επίπεδο εσοδίας. Κάπιος πρόεδρος, μπριγαντίρος με ιπεριφάνια δίνι αναφορα: Εγο πίρα μεγάλι εσοδία.

Οταν δε ροτας, τί ίδος εσοδία σ' αφτο το ραγιον ίχε ο χυλάχος, τότε αποδίχνετε, ότι δεν έπερνε λιγότερι εσοδία. Μα πος γίνετε παραχαλο να σινχριθι το ένα με το άλο: χε όμος, όπος γνορίζετε, ο χυλάχος ίχε 2—3 άλογα, τράχτορ αφτος ύτε στα μάτια-τυ δεν ίδε πριν απτον πόλεμο, πός μπορι ίστερα απ' αφτο να ιχανοπιύμαστε με τιν προπολεμιχι εσοδία;

Πριν απτον πόλεμο ςτιν αγροτιχι ιχονομία ιπίρχαν εχατομίρια χςιλάρουτρα — το ὰροτρο με άλογο ίταν όνιρο, ίταν γνόριζμα, ότι το νιχοχιριο περνύςε ςτο δρὸμο τυ μεςέυ. Πόςα εχατομίρια αγροτον ονιροπολύςαν να έχυν άλογο. Αφτο ίταν ονιροπόλιμα εχατομιρίον αγροτον — να αγοράςυν αλογàχι, εαν πςοφύςε το άλογο χαπιανυ τὲτιυ αγρότι, αφτο ςίμενε για τον αγρότι καταςτροφι, αφτος έπεφτε ςτον διθο, αφτος έπεφτε ςτον χριμνο, γι' αφτον δεν ιπίρχε ςοτιρία. Αλα τὸρα εχατοντάδες χιλιάδες τράχτορ μπίχανε ςε χίνιςι, μπίχανε ςε χίνιςι ι ςταλινιχες χάμπιες, ι δυλια έγινε χινονιχι πολι πιο παραγογιχι. Πός μπορύμε ίςτερ' απ' αφτο, να ιχανοπιιθύμε χε να αρχεςτύμε με τα 5 χιλα, πυ δίνι το αρτελ ςτιν εργατοιμέρα; (**Φονες**: „ςοςτα"").

Νά γιατι, ςίντροφι, εμις θέλυμε ςτο καταςτατικο να γραφυν ςιρα νέον καθικόντον ςχετικα με το πος να διεχςάγυμε τιν αγροτιχι παραγογι. Εδο πέρα ίνε λίγο το αγρονομιχο μίνιμυμ. Εςις θιμὰςτε αφτο το αγρονομιχο μὶνιμυμ για τον μονονιχοχίρι. Αφτο δεν ίταν ὰςχιμο για τον μονονιχοχίρι. Εμις λέγαμε ς' αφτον—εςι μπορις τιν αςίμαντί-ςυ εςοδία να τιν ανιπςὸςις ςε 20—30$^0/_0$, εαν θα εφαρμόςις το αγρονομιχο μίνιμυμ: χαθάριςε όλα τα αβλάχια απτα ζιζάνια, αφτα ςυ αφερυν τα 10$^0/_0$ τις εςοδίας-ςυ, ςπὲρνε με τιν ςπαρτιχι μιχανι, αφτο θα ςυ δόςι αχόμα 5$^0/_0$ έςοδο. Κε τόρα εμις δεν μιλάμε με αγρότι, πυ εχι ένα άλογο, πυ έχι 3 — 5 εχτάρια γις χε το αλογάχι, αλα με το χολχοζ, πυ έχι 500—1000 εχτὰρια γις χε ςτα χοράφια τυ οπὶυ χάνυν ὸλι τι δυλια τα χρατιχα τράχτορ. Πὰι να πι, τόρα ὶνε λίγο τυ να ιςαγάγυμε το αγρονομιχο μίνιμυμ, πάι να πι το ζίτιμα τόρα τὶθετε για περιςότερο.

Το χιριότερο τόρα για τιν εςοδία ίνε ο ςπόρος. Σ' εμας το ζίτιμα τυ ςπὸρυ βρίςχετε πολι άςχιμα. Εδο πέρα δεν μπορύμε να επενεθύμε. Βέβεα, εςις, υντάρνιχι τυ χάμπυ, αντιπρόςοπι τον χαλίτερον χολχοζ, μπορίτε να αφιγιθίτε για τα διχὰ-ςας χολχοζ, ότι εςις τον ςπόρο τον διαλέχςατε, τον περὰςατε απτο τρίερο, μα εμις πρέπι να ςχεφτόμαςτε όχι μονὰχα για ςας, αλα χε για το πος, με το διχό ςας παράδιγμα να δυλέπςυνε χε ι άλι, όςτε να δυλέψυνε χαλα όχι δεχάδες χιλιάδες, αλα όλα τα διαχόςια ςαράντα χιλιάδες χολχοζ, όςτε προτοπόρα χε έφπορα να ίνε όχι δεχάδες χιλιάδες, αλα όλα τα διαχόςια ςαράντα χιλιάδες χολχοζ. Οπος ίνε γνοςτο το ςίνθιμα τυ ςιντρόφυ Στάλιν λέγι: να χὰνυμε όλα τα χολχοζ μπολςςεβίχιχα χε όλυς τυς χολχόζνιχυς έφπορυς. (**Παρατεταμένα χιροχροτίματα**).

Κε με τον ςπόρο νά πος βρίςχετε ι ιπόθεςι. Σὶμφονα με τα

πάρχοντα δεδομένα τιν 1 Φλεβάρι εκςελένχτικε ι πιότιτα μονάχα το ενος τρίτο τον ςπόρον, πυ κςεχορίςτικε για φόντο ςποράς. Κε όμος ίνε γεγονος, ότι απτυς εκςελεγμένυς ςπόρυς περι τα 40% δεν ανταποκρίνετε με τυς καθοριζμένυς όρυς, όπος εκφράζοντε ι επιςτίμονες, ςτιν δε πραγματικότιτα ςιμένι μετακςι τυ ςιταριυ, πυ λογαριάζετε για ςπόρο, ιπάρχι πολι κοπρια, ςκυπίδια, ςπαζμένι κόκι ςιταριυ.

Κε όμος ίνε γεγονος, ότι ακόμα με το ζίτιμα τις ένκερις μεταφορας ςπόρυ κε τις αλαγις τυ δικύ-μας άςχιμυ ςπόρυ με καλο κρατικο εμις αργοπορύμε. Χριάςτικε με τιν πρωτοβυλία τυ ςιντρόφυ Στάλιν να μεςολαβίςι ι ΚΕ τυ Κόματος κε το Σοβναρκομ, για να ςτρέψι προς αφτο τιν προςοχι όλυ τυ κρατικύ-μας κε κομα-τικυ μιχανιζμυ κε πολον καθοδιγιτον κολχοζ. Εμις θεορύμε αναν-κέο να γράψυμε ςτο καταςτατικο τιν ιποχρέοςι τον διικίςεον τον αρτελ να διεκςάγυν τιν διαλογι τυ ςπόρυ. Πολι νομίζυν: „εμένα θα δόςι το κράτος διαλεγμένυς ςπόρυς“ κε περιμένυν αφτο, νομί-ζοντας ότι αφτι τα ςκυπίδια-τυς θα τα φέρυν ςτο ελεβάτορ κε εκι θα τυς δόςυν απέναντι ς' αφτο καλυς διαλεγμένυς ςπόρυς.

Μα το ζίτιμα ίνε, ότι τα διμιτριακα τον πιο καλίτερον ιδον μονάχα τότε δίνυν καλι εςοδία, εαν αφτα θα ίνε διμιτριακα κα-λις πιότιτας. Μπορύμε να πάρυμε το πιο προςοδοφόρο ίδος δι-μιτριακον, μα εαν αφτο το καλο ίδος ίνε φθαρμένο, ακάθαρτο, τότε το πιο καλο ίδος δεν βοιθάι ςε τίποτα.

Χριάζετε, όςτε ςτο ζίτιμα τις επιλογις τυ ςπόρυ να δοθι περιςότερι προςοχι, απ' ότι αφτο γίνονταν ςτο παρελθον. Πολι νορις αρχίςαμε να κςεχνύμε, πος ο ταχτικος μονονικοκίρις διάλεγε τον ςπόρο ςπιρι-ςπιρι. Νά εγο κςέρο, ότι εδο πέρα όχι μακρια ςτιν κεντρικί-μας ζόνι ιπάρχι ραγιον, πυ εδο κε 30 χρόνια κάπιος παράκςενος έφερε μερικα φόντια ςιτάρι. Απο χρόνο ςε χρόνο διάλεγε ςιτάρι για ςπορα, κε εμις έχυμε τόρα εκι ςιτάρι, το οπίο απο χρόνο ςε χρόνο δίνι 20 τςεντρ. εςο-δία. Ι επιςτίμονες λένε γι' αφτο το ςιτάρι, ότι δεν ίνε καλυ ίδυς, πιος κςέρι, μπορι να έχυν κε δίκεο, μπορι να μιν ίνε καλυ ίδος, μα παρ' όλα αφτα εγο κςέρο, ότι αφτο το ςιτάρι δίνι ςτιν δικί-μας ζόνι 20 τςεντρ. εςοδία κε δεν παγόνι, κε μερικα πενεμένα για τιν κεντρικι ζόνι διαλεγμένα ίδι παγόνυν. Μιν νομίζετε, ότι εδο εγο μιλο ενάντια ςτιν διάκριςι τον ιδον, εγο ίμε ιπερ τυ καλυ ίδυς ςταριυ, ιπερ τυ κςεδιαλέγματος νέον ιδον. Αλα ίμε τις γνόμις ότι δεν πρέπι να νομίζυμε ότι ι πιότιτα ίνε το παν. Για να έχυμε καλι εςοδία πρέπι να αρχίςυμε να διαλέγυμε τον ςπόρο ςπιρι-ςπιρι.

Παραχάτο γίνετε λόγος, για το παστριχο χαθάριζμα το σπόρ●
ατο χάθε αχαθαρσία.
Σιχνα σε μας, περισότερο προσέχον να διατιριθι το χαθο-
ριζμένο χατα πύτια ποσο νόρμας στι σπορα, χε λίγο τυς νιάζι αν
μέσα στα πύτια αφτα ιπάρχι πολι αχαθαρσία. Πρέπι να πύμε
ανιχτα: όπιος σπέρνι μι χαθαριζμένο σιτάρι, αφτος ίνε τελεφτέος,
άγριος, χε όχι χολχόζνιχος, αφτος έχι θέσι στο μυσίο τον μονο-
νιχοχίριδον τις αρχεότιτας μαζι με τα χ-ιλάροτρα χε όχι με τυς,
χολχόζνιχυς το χινονιχοπιιμένυ χάμπυ. (**Φονες**: „Σοστα").
Τέλος, εμις θέλυμε να γράπσυμε στο χαταστατιχο για τιν
ιποχρέοσι τον διιχίσεον τον χολχος χαλίτερα να προφιλάνε το
σπόρο απτιν σπατάλι χε τιν φθορα. Εσις θα πίτε: ότι εδο στο
χαταστατιχο θα γράπσυμε, για ένα τέτιο απλο πράμα. **Κε** όμος ίμε βέ-
βεος, ότι αχόμα σε σας, τυς αντιπροσόπυς τον χαλίτερον χολχος
δεν θα βρεθυν λίγα τέτια αμπάρια, στα οπία ο σπόρος προσβάλετε
απτον αέρα χε μυσχέβι απτιν βροχι, μέσα στα οπία ο σπόρος
βρίσχετε έτσι, όστε με το πέραζμα απτο ένα χελάρι στο άλο, εσις
στα ιποδίματα μεταφέρνετε σπόρο απτο ένα ίδυς στο άλο, χε
στα ιποδίματα φέρνετε χε τι λάσπι,
Τέλος, πρέπι να εβρίνυμε τιν σπορα χαλον ιδον, μιν περι-
μένοντας εδο το παν απτο χράτος. Πρέπι να φιλάμε σαν χόρι
οφθαλμυ χάθε πύτι διαλεγμένυ χαλυ ίδυς, σαν πιγι επερχόμενις
αφθονίας.
Δέφτερο. Στα τελεφτέα χρόνια, χε ιδιχότερα στα δ:ο τελε-
φτέα εμις έχυμε μεριχες επιτιχίες. Τα 56% τον χολχος ίδι
χσεχόρισαν για χάθε μπριγάδα τμίματα αμιπσισποράς. Οστόσο όμος,
να γοιτεφτύμε απ' αφτο δεν ιπάρχι λόγος, διότι παρ' όλα αφτα
μέχρι τόρα σχεδον τα μισα χολχος αχόμα δεν τελίοσαν τιν χα-
τανομι τον τμιμάτον αμιμπσισπορας χε επομένος δεν ιπάρχι αμι-
πσισπορα. Ιδιέτερα χαθιστερυν εδο το Καζαχσταν, το Σταλινγράτσχι
χράι, ι Μπελορύσια, το όμπλαστ τυ Ιβάνοβο, το όμπλαστ τυ Λε-
νινχραντ, τις Απο Ανατολις χ.λ.π. Το χιριότερο εδο ίνε ι ισαγογι
τις αμιπσισπορας χε ι επιτίρισι τις, χε ι επιτίρισι σιμβένι να ίνε
δισχολότερι μάλιστα, απτιν ισαγογι. Εν το μεταχσι ίνε απολίτος σα-
φες, ότι ι ισαγογι χε ι επιτίρισι τις αμιπσισπορας δίνι απο χρόνο
σε χρόνο απαρένχλιτι ανίπσοσι τις εσοδιας, ιδιχότερα, για το σι-
τάρι τον χσερχον ραγιον σε σινδιαζμο με τιν έβρινσι τυ νιατυ,
για το λινάρι στιν χεντριχι ζόνι, σε σινδιαζμο με τιν ισαγογι το
τριφιλιυ, για το μπαμπάχι σε όλες τις ποτιστιχες αχτίδες, σε σιν-
διαζμο με τιν έβρινσι τις λυτσέρνας.

Εμις αντίστιχα θεορύμε ανανκέο στο τορινο καταστατικο μεταξι τον ιποχρεόσεον τον αρτελ να βάλομε τιν ιποχρέοσι τις ισαγογις κε τις σοστις διατίρισις τις αμιπσισπορας.

Τρίτο. Πρέπι με το **βαθι όργομα** να καθαρίσυμε τι γι απτα ζιζάνια. Το βαθι όργομα πρὲπι να το κάνυμε νόρμα στιν δυλιά-μας, διότι χορις αφτο σφινορό, ντονιν, ίτε όπος το ονομάζυν στιν Υκρανία, μπύρκυν κε τα άλα ζιζάνια, θα πνίκσυν το καλίτερο σιτάρι τον κολχοζ κε τις τεχνικες κυλτύρες. Εδο πρέπι να **θέσυμε μια για πάντα τέρμα στο μπύκερ σαν εργαλίο οργόματος**, διότι το μπύκερ δεν ίνε αλέτρι. Αφτο το ισίγαγαν πριν απτιν επανάστασι ι γερμανι άπικι στο πρόιν κιβερνίο το Εκατερινοσλαβ, για να αποσπάσυν τις καλὶτερες υσίες, απτις μαβροχόματες Υκρανικες στέπες, γρατσυνίζοντας τι γι.

Σε μας δε ι βρεντὶτελι κε ι εχθρι τον κολχοζ προσπάθισαν να κάνυν το μπύκερ βασικο εργαλίο οργόματος τον εκσαντλιμένον κε γιομὰτον ζιζάνια γεον, για να ιποσκάπσυν τα κολχοζ, κε στο σιμίο αφτο δεν μας έκαναν λίγες ζιμίες. Πάι να πι, το πρόβλιμα ένκιτε, στο να εκσασφαλὶσυμε πραγματικα βαθι όργομα, διλαδι πρέπι να οργόνυμε μονὰχα με σιδερένια αλέτρια με πολα ινια κε σε καμια περίπτοσι με μπὺκερ.

Τέταρτο. Πρέπι να **εβρίνυμε κε καλα να δυλέψυμε τα χέρσα κε το ζιαμπ.** Εδο το πρόβλιμα ένκιτε όχι μονάχα να εβρίνυμε τα χέρσα κε το ζιαμπ, μα κε να τα οργόσυμε στον κερό-τυς. Το δικό μας κσακυστο Νοεμβριανο ζιαμπ, αν κε οφέλιμο, μα πολι απέχι απτο πρόιμο ζιαμπ. Τόρα με τιν σιμερινίμας τεχνικι, κατα κανόνα, σχεδον κάθε καλα εργαζόμενο αρτελ μπορι να πετίχι, να σπίρι μονάχα στο ένκερο οργομένο ζιαμπ. Ι Ταταρια ίδι σ'αφτι τιν χρονια θα σπίρι μανάχα πάνο στο ζιαμπ, πάρτε απ'αφτι παράδιγμα. (**Φονες:** „σοστα“).

Πέμπτο. **Να εναποθέσυμε στι γι ορικτα λιπάζματα, κοπρια κε άλα επιτόπια λιπάζματα.** Εδο το ζιτιμα ακόμα τίθετε έτσι, όπος ιπέδικσε ο σίντροφος Στάλιν στο XVII κοματικο σινέδριο: τα γεοργικα όργανα άσχιμα χρισιμοπιυν τα λιπάζματα, δεν μαθένυν στα κολχοζ τιν δυλια αφτι, δεν εκσελένχυν, τι κάνυν ι άνθροπι με τα ορικτα λιπάζματα, κε εν το μεταξι κάτο απτις τεχνικες κυλτύρες, ιδικό ερα, για μπαμπάκι κε τέφτλα το κράτος ίδι κε τόρα δίνι τεράστιο ποσο λιπασμάτον. Ολο το ζίτιμα ένκιτε στιν χρισιμοπὶισί-τυς όπος πρέπι, όστε ολοκλιροτικα να πάνε για τιν ανίψοσι τις εσοδίας.

Εμις θέτυμε δίπλα στα ορικτα λιπάζματα τιν κοπρια. Εδο

το ζίτιμα δεν τακτοπιίθικε: αν κε ι ιςφορα κόπρυ ςιμαντικα με-
γάλοςε ςτα τελεφτέα χρόνια, εντύτις, απέχυμε πολι απτο να χρι-
ςιμοπιύμε όλι τιν κοπρια, τιν οπία μπορύμε να χριςιμοπιίςυμε.
Βρίςκοντε δε τέτιι προτοπόρι, τάχατες άνθροπι, κε στιν πραγμα-
τικότιτα ςτενοκέφαλι, πυ περιμένυν να τυς φέρυν τα οριχτα λι-
πάζματα, κε ταφτόχρονα αφίνυν να τυς διαφίγυν χιλιάδες φορτία
κόπρυ, για τιν οπία μια παλια ροςικι παριμία λέγι:
,,Βάλε κοπρια πικνι για να πάρις στο αμπάρι ςυ πολι".
Δεν κανονίςτικε ακόμα το ζίτιμα κε ςχετικα με τυς κολχόζ-
νικυς: ένας απτιν αγελάδα-τυ δίνι 80 αμάκςια κοπρια, άλος 20,
τα 80 δε τα τοποθετι ςτον δικό-τυ κίπο.
Εν το μετακςι εδο ο καλος κολχόζνικος μπροςτα ςτυς άςχι-
μυς δεν έχι κανένα πλεονέχτιμα. Ινε ςοςτο άραγε αφτο; Δεν μπο-
ρύμε μίπος, ςίντροφι κε εδο να θέςυμε το ζίτιμα έτςι, όςτε να
βραβέβετε, εκίνος πυ εφςινίδιτα ετιμάζι κε δίνι ςτον κινονικο κάμπο
κοπρια ίτε ςτάχτι; (**Φονες:** ,,Νε, νε").
Εκτο. Ενκερα κε επιμελος να διεκςάγυμε **μετακςι τον αβλα-**
κιον επεκςεργαςία τον τεχνικον φιτιον, ιδικότερα τυ μπα-
μπακιυ κε τυ τέφτλυ διότι χορις αφτι τιν εςοδία τον τεχνικον φιτιον
καμια φορα δεν θα μπορέςυμε να τιν εκςιπςόςυμε. Πρέπι να έχυμε ιπ'
όψςιν, κε εμις θεορύμε ανανκέο να το γράπςυμε ςαν ιποχρέοςι ςτο αρτελ
κε τι διίκιςί-τυ, ςτο καταςτατικο τυ αρτελ, ότι ι εςοδία τον τεχνικον
φιτιον, όταν χριςιμοπιίθικαν τα λιπάζματα, όταν χριςιμοπιίθικε μι-
χανοπίιςι, εκςαρτάτε ςε τεράςτιο βαθμο απτο πός διεκςάγετε με-
τακςι τον αβλακιον επεκςεργαςία τον τεχνικον φιτιον.
Εβδομο. Πρέπι να φιτέπςυμε δάςι, να προφιλάτυμε κε να
καθαρίζυμε τις αρδεφτικες ςιςκεβες, με μια λέκςι — να διεκςάγυμε
κυλτύρικο νικοκιριο.
Πολι απο ςας κςέρυν το ςοβχοζ ςτο όνομα τυ ςιντρόφυ
Στάλιν κοντα ςτο Αρμαβιρ πρόιν κτίμα κάπιανυ μεγάλυ βαρόνυ,
ςτο ραγιόνι τυ Αρμαβιρ. Ολι κςέρυν ότι, όταν όλες ι άλες ςιν-
θίκες ίνε ίδιες ς'αφτο το ςοβχοζ γίνετε μεγαλίτερι εςοδία, παρα ςτα κολ-
χοζ, ςε τεράςτιο βαθμο, επιδι αφτος ο βαρόνος ένας απτυς λίγυς
γεοχτίμονες, πυ διεκςίγαγαν κυλτύρικο νικοκιριο ιπεράςπιζε τα χο-
ράφια-τυ απτον αέρα με ζόνες δαςον προς όλες τις κατεφθίνςις.
Κε μίπος εμις ίμαςτε χιρότερι απ' αφτον τον βαρόνο; Εμις
έχυμε τι δίναμι. Θα φιτέπςυμε για τον εαφτό-μας. Μπορύμε κε
πρέπι γι' αφτο το ςκοπο να κςεςικόςυμε τιν νεολέα.
Δεν μπορο να απαριθμίςο όλα τα άλα, ςας παραπέμπο ςτο
ςχέδιο τυ καταςτατικυ.

Σας ιπενθιμίζο μονάχα, οτι εδο γίνετε λόγος, να εκςαςφαλίςυμε τιν περιπίιςι τον μιχανον, να εκςαςφαλίςυμε λεπτο κε κυλτύρικο φέρςιμο προς τι μιχανι. Εδο γίνετε εκ νέυ λόγος για τα μέτρα ανάπτικςις τον φερμον για τιν διμιυργία ζόον ράτςας, για το προφίλαγμα τον αλόγον, εδο γίνετε λόγος για τιν έβρινςι τις παραγογις τροφις για τα ζόα, όςτε τα κολχοζ να βοιθυν, όπυ αφτο ίνε δινατο, τα κολχόζικα νικοκιρια με τροφες κε βοςκοτόπια για τις ανάνκες τον ατομικόν-τυς ζόον.

Τέλος όγδοο: Εδο γίνετε λόγος για το πος, να αναπτίκςυμε τυς βοιθιτικυς κλάδυς τις αγροτικις ικονομίας.

Εμις έχυμε ίδι εκατοντάδες, αν όχι χιλιάδες, τέτιον νικοκιριον, όπος το κολχοζ ςτο όνομα Βοροςίλοβ τυ Αζοβο-Τζερνομόρικυ κράι, όπυ οργάνοςε μελιςόνα με 340 κιπςέλες, όπυ απο κάθε κιπςέλι πίρε ένα τςέντνερ μέλι... (**Μπυντιόνι:** „Λίγο!“). (Για τιν αρχι δεν ίνε άςχιμο, παραπέρα θα δίνυν περιςοτερο). Κε απ' όλον τον μελιςόνα 150 χιλιάδες ρύβλια πρόςοδο κε ς'αφτον τον χρόνο 25 κιπςέλες διαμιράςτικαν ςτυς κολχόζνικυς, ςτυς καλίτερυς κολχόζνικυς απο μια κιπςέλι ος βραβίο.

Εμις έχυμε ίδι χιλιάδες τέτια κολχοζ, ςαν το „Πυτ Λένιν“ τυ Αζοβο-Τζερνομόρικυ κράι όπυ τέθικε το ζίτιμα τις αλιίας καλα κε όπυ μερικες φορες ςε ένα ιμερονίκτιο ι μπριγάδα τον πςαράδον πιάνι 100 πύτια πςάρια.

Στιν παλια Ροςία μελιςόνα μπορύςε να έχι μονάχα ο πλύςιος μυζίκος.

Στιν παλιά τςαρικι Ροςία το ζίτιμα ίχε τεθι έτςι, όςτε δεκάδες χιλιάδες δεκςαμενες βρίςκονταν άδιες, ςτιν καλίτερι περίπτοςι ςαλαγύςαν εκι ςτις ζεςτες μέρες τις αγελάδες.

Κε ςε μας τί εκςον αππιν τεμπελιά-μας, τιν άγνιά μας, για το πιες δινάμις κρίβοντε μέςα ςτα κολχοζ μπορι να εμποδίςι όςτε κάθε δεκςαμενι να γίνι δεκςαμενι για πςάρια, όςτε το μέλι απο αντικίμενο πολιτελίας για τον πλύςιο να μετατραπι ςε αντικίμενο χρίςις κάθε κολχόζνικυ. (**Χιροκροτίματα**).

VI.

ΕΦΠΟΡΙ ΖΟΙ ΔΕΝ ΣΙΜΕΝΙ ΜΟΝΑΧΑ ΧΟΡΤΑΤΙ ΖΟΙ ΜΑ ΚΕ ΚΥΛΤΥΡΙΚΙ.

Ιπάρχι ένα παλιο ανέκδοτο, το οπίο εςις, πιθανος, όλι να ακύςατε, παλιο ανέκδοτο πυ μπορι να έχι τιν καταγογί-τυ μονάχα

στην τσαριχι Ροσία: „Ρότιχσαν χάπιον μυζίχο, τι θα έχανε, εαν ίταν τσάρος. Αφτος δεν σχέφτιχε χε πολι για τιν απάντισι χε ίπε: „Θα έτρογα λίπος απάνο στο λίπος, χε με φρέσχο χορτάρι θα σχεπαζόμυνα". (Ιχιρο γέλιο).

Μεριχι, πυ θεορύνε τον εαφτό-τυς προτοπòρο χολχόζνιχο, χε τόρα χαταλαβένυνε τιν εφπορία μονάχα έτσι, όστε να τρόγυνε λίπος πάνο στο λίπος.

Ο σίντροφος Στàλιν μετα απτον σίντροφο Λένιν στο XVII χοματιχο σινέδριο απέδιχσε, τι θέλυμε να επιτιχυμε, απέδιχσε, ότι σοσιαλιζμος σιμένι αφθονìα προιόντον χε εμπορευμάτον, έφπορι ζοι τον εργαζομένον, θιελόδι ανάπτιχσι τις χυλτύρας, ότι ο σοσιαλιζμος σιμένι èβοινσι χε άνθισι των ατομιχον ανανχον, ολόπλεβρι χε πλίρις ιχανοπίισι τον ανανχον τις χυλτυριστιχις — ανàπτιχσις τον εργαζομένον ανθρόπον.

Εμις χσέρυμε, εχατοντάδες, αν όχι χιλιάδες, χολχοζ με τιν πρòσχλισι τυ χόματός-μας, με τιν πρόσχλισι τυ σιντρόφυ Στάλιν άρχισαν τιν πάλι για τιν χυλτύρα, μα, με τα λίπις, προς το παρον ιπάρχυν τέτια χολχοζ χιλιάδες, αλα εμας μας χριάζετε, νăνε ι ζοι έφπορι χε χυλτúριχι σε όλα τα χολχοζ. Νà γιατι θεορύμε ανανχέο να γρàπσυμε στο χαταστατιχο τις ιποχρεόσις τον διιχίσεον στο επίπεδο τις οργάνοσις τις χυλτùριχις ζοις.

Εμις έχυμε τέτια χολχοζ, σαν το χολχοζ στο όνομα τυ Τόρνχλερ, τυ Κυιμπίσεβσχι χράι, το οπìο έφτιασε στο χοριο πεζοδρόμια, άνιχσε χαντάχια, πάνο απτα χαντάχια έχτισε γεφιράχια, έφχιασε χίπυς μπροστα απο χάθε σπίτι χολχόζνιχυ, χàραχσε τυς δρόμυς, èπαπσε να αφίνι ζòα να περνυν στο δρόμο, έβαλε τάχσι στυς δρόμυς γìρο απτο χοριο, έθεσε σε χαθε διο χιλιόμετρα χε ένα φίλαχα.

Για να αναπτίχσι τιν δασοχομία, οργάνοσε χαρποφόρα φιτόρια χε πίρε ιδιχο χιπυρο. Απτις πρόιν ενλισίες το χολχοζ έχανε λέσχι χε για τιν διαχόζμισι τις σχινις τις λέσχις χàλεσε απτιν πόλι Κυιπισεφ χαλιτέχνι, οργάνοσε στι λέσχι χινιματόγραφο, τοποθέτισε πιάνο, πατεφον, σχάχι, το χαλοχèρι άνιχσε πάρχο χυλτύρας χε ανàπαφσις εχτάσεος τριον εχταρίον, παράνγιλε για διαχόζμισι αφτυ τυ πάρχυ, προτομι τυ Λένιν για 5 χιλιάδες ρύβλια, ίδι πρόλαβε να φιτέπσι ζόνες δασον σ'όλα τα σίνορα τον χοραφιον τις αμιπσισποράς (σίνολο 10 εχταρìον) χε τόρα ετιμάζετε να φιτέπσι τέτιες ζόνες δένδρον χε ανàμεσα απο χσεχοριστα τετρàγονα.

Αλο χολχοζ τυ ιδιυ χράι, το χολχοζ στο όνομα Φρùνζε, οργάνοσε ιατριχο σταθμο βοιθιαν, προζδιόρισε το μέλος τυ χολχοζ,

πρόιν ιπίατρο, στιν δυλια αφτυ τυ ιατρικυ σταθμυ βοιθιον, έκτις
μπάνια, γίρο στις χαράδρες φίτεπσε ιτιες, οργάνοσε γιάσλες κε πεδι-
κες πλατίες, οργάνοσε εκστρατία για τιν καθαριότιτα, για να μι
ίνε ι δρόμι στολιζμένι με κοπρια αλα με καθαριότιτα κε πρασινά-
δα, 7 νικοκιρια βράβεφσε για τιν καθαριότιτα, έβρινε τον κολχόζνι-
κο κίπο, οργάνοσε ραδιοσταθμο, πέρασε ράδιο σχεδον σε όλα τα
σπίτια. Εδο τα κενύργια σπίτια τον κολχόζνικον κτίζοντε με διο
δομάτια. Σε πολα σπίτια ι κολχόζνικι εφοδιάζοντε με σκέβια ατο-
μικίς-τυς χρίσις, κσεχοριστα κρεβάτια κε σιντόνια στα κρεβάτια.

Ενας φιλελέφθερος άρχοντας τυ εκσοτερικυ, πυ θα ακύσι όλα
αφτα, ίσος να πι: „Φαντάσυ, για πιο βρίκε να μιλίσι: για ατομι-
κα σκέβι, για κυρέα, για σεντόνι, αφτα πυ εδο κε 100 χρόνια τα
ίχανε ι πολιτιζμένι αγρότες τον καπιταλιστικον χορον!“.

Τί μ' αφτο, να το κρίπσυμε δεν ιπάρχι λόγος. Εμις κλιρονο-
μίσαμε απτον τσάρο χοριο χορις σεντόνι, χορις ατομικο κρεβάτι, χο-
ρις κίπο, χορις καρποφόρα φιτόρια. (**Φονες**. — „Πράγματι“).

Στιν προπολεμικι Ροσία, μίπος ίταν πολι δρόμι, φιτεμένι με
καρποφόρα δένδρα; Μίπος ίταν πολες ι καλίβες, πυ μπορύσαν να
βραβεφτυν για τιν καθαριότιτα; Εμις όμος δεν κσεχάσαμε, πος για
τιν κατάστασι τυ ροσικυ χοριυ έγραφε όχι μπολσεβίκος, όχι επαναστά-
τις, αλα ο καντετ γεοκτίμονας Σινκαρεβ.

„Κιρίος κρεβάτι στις καλίβες σχεδον πυθενα δεν ιπάρχι κε
μονάχα διο νικοκίριδες στο Ζιβότινο (ο ένας μαρανκος κε ο άλος
κτίστις) έχυνε ξιλινα κρεβάτια. Για στρόματα κε σκεπάζματα χρι-
σιμοπιυν σινίθος κυρέλια, επανοφόρια, χόρτα“.

Να απο πιο λάκο ι σοβιετικι εκσυσία βγάζι τυς αγρότες. Περνόντας
στα κολχοζ, ο αγρότις χίλιες φορες περισότερο έχι τιν δινατότιτα να
διμιυργίσι κυλτύρικι ζοι, να κσεχάνι με το άγριο παλιο ροσικο χο-
ριο, παρα απότι ίχε μάλιστα στιν εποχι τις σοβιετικις εκσυσίας,
αλα στις σινθίκες τυ μικρυ νικοκιριυ.

Στα 1930 για όλα αφτα δεν γίνονταν λόγος στο καταστατικο,
διότι το πρόβλιμα σινίστατο, στο πος να μαζεφτυν ι άνθροπι, να
σινιθίσυν ο ένας τον άλο κε να **αρχίσυν** το κινονικο νικοκιριο.
Τόρα, όταν τα κολχοζ εδρεόθικαν, εμις μπορύμε να λίσυμε κενύρ-
για προβλίματα, εμις πρέπι τιν δυλια για τιν άνοδο τις κυλτύρας,
για τιν καθαριότιτα, για τιν ικιοπίισι απτο χοριο τον ξεχσιοτίτον
τις ζοις τον πόλεον, για τιν διάδοσι τυ ράδιυ κε τυ κινιματογρά-
φυ, για τιν διμιυργία λεσχον, βιβλιοθικον κε αναγνοστιριον, για το
φκιάσιμο λυτρον κε κυρίον με όλα τα απετύμενα αντικίμενα, για
το φκιάσιμο καθαρον κε φοτινον καταλιμάτον στον κάμπο, για το

μεγάλομα τις έκτασις τον κίπον κε τον καρποφόρον δέντρον, για το καλιτέρεμα κε τιν διακόζμισι τον κατικιον τον κολχόζνικον, να τιν κάνυμε τέτιο επίσις αναπόσπαστο μέρος τις εργασίας τον δικίσεον κε όλυ τυ αρτελιυ, όπος ίνε κε ι παραγογικί-τις εργασία. Κε γι' αφτο πριν απ' όλα χριάζετε όπος όλι ι προτοπόρι κολχόζνικι καταλάβυν, ότι έφπορι ζοι, — σιμένι κε αφθονία προιόντον κε κυλτύρικι ζοι, κε ότι τόρα στα κολχοζ ιπάρχυν όλα, ότι χριάζοντε να πετίχυμε κε **το ένα κε το άλο: κε τιν αφθονία προιόντον κε τιν πραγματικι κυλτύρα. (Χιροκροτίματα).**

VII.

Ι ΠΟΡΙ ΤΥ ΑΡΤΕΛ.

Ολι ι δυλια τυ αρτελ στο τέλος-τέλος ιπολογίζετε με κίνο, πόσι παραγογι ίχε κάνι, πος εκσόφλισε με το κράτος κε με το ΜΤΣ, τι ποσο σιτάρι κατανεμίθικε ανάμεσα στυς κολχόζνικυς.

Οστόσο ι δυλια αφτι τυ λογαριαζμυ τον εκσόδον κε εσόδον τον προιόντον, χριμάτον κε ιλικον ακόμα μέχρι σίμερα ίνε οργανομένι άσχιμα, ίνε βαλμένι έτσι όπος ίταν σ'εκίνα τα χρόνια, οπόταν ι τσέπι τυ χορικυ ίταν αδιανι κε όλο το κεφάλεο ίτανε πσίρες.

Οστόσο σε οπιοδίποτε μεσέο κολχοζ πρόκιτε για λογαριαζμο εκατοντάδον χιλιάδον ρυβλίον, για δεκάδες, αν όχι για εκατοντάδες χιλιάδες πύτια σιτιρα, για δεκάδες, αν όχι για εκατοντάδες χιλιάδες λίτρες γάλα. Εδο δεν μπορύμε να διεκσάγυμε κατα τιν παλια μέθοδο τι δυλια: κε το σιτάρι κε τα χρίματα το λογαριαζμο τον αγαπύνε.

Νά γιατι σε διάκρισι με το παλιο καταστατικο λογαριάζυμε ανανκέο σ'αφτο το καταστατικο πολι εκτεταμένα να προβλέψυμε τιν τάκσι τυ ιπολογιζμυ, τις διαφίλακσις, τις χρισιμοπίισις κε τις κατανομις τόσο τις εσοδίας, τον προιόντον τις κτινοτροφίας, όσο κε τον χριμάτον.

Ιδίος παρακαλύμε εκτεταμένα να εκσετάσετε τιν προτινόμενι απο μας τάκσι τυ ιπολογιζμυ κε τις κατανομις τον χριματικον μέσον. Το σιτάρι, κάτο απο τιν πίεσι τυ κράτυς, τα κολχοζ ίδι έμαθαν λιγάκι να το ιπολογίζυν.

Ι χριματικι ικονομία τον κολχοζ μέχρι σίμερα βρίσκετε σε πολι παραμελιμένι κατάστασι: πρότο — δυλέβι το κολχοζ, κατα κανόνα χορις προιπολογιζμο εσόδον κε εκσόδον, κε ακόμα κ'εχι πυ

ιπάρχι στο χαρτι προιπολογιζμος ίνε μόνο για τα μάτια, γιατι κσοδέβυντε τα χρίματα όχι σίμφονα με τον προιπολογιζμο αλα σίμφονα με τις τρέχυσες ανάνκες κε ο προιπολογιζμος κιμάτε ίσιχα μέσα στυς φακέλυς.

Να γιατι θεορύμε ανανκέο να γράπσυμε κατ'εφθίαν στο καταστατικο, ότι ι διίκισι ίνε ιποχρεομένι να σχιματίσι ετίσιο προιπολογιζμο εσόδον κε εκσόδον κε να παρυσιάσι αφτον τον προιπολογιζμο για επικίροσι στιν γενικι σινέλεφσι τον μελον τυ αρτελ. Εκτος απ' αφτο εμις προτίνυμε το εκσις, ότι αφτος ο προιπολογιζμος πρέπι να χορίσι τα έκσοδα τυ κολχοζ κατα ιδιέτερα κιριότερα κονδίλια για να μι μπορέσι ι διίκισι να μεταφέρι μόνι-τις τα χρίματα απο ένα κονδίλι σ'αλο. Εαν, παραδίγματος χάριν, ι γενικι σινέλεφσι επικίροσε τα διικιτικο-νικοκιριακα έκσοδα σε 1000 ρύβλια το χρόνο κε για τα έκσοδα αφτα δεν φτάνυν χριματικα μέσα, τότε κάμε-μας τι χάρι, σίντροφε πρόεδρε, να σινκαλέσις γενικι σινέλεφσι κε να ζιτίσις απ' αφτι άδια για να μεταφέρις χρίματα απτο κονδίλι τον παραγογικον εκσόδον στο κονδίλι τον διικιτικο-νικοκιριακον εκσόδον. Εδο λιπον θα τον παραλάβυν τον φιλαράκο-μας, τον πρόεδρο τυ κολχοζ (**Φονες**: «Σοστα»).

Δέφτερο — εμις θεορύμε ανανκέο να ιποχρεόνετε ι διίκισι τυ αρτελ να φιλάκσι τα χρίματα στον τρεχύμενο λογαριαζμο τυ αρτελ στιν τράπεζα ίτε στι ζπερκάσα. Στιν πραγματικότιτα καθος ίνε γνοστο, σχεδον κάθε πρόεδρός-μας μιχανέβετε διαφόρυς τρόπυς για κάθε ενδεχόμενο νάχι τα χρίματα όχι στιν τράπεζα κι ύτε στι ζπερκάσα αλα στα χέρια-τυ. Τι σιμβένι λιπον εδο; Ι δυλια ένκιτε εδο όχι μόνο σε κίνο, ότι τα μέλι τις διίκισις δεν μάθανε ακόμα να φιλάγυνε τα χρίματα στον τρέχοντα λογαριαζμο, αλα κε σε κίνο, ότι ι γραφιοκράτες πυ ιπάρχυν στις τράπεζες κιτάζυν σιχνα τα κολχόζικα χρίματα, σαν δικά-τυς — σοστότερα να πύμε — σαν κανενος. Χροστάι το κολχοζ στιν τράπεζα ίτε σε κάπιο ίδριμα, πίραν κε τα κσεγράπσανε απτον τρέχοντα λογαριαζμο τυ κολχοζιυ κε ο πρόεδρος τις διίκισις ύτε κσέρι, ότι στον τρέχοντα λογαριαζμό-τυ έμινε έκσαφνα ένα μιδενικο. Κίνο, πυ καμια φορα δεν θα τολμύσε ο τσινόβνικος τις τράπεζας να κάνι απέναντι στον μονονικοκίρι, μερικι γραφιοκράτες θεορύνε πλίρις δινατο να κάνυν αφτο απέναντι στο κολχοζ· άλι γραφιοκράτες κρίνυν σινάμα έτσι: „Αφτο ίνε το στίριγμα τις σοβετικις εκσυσίας, παναπι, μπορύμε να κάνυμε ότι θέλυμε“.

Το κόμα κε ι κιβέρνισι πάνο σ' αφτο το ζίτιμα σκέφτοντε διαφορετικα. Με τιν πρωτοβυλία τυ ς. Στάλιν μπίκε το ζίτιμα κε πάρθικε απτιν Κεντρικι Επιτροπι απόφασι, πυ απαγόρεπσε στυς

τραπεζιτικυς κε χριματικυς ιπαλίλυς να κάνυν ότι τυς κατεβένι ς'αφτι τι δυλια.

Αντίςτιχα με κίνο, πυ αποφάςιςε ι ΚΕ τυ κόματος κε το γρά-
Σοβναρχομ πάνο ς'αφτο το ζίτιμα, εμις θεορύμε ανανκέο να
πςυμε στο καταςτατικο, ότι:

„Διαγραφι απτον τρεχύμενο λογαριαζμο γίνετε μόνο με τι διαταγι τις διίκιςις τυ αρτελ, ι οπία ίνε ένκιρι με τιν ιπογραφι τυ προέδρυ κε τυ λογιςτι τυ αρτελ.

Τρίτο — ςας παρακαλύμε να ςιζιτίςετε το ζίτιμα τον **δια-ςτάςεον τις καταχόριςις ςε αμίραγα φόντα.**

Τόρα ςτιν πραγματικότιτα καθορίςτικε τέτια τάκςι, μάλιςτα κε ςτα καλίτερα κολχοζ, ότι τα όχι ςπάνια χρίματα, πυ δίνονταν για τις εργατοιμέρες ιταν καπίκια. Εδο ςτο προεδρίο-μας κάθετε ο πρόεδρος ένος τςυβάςικυ κολχοζ, αχςιοςιμίοτυ κολχοζ, — ο ς. Κοροτκοφ. Κάμποςες μίνες πριν ίχα εγο μαζί-τυ μια ζοιρι φιλονικία. Μυ δι-γίθικε, πος ίχε φκιάςι ςτο αρτελ ένα τεράςτιο κλυμπ, τόςο μεγάλο, πυ ακόμα κε το ςινέδριο τον τςυβάςικον κολχοζ ίχε γίνι μέςα ς'αφτο, πος ίχε κςοδέπςι μεγάλα ποςα κε δινάμις για να ομορφένι τι ζοι τυ αρτελ. Για όλα αφτα τον ίχα επενέςι πολι, βεβεα κε ςτυς άλυς προέδρυς τον κολχοζ έλεγα: να απο πιον πρέπι να πάρομε παράδιγμα. Κατόπι όμος τον αρότιςα: μα τυς κολχόζνικυς τυς έδοςες τίποτε με χρίμα απέναντι ςτο ιμεροκάματο; Αφτος λιγάκι ςιόπιςε κε μετα ίπε... **(αποτίνετε ςτο προεδρίο προς τον ς. Κοροτκοφ:** «Πόςα;» **Κοροτκοφ:** «37 καπ.»**)**.

Να, βλέπετε ςίντροφι, μόνο 37 καπ. ςτιν εργατοιμέρα. Ενάν-τια ςτι διίκιςι ςαν να μιν έχυμε τίποτα αςχιμο να πύμε. Τι δυ-λια τιν διεκςάγυν καλα, ο πρόεδρος πολα χρόνια ίδι κάθετε πρόε-δρος τυ κολχοζ, τι δυλια κςέρι, ςχιμάτιςε ιποδιγματικο νικοχιριο, αλα ς'αφτο έχι αρνιτικο ςιμίο, δεν ςκέφτικε, ότι προκιμένυ για να φκιάςι κανις χριάζετε να πάρι ιπόψι όχι μονάχα τιν επιθιμία, αλα κε τα χρίματα, πυ έχι ςτιν τςέπι. Χρίματα για ικοδόμιςι πρέπι να διατεθυν έτςι όςτε να φτάνυν κε τι να δόςυν ςτιν εργατοιμέρα.

Εγο έτιχε εδο κε λίγο να μιλίςο με μια ςιρα πρόεδρον πολι καλον κολχοζ πάνο ς'αφτο το ζίτιμα. Ολι-τυς με μια φονι λένε: „τι μ'αφτο, ας κερδίςυν χρίματα ι κολχόζνικι απτο περιβόλι-τυς ίτε ας πυλίςυν ένα μέρος απτα ςιτιρα, πυ πίραν απέναντι ςτις εργα-τοιμέρες, τι θέλυν τα χρίματα απτο κολχοζ“. Σαν αποτέλεζμα — ο κολχόζνικος κιτάζι το αρτελ μονάχα ςαν πιγι απ'όπυ πέρνι ςιτιρα, απ'αφτο κυτςένι όλι ι δυλια. Σοςτο ίνε αφτο άραγε ςίντρο-φι; Βέβεα, μπορύμε να καταλάβυμε τον καθένα-ςας έτςι, εςις θέ-

λετε αμέσος, χε γριγορότερα, ς'ένα χρόνο να φχιάςετε όλα, ότι
χριάζυντε. Μα έτςι δεν γίνετε, πρέπι να ιπολογιςτι πόςα μπορίτε
να διαθέςετε για τιν ιχοδόμιςι, για να πάρυν ι χολχόζνι-
χι ςτιν εργατοιμέρα όχι 30 χε όχι 40 χαπ. χε όχι 0 χαπ., όπος
ςιμβένι αφτο τόρα ςε πολα χολχοζ. Να γιατι προτίνυμε να περιο-
ρίςυμε τις καταχορίςις για τιν ςιμπλίροςι τον αμίραγον φόντον με
ποςο απο 10, αλα όχι παραπάνο απο 20% τον χριματιχον εςό-
δον τον αρτελ. Αφτο ίνε λιγότερο απο χίνο, πυ ιπίρχε ςτιν
πραχτιχι ςε πολες περιπτόςις. Αλα ςε χίνυς τυς προέδρυς, πυ θα μί-
νυν διςαρεςτιμένι για το ότι θέλυμε να ελατόςυμε τις καταχορίςις
ςτα αμίραγα φόντα, μπορύμε να τυς ςιμβυλέπςυμε να αγονιςτύνε
για το να έχυν περιςότερα χριματιχα ιςοδίματα ςτο αρτελ, τότε θα
φτάςυν χρίματα χε για τιν ιχοδόμιςι χε για το διαμίραζμα ςίμφο-
να με τις εργατοιμέρες. Πρέπι χαθος πρέπι να καταπιαςτύμε με
τιν πραγματοπίιςι τυ ρεζιμ τις ιχονομίας. Μα έχυμε μάλιςτα χε
τέτια μέλι τις διίχιςις χε ιδίος δυλεφτες τον γεοργιχον τμημάτον,
ι οπίι δεν αρνίυντε να δίχςυν χε γενεοδορία για λογαριαζμο τυ
χολχοζ. Μα ίνε γεγονος, ότι ς'ένα απτα χολχοζ τυ ραγιον Ρυμ-
πτςόφςχι τις Διτιχις Σιβιρίας χροςτύνε όλι: το Ραιζο — 350 ρύβλια,
το Ποτρεμπςογιυζ — 405 ρύβλια, αχόμα χε το φαρμαχίο τυ Ρυμ-
πτςοβ χροςτάι 400 ρύβλια.

Για να μπι τάχςι ςτιν χριματιχι ιχονομία τον χολχοζ, θέλυμε
να πιέςυμε αχόμα τις εχςελενχτιχες επιτροπες. Θεορίτε, ότι έχυ-
με εχςελενχτιχες επιτροπες παντυ. Σίμφονα με το παλιο καταςτα-
τιχο ι εχςελενχτιχι επιτροπι έπρεπε να εχςελένχι το νιχοχιριο ς'όλυς
τυς χλάδυς. Στιν πραγματιχότιτα όμος αντι εχςελενχτιχες επιτρο-
πες έχυμε μονάχα ομιλίες για τιν εχςελενχτιχι επιτροπι. Ιπάρχυν
πολες άραγε τέτιες περιπτόςις, οπόταν ι εχςελενχτιχι επιτροπι
έπιαςε ςτα γερα τιν πραβλένια, χςεςχέπαςε τις ανομαλίες χε πέτι-
χε τι διόρθοςί-τυς; Τέτιες περιπτόςις μπορυν να μετριθυν ςτα
δάχτιλα. Να γιατι εμις θέλυμε ν'αλάχςυμε τι διάταχςι για τιν εχςε-
λενχτιχι επιτροπι. Εμις θεορύμε αναγκέο να μπάςυμε ςτο καταςτα-
τιχο πάνο ς'αφτο το ζίτιμα τα αχόλυθα:

Προτο. Ι εχςελενχτιχι επιτροπι πρέπι να επιχιροθι απτι ρα-
γιονιχι εκτελεςτιχι επιτροπι τον ςοβετ.

Δέφτερο. Στι δράςι-τις ι εχςελενχτιχι επιτροπι πρέπι νάνε
ιπόλογι μονάχα ςτι γενιχι ςινέλεφςι τον μελον τυ αρτελ.

Τρίτο. Ι εχςελενχτιχι επιτροπι χαταγίνετε με τιν εχςέταςι τις
χριματιχις δράςις τυ αρτελ. Αφτι πρέπι να αποχαλίπςι:

χάθε περίπτοςι, οπόταν παρέλαβε το αρτελ ςιτιρα ίτε χρί-

ματα κε ι διίκιςι δεν τα έγραπςε ςτι ςτίλι τον εςόδον· κάθε περίπτοςι, οπόταν ι διίκιςι κςοδέβι χρίματα παραβιάζοντας τον προϊπολογιζμο·

κάθε περίπτοςι παραμελιμένις διαφίλακςις τις κολχόζικις κινονικις περιυςίας·

κάθε περίπτοςι ιπεκφιγις τον ιποχρεόςεον, άςχιμις εκτέλεςις τον ιποχρεόςεον απέναντι ςτο κράτος·

κάθε περίπτοςι απάτις τον κολχόζνικον απο μέρος τυ λογιςτι ίτε τυ μπριγαδίρυ·

τέλος κάθε περίπτοςι παραμελιμένυ φερςίματος προς τα ςιμφέροντα τον κολχόζνικον, όταν δεν τυ γράφυν εκίνο, πυ ίχε δυλέπςι, ίτε άςχιμα λογαριάζυν τι δυλιά-τυ.

Διλαδι, ι **εκςελενχτικι επιτροπι πρέπι να γίνι οκςι όπλο ςτα χέρια τις καλίτερις μερίδας τον κολχόζνικον ςτιν πάλι για το μπάςιμο τις τάκςις, για τι χριματικι πιθαρχία, ρεζιμ ικονομίας,** για τιν τιμιότιτα όςον αφορα τα μέλι τυ αρτελ κε όςον αφορα τιν εκτέλεςι τον ιποχρεόςεόν-τυς απέναντι ςτο κράτος. **(Φονες: «Σοςτα»).**

VIII.

Ι ΔΙΕΦΘΙΝΣΙ ΤΟΝ ΙΠΟΘΕΣΕΟΝ ΤΥ ΑΡΤΕΛ.

Ενάντια ςε πιες ελίπςις τις διέφθινςις τον ιποθέςεον τυ αρτελ πρατ' απ'όλα πρέπι να εκςοπλιςτύμε; Πιες ελίπςις ίνε ι χιριότερες ςτι δυλια τις διέφθινςις;

Ι πρότι κε ι χιριότερι έλιπςι ίνε ότι ςε πολα κολχοζ ι γενικες ςινελέφςις τον κολχόζνικον εκμιδενίςτικαν. Σιχνα ι καθοδιγιτες τον κολχόζ-μας απομακρίνοντε απτι μάζα κςεχνόντας, ότι αφτι εκλέχτικαν απτι γενικι ςινέλεφςι, ιποτάςοντε ς'αφτι, ότι αφτι λογοδοτύνε μπροςτά-τις, ότι ι γενικι ςινέλεφςι μπορι να τυς βγάλι απτι δυλια.

Ετςι, ι πρότι κε ι χιριότερι έλιπςι ςινίςτανε ςτο, ότι ι γενικες ςινελέφςις τον μελον τυ αρτελ εκμιδενίςτικαν. Εκι, όπυ ο πρόεδρος διεκςάγι έτςι τι δυλια, πυ γενικες ςινελέφςις δεν ςινκαλι, όπυ ι γενικι ςινέλεφςι δεν λίνι τα ςπυδεότερα ζιτίματα τις ζοις τυ αρτελ, εκι διαπεδαγογύντε άςχιμα τα ςτελέχι, άςχιμα εκςετάζετε ι δυλια τις διίκιςις. Εκι ι άνθροπι δεν αναπτίςοντε κε εκι απο πριν μπορύμε να πύμε με βεβεότιτα, ότι ςτο τέλος-τέλος ι δυλια θα τελιόςι με ρίγμα.

Ι δέφτερι έλιπσι στις ιποθέσις τις διέφθινσις σινίστατε στο ότι
ι πρόεδρι τον αρτελ γίνανε λίγο ίτε πολι διαρκις δυλεφτες στα αρ-
τέλ-τυς μόνο στι μιοπσιφία τον χολχοζ, στιν πλιοπσιφία δε τον
χολχοζ μέχρι τόρα τυς προέδρυς τον αρτελ αλάζυν κε όταν πρέπι
κε όταν δεν πρέπι.

Ινε γεγονος, ότι ακόμα στο Διτικο-Σιβιρικο κραι, πυ ίνε ένα
απτα προτοπόρα κράι στις δυλιες τις αγροτικις ικονομίας, στο χολ-
χοζ «Υχρανία» τυ ραγιον Ρυμπτσοβ αλάχτικαν στον τελεφτέο ενά-
μισι χρόνο πέντε πρόεδρι στο χολχοζ «Πλάμια ρεβολιύτσιι» τυ
ίδιυ ραγιον Ρυμπτσοβ μέσα σε τρία χρόνια αλάχτικαν δέκα πρόε-
δρι· στο χολχοζ «Ινιτσιάτορ», τυ Ταταρικυ ραγιον, απτο 1930 κ'ε-
δο αλάχθικαν ενέα πρόεδρι κε μάλιστα μόνο για το 1934 πέντε
πρόεδρι. Γι' αφτο δεν ίνε παράκσενο, ότι αφτο το χολχοζ αλόνισε
μέχρι τις 1 Γενάρι 1935 μόνο 37% τον σιτιρον κε χόρισε μόνο
το ένα τέταρτο τον σπόρον;

Το χολχοζ «Τσερβόνι χολος» τυ ομπλαστ Χάρκοβ απτο 1933
ίχε πέντε προέδρυς τυ χολχοζ: ο πρότος πρόεδρος απολίθικε για
τιν μι εχτέλεσι τυ πλάνυ τυ ζιαμπ· ο δέφτερος — για τιν χαλα-
ρι πιθαρχία δυλιας· ο τρίτος για τιν χαλαρι καθοδίγισι κε τιν κα-
θιστέρισι τον αγροτικον εργασιον απολίθικε κε διαγράφικε απτο κό-
μα, ο τέταρτος δε απολίθικε λόγυ προαγογις ίστερα απο διο μινον
καλις δυλιας.

Το χολχοζ «Τσερβόνι παρτιζαν» στο ραγιον Κυπιαν απτιν
αρχι τις οργάνοσίς-τυ — 1929 — άλαχσε ένδεκα πρόεδρυς, αναμε-
τακσι αφτον, μόνο το 1933-34 — εφτα προέδρυς. Δεν ίνε παρά-
κσενο, ότι το χολχοζ «Τσερβόνι παρτιζαν» βρίσκετε όλον τον κερο
σε ρίγμα.

Κε τι να πι κανις για το Καζακσταν, όπυ ι αλαγι πεντε
προέδρον απτο 1931 μέχρι το τέλος τυ 1933 στο χολχοζ, πυ
φέρνι τ'όνομα τυ Μπυτιόνι, το ραγιον Κονταλσκ, θεορίτε σαν κανόνας;

Για μερικυς καθοδιγιτες τυ ραγιον — ι απόλισι τον προέδρον
τυ χολχοζ, ίνε σαν να πάρι πιστοπιιτικο καλυ ατμινιστράτορ. Αν
θα ροτίσυμε έναν τέτιο ατμινιστράτορ γιατι ι δυλιές-συ στι σπορα,
ίτε στι σινκομιδι, ίτε στι χλεμποζαγατόφκα, πιγένυν άσχιμα — αφτος
έχι πάντα έτιμι τιν απάντισι: εμις τι δυλιά-μας χάναμε, βγάλαμε
τόσυς προέδρυς.

Ετσι, δέφτερι πολι μεγάλι έλιπσι στις ιποθέσις τις διίκισις
τυ αρτελ ίνε, ότι τα στελέχι τον καθοδιγιτον τον χολχοζ σε πο-
λες περιπτόσις μέχρι τόρα ίνε ακόμα πολι ασταθι.

Επανάλαμβάνο, αφτο δεν σιμένι, ότι σ' εμας δεν μεγαλόνι ο

αριθμος τον καλον, πεπιραμένον προέδρον κολχοζ. Ινε γεγονος, ότι στα τελεφτέα δίο χρόνια ι αλαγι τον προέδρον τον κολχοζ λιγόστεψε σιμαντικα εν σχέσι με τα περαζμένα χρόνια. Ινε γεγονος, ότι **εμις έχυμε ίδι χιλιάδες κολχοζ, όπυ ι πρόεδρι τον κολχοζ κάθυντε χρόνια, έγιναν πραγματικι γνόστες τις δυλιας, κσέρυν τυς ανθρόπυς, τι γι, κσέρυν κάθε τμίμα γις κε κατάχτισαν τιν τεχνικι τις διέφθινσις τις μεγάλις παραγογις.**

Τρίτι πολι μεγάλι έλιπσι στις δυλιες τις διέφθινσις τυ αρτελ ίνε, ότι σε πολες περιπτόσις μερικι πρόεδρι μεταδίδυν στιν πραγματικότιτα τιν εκσυσία-τυς στο λογιστι σε τέτια ζιτίματα, όπος να διαθέτι τα χριματικα μέσα τυ αρτελ, να δόσι αβανς, να κσοδέπσι τα νατυράλικα φόντα. Εμις δεν ίμαστε ενάντια στυς λογιστες. Εμις έχυμε, αφοσιομένυς στι δυλια, ανθρόπυς πυ μεγαλόνυν, θαβμάσιυς λογιστες, ιδίος απτι νεολέα ι οπίι κσέρυν σαν τα πεντε δάχτιλα όλο το νικοκιριο τυ αρτελ, μα εμις ίμαστε **ενάντια στο να αντικαταστίσι ο λογιστις τον πρόεδρο.**

Τέταρτι μεγάλι έλιπσι ίνε, ότι δεν ιπάρχι σαφίνια: τί ίνε ιποχρεομένος να κάνι κε σε τι φέρνι εφθίνι ο πρόεδρος τυ αρτελ, τι ίνε ιποχρεομένος να κάνι κε σε τι φέρνι εφθίνι ι διίκισι τυ αρτελ στο σίνολό-τις.

Στο παλιο καταστατικο τυ αρτελ εμις μάλιστα δεν προβλέπαμε στο αρτελ τέτια θέσι, όπος ο πρόεδρος. Στιν πραγματικότιτα δε καθος ίνε γνοστο, αφτος ίνε το κιριότερο πρόσοπο στο αρτελ, ο ρόλος τυ οπίυ ιδίος μεγάλοσε ίστερα αφυ διαμορφόθικαν ι μπριγάδες.

Τέλος πέμτι έλιπσι όλον ίνε, ότι σε πολες περιπτόσις ι καθοδιγιτες τον κολχοζ δεν πέρνυν ιπόπσι το καταστατικο.

Σε τρία κολχοζ τυ ΜΤΣ τυ Νιζζνε Μπυράσκι στο κράι τυ Σαράτοβ δεν ιπίρχε καταστατικο, επίσις όπος κε δεν ιπίρχε καταστατικο στο ίδιο το Ραιζο τυ Νιζζνε-Μπυράσκι.

Ιποπσιαζόμαστε, ότι το Ραιζο ίχε ενδιαφέρο να μιν ζιτίσι καταστατικο, γιατι στο ιπαγόμενο σ'αφτο κολχοζ, κολχοζ, πυ φέρνι τ'όνομα τυ Διμιτροφ τον πρόεδρο τυ αρτελ κε τιν εκσελενχτικι επιτροπι εκλέκσανε σε σινέλεψι, όπυ παρεβρίσκονταν 37 άνθροπι απο 224 μέλι τυ κολχοζ.

Καθος φένετε, στο Ραιζο δεν ενδιαφέρονταν να βρύνε καταστατικο, κε για κίνο, ότι μέσα σε ενάμισι χρόνο άλακσαν στο κολχοζ, πυ φέρνι τ'όνομα τυ Στάλιν 4 πρόεδρι, κε κοντα σ'αφτο ι αλαγες αφτες έγιναν χορις τιν γενικι σινέλεψι τον κολχόζνικον.

Αφτες ίνε ι πέντε ελίπσις στι δυλια τις διέφθινσις τυ αρτελ.

Για να εxςαλίπςυμε αφτες τις ελίπςις, εμις θεορύμε ανανxέο να προςθέςυμε στο ςχέδιο τυ xαταστατιxυ τυς αxόλυθυς xανονιζμυς.

Για να μετατρέπςυμε τι γενιxι ςινέλεφςι τον μελον τυ αρτελ ςε πραγματιxο, xε όχι πάνο ςε χαρτι, ανότερο όργανο διέφθινςις, για να xαταλάβυν όλα τα xαθοδιγιτιxα ςτελέχι τον xολχοζ, ότι ι γενιxι ςινέλεφςι ίνε ανότερο όργανο τις διέφθινςις, εμις θεορύμε ανανxέο να xαθορίςυμε εxίνα τα ζιτίματα, **πάνο ςτα οπία ι αποφάςις δεν ίνε ένxιρες εαν αφτες θα γίνυντε δεχτες αππιν διίxιςι χορις τιν επιxίροςί-τυς αππι γενιxι ςινέλεφςι**. Σε τέτια ζιτίματα εμις ςινxαταλέγομε τα αxόλυθα: ι πρόςλιπςι νέον μελον xε ι διαγραφι αππο αρτελ, ι επιxίροςι τυ ετιςίυ παραγογιxυ πλάνυ, τυ προιπολογιζμυ τον εςόδον xε εxςόδον, τυ πλάνυ τις ιxοδόμιςις, τις νόρμας τις δυλιας xε τις διατίμιςις τις δυλιας ςε εργατοιμέρες, ι επιxίροςι τυ ςιμβολέυ με το **ΜΤΣ**, ι επιxίροςι τυ ποςυ τον διαφόρον φοντ xε τις ποςότιτας τον προιόντον xε χριμάτον, πυ ιπόxιντε να δοθύνε ςτιν εργατοιμέρα.

Σε xολχοζ, πυ έχι 200 ενίλιxα μέλι για να μι λογαριαςτι γενιxι ςινέλεφςι εxινι, όπυ παρεβρέθιxαν 30 μέλι θεορύμε ανανxέο να μπάςυμε στο xαταςτατιxο το αxόλυθο.

> „Ι γενιxι ςινέλεφςι ίνε ένxιρι εαν παρεβρίςxοντε όχι λιγότερο αππο μιςο αριθμο τυ γενιxυ αριθμυ τον μελον για τιν λίςι όλον το ζιτιμάτον εxτος τυ ζιτίματος τις εxλογις διίxιςις xε τυ πρόεδρυ τυ αρτελ, τυ ζιτίματος για τιν διαγραφι αππο αρτελ xε τυ ζιτίματος για το ποςο τον διαφόρον φόντον για τιν λίςι τον οπίον απετίτε ι παρυςία ςτι γενιxι ςινεδρίαςι όχι λιγότερο τον $\frac{2}{3}$ τυ γενιxυ αριθμυ τον μελον“.

Για τιν εxςάλιπςι τις δέφτερις έλιπςις — τις ρεφςτότιτας τον μελον τις διίxιςις xε ιδίος τον προέδρον, xαθος xε τον μπριγαδίρον εμις θεορύμε ανανxέο στο μέλον να xαθοριςτι τέτιος xανονιζμος, ότι ι **διίxιςι εxλέγετε με προθεζμία 2 χρόνον**, ι δε ι μπριγαδίρι xε ο διεφθιντις τις xτινοτροφιxις φέρμας διορίζοντε αππιν διίxιςι επίςις για 2 χρόνια. Εμις xςεxινύμε εδο αππο ότι ι xολχόζιxι παραγογι όχι ςε λιγότερο, αν όχι ςε μεγαλίτερο βαθμο, απότι ι βιομιχανία, απετι **μόνιμα xαθοδιγιτιxα ςτελέχι γιατι ο xαθοδιγιτις τυ xολχοζ μονάχα τότε θα τραβίxςι τι δυλιά-τυ μπροςτα, αν θα xςέρι xαθος πρέπι τα χοράφια-τυ, θα θιμάτε, τι ςπέρνονταν ςε xάθε χοράφι, ςε xάθε τμίμα xε ένα,**

κε διο κε τοία χρόνια πριν, θα κσέρι απο τι ζιζάνια ίνε μολιζμένα τα χοράφια, θα κσέρι κάθε άνθροπο, θα κσέρι ςε τι ίνε αφτος ικανος, τι μπορι να τυ αναθέςι κε τι μπορι να απετίςι απ' αφτον, θα κσέρι κάθε άλογο κε κάθε αγελάδα ςτο κολχοζ. Να τετιυς προέδρυς πρέπι εμις να διμιυργίςυμε.

Για να μι, ςτο μέλον, αντικαταςτίςι ο λογιςτις τον πρόεδρο τυ αρτελ, εμις θεορύμε ανανκέο να πύμε κατεφθίαν.

„Κανένα δικέομα για αφτοπρόςοπι διάθεςι τον μέςον τυ αρτελ, το δόςιμο αβανς, κςόδεμα νατυράλικον φόντον — ςτον λογιςτι δεν παραχορίτε. Τα δικεόματα παραχορύντε μονάχα ςτιν διίκιςι κε ςτον πρόεδρο τυ αρτελ. Ολα τα ντοκυμέντα χριματικον εκςόδον τυ αρτελ ιπογράφυντε, εκτος απτον λογιςτι, απτον πρόεδρο τυ αρτελ ίτε τον αντικατάτι-τυ".

Για τιν εκςάλιπςι τις τέταρτις έλιπςις θεορύμε ανανκέο να καθοριςτι με τον ακόλυθο τροπο ο ρòλος τι διίκιςις:

„Ι διίκιςι τυ αρτελ ίνε εκτελεςτικο όργανο τυ αρτελ κε εφθίνετε μπροςτα ςτι γενικι ςινέλεφςι τον μελον τυ αρτελ για τι δυλια τυ αρτελ κε για τιν εκτèλεςι απ' αφτι τον ιποχρεόςεον απέναντι ςτο κράτος".

Ο ρόλος τυ προέδρυ τυ αρτελ θεορùμε ανανκέο να καθοριςτι με τον ακόλυθο τρόπο:

„Για τιν καθιμερινι καθοδίγιςι τις δυλιας τυ αρτελ κε τον μπριγάδον-τις, καθος κε για τιν καθιμερινι εκςέταςι τις εκτέλεςις τον αποφάςεον τις διίκιςις ι γενικι ςινέλεφςι τυ αρτελ εκλέγι πρόεδρο τυ αρτελ, πυ ίνε ςινάμα κε πρòεδρος τις διίκιςις".

Ι αλιλοςχέςις τις διίκιςις κε τυ προέδρυ τις διίκιςις θεορύμε ανανκέο να καθοριςτυν με τον ακόλυθο τρόπο:

„Ο πρόεδρος ιποχρεόνετε να καλέςι τι διίκιςι όχι ςπανιότερα απο 2 φορες το μίνα για τι ςιζίτιςι τον τρέχυςον εργαςιον κε το πάρςιμο ανàλογον αποφάςεον".

Τέλος, θεορύμε ανανκέο να καθοριςτι ςτο αρτελ ι θέςι τυ αντικαταςτάτι τυ προέδρυ, πυ εκλέγετε απτι διίκιςι απτο προςοπικο τον μελόν-τις με τιν πρόταςι τυ προέδρυ. Αφτο καθαφτο ενοίτε, ότι αφτος ο αντικαταςτάτις τυ προèδρυ πρέπι ς' όλι-τυ τι δυλια να ιποτάςετε ςτις ιποδίκςις τυ προέδρυ.

Τέλος, για τιν εκςάλιπςι τις πέμτις έλιπςις ι οπία ίνε παράβλεπςι ςε πολες περιπτόςις τυ καταςτατικυ, τα μέλι τυ αρτελ δεν κςέρυν τα δικεόματα κε τα καθίκοντά-τυς, — ςίμφονα με τιν από-

φασι τις Κεντρικις Επιτροπις τυ κόματος, το Τμίμα τις αγροτικις
ικονομίας κε το Λαικο κομισαριάτο γεοργίας κάλεσαν το παρον σι-
νέδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον το οπίο πρέπι να σιζιτίσι εχτε-
ταμένα κάθε άρθρο τυ καταστατικυ τυ αρτελ κε να δόσι τιν σιμβυλί-
τυ στιν κιβέρνισι κε στο κόμα όσον αφορα το αν γίνετε δεχτο το
σχέδιο, πυ επεκσεργάσθικε απτο Τμίμα τις αγροτικις ικονομίας κε
το Λαικο κομισαριάτο γεοργίας, κε να δόσι τις ανανκέες σιμπλι-
ρόσις κε διορθόσις.

IX.

Ι ΟΡΓΑΝΟΣΙ, Ι ΠΛΙΡΟΜΙ ΚΕ Ι ΠΙΘΑΡΧΙΑ ΤΙΣ ΔΥΛΙΑΣ

Οσον αφορα τιν οργάνοσι τις δυλιας, τι διμιυργία τις πιθαρχίας
τις δυλιας εμις έχυμε μέσα σε 2 χρόνια, πρέπι κατ' εφθίαν να
το πύμε, μεγάλες επιτιχίες. Ι βαρια πίρα τυ 1932 έδικσε σ' όλι
τι μάζα τον κολχόζνικον στο νότο, ότι χορις τιν πιθαρχία τις δυ-
λιας, χορις τι σοστι οργάνοσι τις δυλιας πάνο στι βάσι τις αποκο-
πις, χορις τιν κατανομι τον εσόδον σίμφονα με τι δυλια, τι δυλια
στο κολχοζ δεν θα τιν βάλις στο δρόμο, — εκσον απ' αφτο μπο-
ρις να καταδικάσις τον εαφτό-συ σε πίνα. Ι πίρα τυ 1933 αλτιν
άλι μερια έδικσε σ' όλι τι μάζα τον κολχόζνικον, ότι εκι όπυ ι
πιθαρχία τις δυλιας καθιερόθικε, όπυ ι δυλια ίταν οργανομένι καλα,
όπυ τα έσοδα μιράζονταν σίμφονα με τι δυλια, αφτο πυ δίνονταν
στιν εργατοιμέρα αφκσίθικε αμέσος πάρα πολι.

Απτο 1932 αναμφίβολα έχυμε μεγάλες επιτιχίες στι δυλια
τις οργάνοσις τις κολχόζικις δυλιας κε τις εδρέοσις τις πιθαρχίας
τις δυλιας. Βέβεα, αφτο αφοράι όχι όλα το κολχοζ. Ιπάρχυν ακό-
μα όσο θέλετε κολχοζ, όπυ ι δυλια τις πιθαρχίας τις δυλιας βρί-
σκετε σε πολι άσχιμι κατάσταςι. Οστόσο, ίνε αναμφίβολο, οτι ι **βα-
σικι μάζα τον κολχοζ έβαλε πια γερες βάσις τις
κινονικις πιθαρχίας τις δυλιας, εκσασφάλισε τιν
οργάνοσι τις δυλιας πάνο στι βάσι τις αποκοπις
κε τιν κατανομι τον εσόδον σίμφονα με τι δυλια.**

Ας αρχίσο απτι μπριγάδα. Αντι τις δυλιας σοριδον πυ
ίτανε κανόνας ακόμα το 1930 (πολι έτσι κε σκέφτονταν, ότι ι δυ-
λια απο κινυ ίνε δυλια σοριδον), τα κολχοζ χορίστικαν σε όχι μεγάλες
κατα τις διαστάσις μπριγάδες μόνιμυ προσοπικυ με οριζμένα νικο-
κιριακα προβλίματα.

Αντίστιχα με κίνο πυ δίχνι ι πίρα τον καλίτερον κολχοζ,

θεορύμε ανανχέο να καθοριςτυν ι αχόλυθι χανονιζμι στιν οργάνοςι
τις μπριγάδας:

ι γεοργιχι μπριγάδα χςεχορίζετε για προθεζμία όχι λιγότερι
πλέριας αμιπςιςπορας·

ι χτινοτροφιχι μπριγάδα χςεχορίζετε για προθεζμία όχι λιγό-
τερι τριον χρόνον·

σε κάθε γεοργιχι μπριγάδα παραχορίτε τμίμα στα χοράφια
τις αμιπςιςπορας για προθεζμία μιας αμιπςιςπορας·

σε χάθε γεοργιχι μπριγάδα ι διίχισι τυ αρτελ ίνε ιποχρεο-
μένι να κατοχιρόσι όλο το ανανχέο γι' αφτι ινβενταρ, τα ιχιαχα
ζόα, χε τις νιχοχιριαχες ιχοδομες·

σε χάθε χτινοτροφιχι μπριγάδα ι διίχισι τυ αρτελ ίνε ιπο-
χρεομένι να κατοχιρόςι παραγογικα ζόα χε χτινοτροφιχες ιχοδομες·

ι χατανομι τον εργασιον ανάμεσα στα μέλι τις μπριγάδας
πρέπι να γίνι μονάχα απτον μπριγαδίρο.

Σχετιχα μ' αφτο χςεπροβάλι ένα τέτιο ζίτιμα. Εδο στο σι-
νέδριο πρέπι να παρεβρεθι ο αντιπρόσοπος τυ χολχ:ζ ,,Μπολςεβιχ"
τυ όμπλαςτ Ιβάνοβο, ο οπίος πίρε, επαναλαμβάνο, στο όμπλαστ
τυ Ιβάνοβο χε όχι στιν Υχρανία, 150 πύτια σιτάρι απτο εχτάριο.
150 πύτια! Αχύτε, σίντροφι υχρανι, βοριο-χαφχασιανι, αζοβο μα-
βροθαλασινι, ι οπίι, σινίθος όταν μιλύνε για τι γι τυ Ιβάνοφ χ, τις
Μόςχας χε λιπις παρόμιας γις, λιγάχι χαμογελυν. Κε να το χολ-
χος ,,Μπολςεβιχ" πίρε 150 πύτια σιτάρι πραγματιχυ πιοτιχυ σι-
ταριυ Μια απτις μπριγάδες (τυ ς. Σαλνιχοφ) πίρε 200 πύτια
απτο εχτάριο, μια άλι (τυ ς. Τςυμαχοφ) πίρε 66 πύτια απτο
εχτάριο. Ισος να φανι αφτο πολι παράχσενο, μα ι δυλια ιταν αχρι-
βος έτσι, γιατι σπάρθιχε αφτο το σιτάρι σε γι πάνο στιν οπία λόγο
τον βροχον σχιματιστ χε σιμπαγις χόρα, — τις χορες δεν τις έσπα-
σαν, τυς σπόρυς έριχςαν εδο χ' εχι πάνο στιν χόρα χι ορίςτε τα
αποτελέζματα. Σοστο άραγε θα ίνε, αν δεν θα δόσι το αρτελ πρέμια
στι μπριγάντα τυ Σαλνιχοφ χε δεν θα τιμορίσι τιν μπριγάδα τυ Τςυ-
μαχοφ (**Πολιάριθμες φονες απο τις θέσις:** ,,Οχι, δε θα
ίνε σοστο"). Αφτο δεν θα ίνε σοστο, αφτο δεν θα ίνε διχεο, γιατι
ι μπριγάδα τυ Σάλνιχοφ μόλις αναφάνιχε ι χόρα χςανα όργοςε
όχι βαθια όλι τι γι χε έσπιρε πάνο σε χαλα χαλιεργ μένι γι. Ενο
ι μπριγάδα τυ Τςυμαχοφ αφτι τι δυλια δεν τιν έχανε χε επέφερε
τεράστια ζμία στο αρτελ. Αν ι μπριγάδα σε χαπιο χολχος όπος
στο χολχος «Μπολςεβιχ» τυ Ιβάνοβο, πιρε μεγαλιτερι εσοδία παρα
άλι μπριγάδα, σινεπια τις χαλιτερις δυλιάς-τις, τότε ς' αφτι πρέπι
στο τέλος τυ χρόνυ να γίνι σιμπλιροματιχι επιπρόσθεσι τον εργα-

τοιμερον. Ι σίντροφι απτο αρτελ „Μπολσεβιχ“ ίχαν χάνι τέτια επιπρόσθεσι τον εργατοιμερον μέχρι $20^0/_0$ στιν μπριγάδα τυ Σαλνιχοφ. Μα έκαναν αφτι τιν επιπρόσθεσι σ' όλα τα μέλι τις μπριγάδας ιδια, σε ίδιες διαστάσις. Σοστο ίνε αφτο; Εγο αμφιβάλο. Εμις θεορύμε αναγκέο στο καταστατικο τυ αρτελ να προβλέπσυμε άλι τάκσι βραβέβματος για να κερδίσι μαζι μ' αφτο όλι ι μπριγάδα ι οπία δύλεβε καλα, μα όχι όλι στιν μπριγάδα να εποφελιθυν εκσίσυ· στον μπριγαδίρο για το γεγονος, πυ αφτος πρόλαβε κε με το όργομα εκσάλπσε τιν χόρα πάνο στι γι στο κολχοζ „Μπολσεβιχ“, — πρέπι να προστεθυν $20^0/_0$, στυς υντάρνικυς, πυ τραβύσαν μπροστα όλι τι μάζα τον μελον τυ αρτελ — να προστεθι $15^0/_0$, κε στυς επίλιπυς — $10^0/_0$. Τότε θα έχομε πραγματικι σορεβνοβάνια τον μπριγάδον.

Να γιατι θεορύμε αναγκέο να καθοριστυν ι ακόλυθι κανονισμι στο παραδιγματικο καταστατικο τυ αγροτικυ αρτελ.

> Εαν ι μπριγάδα σαν αποτέλεσμα καλίτερις δυλιας πέρνι απτα κατοχιρομένα σ' αφτι τμίματα, εσοδία πάνο απτι μεσέα τυ κολχοζιυ, τότε σ' όλα τα μέλι αφτις τις μπριγάδας ι διικισι τυ αρτελ γράφι επιπρόσθετα στα έσοδα, μέχρι τον $10^0/_0$ όλυ τυ αριθμυ τον εργατοιμέρον-τις, στυς εκσέχοντες υντάρνικυς στιν μπριγάδα μέχρι τα $15^0/_0$, κε στον μπριγαδίρο μέχρι τα $20^0/_0$.

Δέφτερο όχι λίγο σπυδεότερο ζίτιμα ίνε το ζίτιμα τις μεταφορας όλον τον δυλιον τυ αρτελ πάνο σε βάσι αποκοπις. Ι αποκοπι στιν κολχόζικι παραγογι πρέπι κατ' εφθίαν να το πύμε, ίχε ριζοθι θαβμάσια.

Στιν αποκοπι οφίλομε σε σιμαντικο βαθμο πολες επιτιχίες τις κολχόζικις παραγογις. Ι αποκοπι προβλέπι τιν εκτίμισι κάθε δυλιας σε εργατοιμέρες, αναλόγος με κίνο, κατα πόσο αφτι ι δυλια ίνε σίνθετι, κατα πόσο εκτιμίτε ος προς τιν ιδίκεψσι.

Λιγότερο απο διο χρόνια πριν στιν Υκρανία, σε κάπιο σταθμο, δεν θιμύμε τιν ονομασία-τυ, ίχα κάπος πιάσι κυβέντα με τον πρόεδρο ενος μικρυ κολχοζ. Αρχισε να μυ δίχνι τα βιβλία, όπυ ίταν γραμένα όλα — πιος, πόσο πίρε εργατοιμέρες. Αλα κατόπι, όταν ίχαμε σιζιτίσι κάμποσο έβγαλε απτιν τσέπι-τυ δέφτερο βιβλάριο. Αφτο ίτανε βιβλάριο σε διάκρισι απο το πρότο, μικρο κε αρκετα πολι παλιομένο. Λέι ότι: εδο κρατο λογαριασμο για τον εαφτό-μυ, μ' αφτο τον λογαριασμο κσέρο καλα όλα, πόσα πιον κατάχροστο, τι λογις ίνε ι ικογένια τυ ενος ίτε τυ άλυ, σε τι κατάστασι βρίσκετε. Σιμφονα μ' αφτο το βιβλιάριο ο καθένας θα πάρι

ςιτιρα. (**Γέλια ςτι ςάλα**). Βέβεα τέτιες περιπτόςις τόρα ιπάρχυν λιγότερες παρότι ςτο 1932, μα εμις θα ίμαςταν εντελος ανόιτι αν θα νομίζαμε ότι αφτες ίδι ολότελα δεν ιπάρχυν. Για τιν αποκοπι κε τιν κατανομι τον εςόδον ςίμφονα με τις εργατοιμέρες ίνε ανάνκι ν'αγονιςτύμε ακόμι όχι λίγα χρόνια.

Να γιατι θεορύμε ανανκέο ςτο καταςτατικο τυ αγροτικυ αρτελ εχτεταμένα να ςιζιτίςυμε, τι παριςτάνι ι αποκοπι, πος πρέπι να ίνε ςχιματιζμένι. Ι αποκοπι καθορίζι τιν πλιρομι για τιν εχτέλεςι τις νόρμας αναλόγος με τιν ιδίκεφςι τις δυλιας. Ι διαφορα ςτιν πλιρομι ιδιετέρον ιδικέφςεον ίχε καθοριςτι απτο Ναρκομζεμ μετα το πρότο ςινέδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον. Ι διαφορα ςτιν πλιρομι μετακςι τις πιο μι ιδικεβμένις κε ελαφρις δυλιας κε τις πιο ιδικεβμένις δυλιας πάνο ςτ' άλογα ίνε ίςι με τέςαρα. Ι δυλια δε τυ τρακτορίςτα εκτιμίτε ςε εργατοιμέρες αν εχτελι τι νόρμα τις δυλιας έκςι φορες παραπάνο παρα ι δυλια τις καθαρίςτριας, μαγέριςας ςτο κατάλιμα κ.λ.π. Εαν ι πιο απλι δυλια εκτιμίτε ςε μιςι εργατοιμέρα για τιν εχτέλεςι τις νόρμας, ι πιο ιδικεβμένι δυλια ςτις μιχανες με άλογα εκτιμίτε ςε διο εργατοιμέρες κε ι δυλια τυ τρακτορίςτα εκτιμίτε ςε τρις εργατοιμέρες για τιν εχτέλεςι τις νόρμας. Στις μάζες ι πλιρομι κατ' αποκοπιν τις δυλιας, κε μαζι μ' αφτο διαφορετικι για διάφορες δυλιες, έχι εμφιτεφθι κε αφτο ίνε αναμφιςβίτιτο, γιατι ι μάζα τον κολχόζνικον κατάλαβε τι ζιμία τις υραβνίλοφκας, τι ζιμία τις κατανομις τον εςόδον κατα πςιχες.

Ο ςοςιαλιζμος καθος εκςιγύςαν ι μεγάλι δαςκάλι τυ ςοςιαλιζμυ κε ο Μαρκς, κε ο Ενκελς, κε ο Λένιν, κε ο Στάλιν — ςινίςτατε εδο όχι ςτο, ότι ι ανιδίκεφτι αδίδαχτι καθαρίςτρια τις διίκιςις, ίτε ο φίλακας, ίτε ο νεροκυβαλιτις πέρνι τόςο όςο ο τρακτορίςτας, πυ όργοςε 400 — 500 εχτ., αλα ςτο ότι ι χθεςινι εργάτρια γις με τι δίναμι τυ κολχόζικυ ςιςτίματος, αν αφτι θα μάθι — θα γίνι τρακτορίςκα, για το οπίο δεν απετίτε κανένα κεφάλεο, ςτο, ότι κε ο τρακτορίςτας κε εκίνι, πυ δένι τυς ςτάχις δυλέβυν ςτο κολχοζ όχι για τον κυλάκο, αλα για τον εαφτό-τυς, για το αρτελ, μέλι τυ οπίυ με ίςα δικεόματα ίνε αφτι. Απ' αφτι τιν ανιςότιτα πιγάζι για κάθε κολχοζ ένα πράγμα: μάθε, ανίπςοςε τιν ιδίκεφςι, εδο δεν απετύντε πολα, θα περάςις ςε καλίτερα πλιρονόμενι δυλια, ςε καλίτερα εκτιμόμενι δυλια κε θα πάρις, κατα τιν εχτέλεςι τις νόρμας μιάμιςι, διο, τρις φορες περιςότερο απότι πέρνις τόρα.

Να πος ίνε ι δυλια με το ζίτιμα για τιν αποκοπι. Οςτόςο δε, αν θέλυμε τιν αποκοπι κε τιν πλιρομι ςίμφονα με τις εργα-

τοιμέρες να τιν εφαρμόςυμε στιν πραγματικότιτα, χε όχι ἐτς όπος αφτο το έλαμνε ο υχρανος πρόεδρος τυ χολχοζ με τα διο βιβλιάρια — το ένα μεγάλο, παχι για τον τςινὸβνιχο, πυ έρχετε χε το άλο — μιχρο, αςχιμὺτςιχο λερομένο για τιν χατανομι τον εςόδον, τότε πρέπι να βάλυμε διαφορετιχα τον ιπολογιζμο τον εργατοιμερον.

Πραγματιχα, μπορίτε να χατανέμετε ςοςτα όλυς ςτις δυλιες, μπορίτε να χιρίχςιτε ότι θέλετε εχτιμίςις διαφόρον δυλιον, αλα αν απο μέρα ςε μέρα δεν θα εχςετάςετε τί δυλια έχανε ο χολχὸζνιχος, αν τυλὰχιςτο μια φορα τιν εβδομάδα δεν τυ γράπςετε τι δύλεπςε τότε ςτιν πραγματιχότιτα θα ίνε όχι αποχοπι, μα χατανομι τον εςόδον ςίμφονα με τις εργατοιμέρες χε χορις άλο ι πιο ςινιθιζμένι υραβνίλοφχα. Σ' εμας όμος γίνετε έτςι: περνάι μια βδομάδα, άλι, τρίτι χανις δεν γράφι ςτον χολχὸζνιχο τί δυλια έχανε. Εαν θα ροτίςυμε αφτι τι ςτιγμι τον μπριγαδίρο θα πι: νε, μα εγο όλα θιμὺμε χε ςτο τέλος τις ςπορας ίτε τις ςινχομιδις χάπιος προλαβένι, ότι δεν ιπάρχυν ενγραφες, εδο αρχίζι έφοδος: προςχαλύνε τι δαςχάλα, τυς χομςομόλυς χε αρχίζυν ίδι να γράφυν απο τι μνίμι-τυς, πόςο πιος δύλεπςε χε πάλι δεν θιμύντε. Τότε αροτύνε τυς γιτόνυς: ο ένας λέι ςαράντα, ο άλος αναφέρι τον αριθμο 50, μετα «χατα διχεοςίνι» — λίνυν με πςιφοφορία. Βέβεα, με τέτια τὰχςι τις ενγραφις τον εργατοιμερον όλο αφτο μετατρέπετε ςε απάτι ςτι χιρότερι περίπτοςι, ςε αφταπάτι ςτιν χαλίτερι περίπτοςι.

Να γιατι θεορύμε ανανχέο να μπάςυμε ςτο χαταςτατιχο:

1) να ιποχρεοθυν ι μπριγαδίρι όχι ςπανιότερα απο μια φορα τιν εβδομάδα να ςιμιόςυν για το χάθε μέλος τυ αρτελ, πόςες εργατοιμέρες έχανε·

2) να ιποχρεοθυν ι μπριγαδίρι χε ι πρόεδρι τον αρτελ να μιν μεταβιβάςυν τι δυλια τις χαταγραφις τυ χρονιάτιχυ αποτελέζματος ςτο λογιςτι· να ιποχρεοθυν να επιχιρόςυν με διχίτυς ιπογραφι τα χρονιάτιχα αποτελέζματα τις δυλιας χάθε χολχόζνιχυ.

Πολι ςιχνα ςιμβένι ἐτςι: ο μπριγαδίρος τἄγραπςε πάνο ς' ένα χομάτι χαρτι, τὂδοςε ςτο γραφὶο, μὲςα ςἔνα χρόνο μαζέβοντε δεχάδες χομάτια χαρτια για το χαθένα μέλος τυ αρτελ, ο λογιςτις πέρνι χε τα μετράι. Αν ίνε τίμιος λογιςτις, βρίςχι ςοςτο λογαριαζμο, αν χε ίνε πολι έφχολο να χάνι λάθος εδο αχόμα χε ο τίμιος. Αν δεν ίνε τίμιος τότε ςτυς λογαριαζμύς-τυ δεν μπένυν ολὸχλιρες δεχάδες εργατοιμέρες, όπυ πρέπι να μπύνε χε βλέπυμε, ότι ςτο ςιμπέθερο ίτε ςτον γαμπρό τυ χατα 50 ίτε χατα εχατο εργατοιμέρες

ίνε περισότερες γραμένες. Εαν όμως ο μπριγαδίρος ίτε ο πρόεδρος θα ίνε ιποχρεομένι να ιπογράψυν το χρονιάτικο αποτέλεζμα τις δυλιας κάθε μέλυς τυ αρτελ τότε όλι θα εκσετάσυν αφτι τι δυλια καλίτερα κε ταχτικα θα φροντίζυν γι' αφτι.

Τέλος, θεορύμε ανανκέο να καθοριστι σαν κανόνας κε να γραφι στο καταστατικο:

„Να ιποχρεοθι ι διίκισι όχι αργότερα απο διο βδομάδες νορίτερα πριν τις γενικις σινεδρίασις, πυ επιχιρόνι τιν κατανομι τον εσόδον στο αρτελ να τιχοκολιθι για γνόσι παντον ο λογαριαζμος τυ ποσυ τον εργατοιμερον, πυ ίχε κάνι κάθε μέλος τυ αρτελ“.

Μπορύμε κε πρέπι άραγε να το κάνυμε αφτο σίντροφι; (**Πολιάριθμες φονες**: „Πρέπι“, „Σοστα“). Μπορύμε σίγυρα να πύμε, ότι αν μια τέτια πλακάτα, όπυ νάνε γραμένι ι δυλια κάθε μέλυς τυ αρτελ, πόσες εργατοιμέρες έχι, θα κρέμετε διο βδομάδες στο αρτελ, θα αποκαλιφθυν πολα λάθι τιχέα κε μερικες φορες μι τιχέα. (**Φονες**: „Σοστα“).

Τελος, το τελεφτέο για τα μέτρα τιμορίας τον μι παραγογικον κολχόζνικον. Ι πραχτικι, πυ εφαρμόζετε σ' εμας δεν ακσίζι καθόλυ. Στο αρσεναλ τον διικίσεον τον κολχόζ-μας στιν πράκσι φάνικε για τιν τιμορία τον μι παραγογικον κολχόζνικον μονάχα ι ράβδος: ίτε τυς επιβάλυν πρόστιμο ίτε τυς διαγράφυν απτο αρτελ. (**Φονες** „Σοστα“.)

Οσον αφορα τα πρόστιμα, εδο ιπάρχυν χιλιάδες τιμορίες.

Ινε γεγονος, ότι μια αaπτυς αντιπροσόπυς τυ σινεδριυ, ι Σφινούκοβα, μπριγαδίρος στο κολχοζ ίχε προστιμαριστι για 5 μέρες για το ότι δεν παρυσιάστικε στι σινεδρίασι τις διικισις.

Ινε γεγονος, ότι ο πριγαδίρος τυ κολχοζ τυ όμπλαστ Ντονέτσκι Μακαρένκο προστιμαρίστικε, καθος επίσιμα ίνε γραμένο αφτο στο βιβλίο τυ γραφίυ, „για κοροιδία τυ προέδρυ τυ κολχοζ“. (**Γενικα γέλια**).

Ινε γεγονος, ότι σε πολες περιπτόσις ι διαστάσις τον προστίμον φτάνυν τις 100—150 εργατοιμέρες. Τα πρόστιμα μετατράπικαν όχι σπάνια σε τέτιο γενικο χρισιμοπιύμενο μέτρο τιμορίας, όστε αφτα αντικατάστισαν όλα τα κινονικα μέτρα επίδρασις πάνο στα μέλι τυ αρτελ. Να γιατι θεορύμε ανανκέο να καθοριστυν στο καταστατικο τυ αρτελ όλες ι τιμορίες, για να μιν χρισιμοπιυν ι άνθροπι με το πρότο το πιο οκσι όπλο.

Ασχιμα, π.χ. έκανε ο άνθροπος τι δυλια, χορις να κσέρι, ατσαμίδικα, — πρέπι να τον ιποχρεόσυμε να κάνι εκ νέυ τιν μι

κιοτιxα ιxανοπιτιxι δυλια χορις να ςιμιοθυν ςιμπλιροματιxες εργατοιμέρες.

Αργιςε ςτι δυλια το μέλος το αρτελ δεν ίνε απαρέτιτο αμέςος να προςτιμαριςτι. Κάνε-το προδοπίςι απο μέρος τυ μπριγαδίρο, απτο μέρος τις διίxιςις. Τέλος αν αφτο δεν οφελι, δόςε-τυ μομφι απτο μέρος τις διίxιςις.

Εαν ο άνθροπος δεν διορθόνετε, βάλτε το ζίτιμα ςτι γενιxι ςινέλεφςι. Μίπος ι επίxριςι ςτι γενιxι ςινέλεφςι — ίνε χιρότερο όπλο διαπεδαγόγιςις τον χολχόζνιxον, απότι το προςτιμάριζμα, με 30 εργατοιμέρες; Εγο ίμε βέβεος, ότι θα βρεθυν χιλιάδες χολχόζνιxι, ι οπίι με απάθια θα δεχτυν το προςτιμάριζμα xε αxόμα 30 εργατοιμερον, αλα αν θα μιλίςετε γι' αφτυς μια όρα ςτι γενιxι ςινεδριάςι θα το χαλοςxεφθυν.

Τέλος μεταxςι τον τιμοριον μπορύμε να ςινxαταλέxςυμε xε τι μεταφορα ςε xατότερι δυλια. Ο άνθροπος, ο οπίος ςτι βαρια εποχι τις ςινxομιδις χορις xαμια διxεολογιμένι ετία δύλεβε άςχιμα ςτι λομπογρέιxα, ας δυλέπςι δέxα μέρες ςε τέτια δυλια, όπυ ι πλιρομι ίνε 2 ίτε τρις φορες λιγότερι απότι ςτι λομπογρέιxα. Αφτο ίςος να βοιθίςι.

Εαν, τέλος, όλα αφτα δεν οφελίςυνε, εαν τα μέτρα xινονιxις επίδραςις xε τα μέτρα τιμορίας δεν διορθόςυν τον άνθροπο, μπορύμε προςορινα να τον απομαxρίνυμε απτι δυλιά, για μια βδομάδα, για διο, για ένα μίνα. Βεβεα, γι' αφτο χριάζετε μεγάλι ιπομονι. Βεβεα, γι' αφτο χριάζετε μεγάλι προςοχι προς τυς ανθρόπυς. Βέβεα, το να προςτιμάρι xανις με 10 εργατοιμέρες ίνε εφxολότερο πράγμα. Αxολυθόντας όμος το διςxολότερο δρόμο χιλιάδες ανθρόπυς θα διατιρίςυμε για τιν xινονιxι παραγογι, τυς οπίυς ςίμερα τυς πετύμε τυ xάxυ διαμιας. Εμις xεxινύμε xοντα ς' αφτο απο το ότι ι xινονιxι δυλια ίνε ιςχιρο όπλο διαπεδαγόγιςις, πυ θα xάνι θάβματα ςτο πεδίο τυ μεταςχιματιζμυ τον ανθρόπον.

Μονάχα ςαν άxρο μέτρο τιμορίας εμις θεορύμε αναγxέο τον xαθοριζμο τις διαγραφις απτο αρτελ. Στι διαγραφι πρέπι να προςτρέχυμε τότε, οπόταν τα άλα μέτρα διαπεδαγόγιςις xε τιμορίας φάνιxαν μι τελεςφόρα, όταν ι διίxιςι πίςτιxε, ότι το δομένο μέλος τυ αρτελ ίνε αδιόρθοτο, πίςτιxε ςτο ότι αφτος βλάφτι τι δυλια τυ αρτελ, — τότε ι διιxιςι ίνε ιποχρεομένι να θέτι το ζίτιμα τις διαγραφίς-τυ ςίμφονα με τον xαθοριζμένο xανονιζμο μπροςτα ςτι γενιxι ςινεδρίαςι τιρόντας όλυς τυς xανονιζμυς τις διαγραφις, πυ ιπάρχυν ςτο xαταςτατιxο.

Ινε εντελος ςαφες, ότι όλα αφτα δεν αφορύνε τυς ανθρόπυς,

ενόχυς ςτο κλέπςιμο τις κινονικις κολχόζικις ίτε κρατικις ιδιοχτιςίας,
ενόχυς ςε βρεντίτελςτβο όςον αφορα τιν περιυςία, τα ζόα κε τις
μιχανες ςτο αρτελ. Τέτιι κακύργι, βρεντίτελι, πυ ςπάνυν ςκόπιμα
τις μιχανες, κλέβυν τι βάςι τις κολχόζικις ιδιοχτιςίας ίνε ολοφάνε-
ρο, ότι δεν μπορύνε να θεοριθύνε απτα αρτελ όχι διαφορετικα
παρα εχθρι τυ λαυ. Κε εδο το λόγο-τυ, πάνο ςτι βάςι τυ νόμυ
για τι διαφίλαξςι τις κινονικις ιδιοχτιςίας ςε κάθε ξςεχοριςτι πε-
ρίπτοςι πρέπι να πι το δικαςτίριο. (Χιροκροτίματα).

X.

ΓΙΑ ΤΙ ΓΙΝΕΚΑ-ΚΟΛΧΟΖΝΙΤΣΑ.

Τέλος, για τι γινέκα-κολχόζνιτςα. Σίντροφι ςτο ςινέδριό-μας
τον κολχόζνικον-υντάρνικον παρεβρίςκοντε παραπάνο απο 400
γινέκες, 400 περίπυ κολχόζνιτςες-υντάρνιτςες ςτο Πανενοςιακο
ςινέδριο! (Χιροκροτίματα). Στο πρότο ςινέδριο τον κολχόζνικον-
υντάρνικον ο ς. Στάλιν ίπε για τις γινέκες-κολχόζνιτςες, ίπε, ότι
ι γινέκα ςτο κολχοζ ίνε μεγάλι δίναμι, ότι πρέπι να τραβίξςυμε
τι γινέκα μπροςτα, ςτα κολχοζ, ότι ι κολχόζνιτςες πίραν ςτα
κολχοζ ίςα δικεόματα με τυς άνδρες, ότι ι κολχόζνιτςες πρέπι να
προφιλάξςυν το κολχόζικο καθεςτος, ςαν κόρι οφθαλμυ. Θιμάςτε
αφτα τα λόγια τυ ςίντροφυ Στάλιν; (Φονες: „Νε. Θιμύμαςτε!“).
(Χιροκροτίματα).

Μέςα ς' αφτα τα διο χρόνια
Διο χρόνια πέραςαν απο τότε. Μέςα ς' αφτα τα διο χρόνια
ςίμφονα με τα δεδομένα τυ Λαικυ κομιςαριάτυ γεοργίας ο αριθμος
τον γινεκον-κολχόζνιτςον, μελον τις διίκιςις τον κολχοζ αφξςίθικε
απο 85 χιλιάδες μέχρι 165 χιλιάδες. (Χιροκροτίματα).

Ο αριθμος τον μπριγαδίρον, τον ανεξςάρτιτον καθοδιγιτον
τον ιδιετέρον κλάδον τις ικονομίας (μα μίπος ιπάρχυν πολες, πυ
καθοδιγύνε τέτια ικονομία ακόμα κε ςτιν Ανκλία, με τον πολιεόνιό-
τις μπυρζυαζικο πολιτιζμο τον γινεκον;) αφξςίθικε απο 12 χιλιά-
δες ςτο 1931 μέχρι 50 χιλ. (Χιροκροτίματα).

Γινέκες — πρόεδρι τον αρτελ, διλαδι, καθοδιγιτες νικοχιριον,
τα οπία ςιχνα ίνε μεγαλίτερα απτα απλα πομέςςικα νικοχιρια τις
παλιας τςαρικις Ροςίας, ςτο 1931 ιπίρχαν 1.200 κε τόρα έχυμε
7 χιλιάδες. (Θιελόδικα ςινεχι χιροκροτίματα). Αφτο
ακόμι ίνε πολι λίγο, μα ας δίξςι οπιαδίποτε καπιταλιςτικι χόρα ςτα όριά-
τις όχι 7 χιλιάδες, αλα 700, όχι 700, αλα τυλάχιςτο 70
γινέκες διεφθιντες τέτιον μεγάλον επιχιρίςεον όπος τα δικά μας
κολχοζ. (Χιροκροτίματα).

Διεφθιντες κολχόζικον εμπορεβματικον φερμον ιπίρχαν 3 χιλ. γίνανε 19 χιλιάδες.

Οςον αφορα τις χτινοτροφικες εμπορεβματικες φέρμες πρέπι κατεφθίαν να πύμε, ότι αφτες τις πίραν στα χέρια-τυς ι γινέκες κε απ᾽ αφτό ι ιπόθεςι τις χτινοτροφίας στι χόρα-μας κέρδιςε.

Να πος προάγετε ι γινέκα στα κολχοζ, να πος αρχίζι να δυλέβι αφτι ι μεγαλίτερι δίναμι τιν οπία ι τςαρικι Ροςία κρατύςε εν το κριπτο, τιν οπία ι τςαρικι Ροςία ςκότιζε διπλαςίος, κε ςαν αγρότιςα, κε ςαν γινέκα, πάνο ςτιν οπία κςεθίμενε όλι τιν ςτενοχόρια απτιν απελπιςτικί-τυ θέςι ο άνδρας, όλι τιν απαγοίτεπςι απο το αδιέκςοδο τις χοριάτικις ζοις.

Ακόμα όχι τόςο προπολυ ο ρόςος πιιτις Νεκράςοφ έγραφε για τιν βαρια μίρα τις ρòςας αγρότιςας:

Πιο μάβρι απτι μίρι τις ρόςας γινέκας
Δεν βρìςκετε ς᾽ όλι τι γι.

Mèςα ςε κάμποςα χρόνια τις ανάπτικςις τυ κολχòζικυ καθεςτòτος εμις έχομε κάνι εκατοντάδες φορες περιςότερα για τιν απελεφθέροςι τις γινέκας απότι ìχαν κάνι ι πιο προτοπόρες καπιταλιςτικες χòρες ςε διάςτιμα εκατοντάδον χρόνον φλιαρίας για τιν ιςότιτα τον δικεομάτον τον γινεκον. Εχομε δίκεο να περιφανεβόμαςτε μ᾽ αφτο, ςτα κολχοζ εμις βάλαμε τι βάςι για τιν πραγματικι απελεφθέροςι τον γινεκον απτι δυλία, πυ επέφεραν ι όρι τυ μικρυ νικοκιριυ. **(Σινεχι χιροκροτίματα).**

Να μια απτις ροςίδες χοριάτιςες — ι ενκονι μιας απο κίνες τις χοριάτιςες γιά τις οπίες έγραφε ο πιιτις Νεκρàςοφ, αφτι ìνε απτο κολχοζ „Κράςνιι Οκτιάμπρ“ τυ Βόριυ κράι, το επίθετό-τις ìνε Φομινα. Αφτι παρεβρίςκετε εδο ςτο ςινέδριο. Το 1927 πέθανε ο άντρας-τις, τιν άφιςε με διο μικρα πεδια κε με τιν πεθερά-τις 90 χρονο. Μέχρι το 1930 αφτι βαςανίζονταν με το πλίςιμο τον ρύχον κοντα ςτυς κυλàκυς τυ Χολμογορςκ, μετα μπίκε ςτο κολχοζ. Ελαχε ς᾽αφτι να πιγένι ςτο αρτελ αγελàδα τυ ίδιυ κυλάκυ τυ οπίυ έπλενε τα ρύχα. Οταν πìγενε τιν αγελάδα, έκλεαν ι γινέκες ςτο ςπίτι τυ κυλάκυ κ᾽ ι ίδια δάκριςε, πάντος όμος τιν αγελάδα τιν πίγε. Στο κολχοζ άρχιςε να δυλέβι ος αρμέχτρα. Μετα απο ένα χρòνο τιν προβίβαςαν ςε ανότερι αρμέχτρα. Το 1932 τιν διορίςανε μπριγαδίρο. Το 1933 διεφθίντρια τις φέρμας ράτςον. Οταν αφτι άρχιςε να δυλέβι ςτι φέρμα το 1930, ςτι φέρμα ιπìρχαν μόνο 40 αγελàδες, μα τόρα έχι 130 αγελάδες. Ενο ο πιο μεγάλος κυλάκος τυ Χολμογορςκ ο Ερύκιν ίχε μόνο 6 αγελάδες. Να τι λογις ρο-

σίδες γινέκες μπίκαν στα κολχοζ! (**Παρατεταμένα χιροκροτίματα**).

Για τον εαφτό-τις αφτι διιγίτε — στιν αρχι ίτανε δίσκολο, μα ι βασικότερες δισκολίες πέρασαν, το κιριότερο ίνε ότι απο χρόνο σε χρόνο ι κατάστασι γίνετε όλο πιο έφκολι κε καλίτερι. Το 1934 έκανε αφτι 600 εργατοιμέρες. Στο τελεφτέο Πανροσικο σινέδριο τον σοβετ εκλέχτικε μέλος τις ΠΚΕΕ. (**Χιροκροτίματα**).

Ανανκάστε τόρα αφτι τι γινέκα να πάρι άντρα, πυ δεν αγαπάι. Εγο εν το μεταξσι άλον τιν αρότισα αν δεν παντρέφτικε. Λέι — όχι. Τις αροτο-γιατι. Απαντάι — „τέρι ακόμα δεν βρίσκο κε δεν ιπάρχι ανάνκι να βιαστο. Αν θα ίτανε, όπος το 1929 με τα διο πεδια κε με τιν πεθερά-μυ θα έπερνα οπιονδίποτε, τόρα όμος έχο 600 εργατοιμέρες!“. (**Παρατεταμένα χιροκροτίματα, γελυν**).

Αφτι τι δίναμι πρέπι να τιν τραβίξυμε ακόμα παραπέρα προς όφελος τον κολχοζ κε όλις τις Σοβετικις χόρας. Να γιατι θεορύμε ανανκέο να γραφι στο καταστατικο σε ιδιέτερο άρθρο για τιν ιποχρέοσι τις διίκισις τυ κολχοζ να προσελκίσι τις γινέκες στιν κολχόζικι παραγογι κε τιν κινονικι ζοι τυ αρτελ, προάγοντας τις ικανες κε πεπιραμένες κολχόζνιτσες σε καθοδιγιτικι δυλια, ξσεφορτόνοντάς-τες όσο το δινατο απτις σπιτίσιες δυλιες μέσον σχιματιζμυ γιασλον, πεδικον πλατιον κ. λ. π.

Ιστε σίμφονι μ' αφτο, σίντροφι υντάρνικι, όχι μονάχα γινέκες μα κε άντρες; (**Χιροκροτίματα, Φονες: „Σίμφονι“**).

XI.

Ο ΚΟΛΧΟΖΙΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΙΝΕ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΥ ΣΟΣΙΑΛΙΖΜΥ.

Ιπάρχι ακόμα μια σιμπλίροσι τιν οπία θέλυμε να μπάσυμε στο καταστατικο τυ αγροτικο-νικοκιριακυ αρτελ. Πρόκιτε για το πρότο άρθρο τυ σχεδίυ τυ καταστατικυ τυ αρτελ, όπυ κατ' εφθίαν λέγετε:

„Ο κολχόζικος δρόμος, ο δρόμος τυ σοσιαλιζμυ ίνε ο μόνος σοστος δρόμος για τυς εργαζόμενυς αγρότες“. (**Παρατεταμένα χιροκροτίματα**).

Ι λέξσι „σοσιαλιζμος“ ακόμα εδο κε λίγο τρόμαζε τον αγρότι, μάλιστα πολι αγρότες, πυ μπένανε στον κολχόζικο δρόμο, δεν καταλάβεναν, ότι αφτος κε ίνε ο σοσιαλιστικος δρόμος.

Τόρα, οπόταν ι βασιxι μάζα τον εργαζόμενον αγροτον ίδι μαζέφτιxε στα xολχοζ, εxατομίρια έχυν πίρα xινις δυλιας, εxατομίρια xολχόζνιxον αρχίζυν να xαταλαβένυν πόσο μεγάλο δίxεο έχι ο αρχιγός-μας ς. Στάλιν, ο οπίος ίστερα απτο Λένιν xαθόρισε, ότι „σοσιαλιζμος σιμένι όχι εxσαθλίοσι xε στερίσις, μα εxσάλιπσι τις εxσαθλίοσις xε τον στερίσεον, οργάνοσι έφπορις xε xυλτύριxις ζοις για όλα τα μέλι τις xινονίας", ότι „σοσιαλιζμος σιμένι όχι ελάτοσι τον ατομιxον ανανxον, αλα παντοιδι εxσάπλοσι xε άνθισί-τυς, όχι περιοριζμο ίτε άρνισι απτιν ιxανοπίισι αφτον τον ανανxον, αλα ολόπλεβρι xε πλίρι ιxανοπίισι όλον τον ανανxον τον xυλτύριxα-αναπτιγμένον εργαζομένον ανθρόπον".

Ετσι xαθόρισε το σοσιαλιζμο ίστερα απο τον Μαρxς, Ενxελς, xε Λένιν ο ς. Στάλιν στο XVII σινέδριο τυ xόματος. Ετσι αρχίζυν να τον xαταλαβένυν εxατομίρια εργαζόμενον αγροτον, εxατομίρια xολχόζιxον προτοπόρον-υντάρνιxον, επιφανον ανθρόπον τυ σοσιαλιζμυ.

Τί λιπον ίνε σοσιαλιζμος για τον τίμιο xολχόζνιxο, όπος το xαταλαβένανε ο Μαρxς, ο Λένιν, όπος μας μαθένι να xαταλάβυμε ο ς. Στάλιν.

Σοσιαλιζμος ίνε απελεφθέροσι όχι μονάχα απτιν πομέσσιxι, μα xε απτιν xυλάxιxι σxλαβια. (Χιροxροτίματα).

Σοσιαλιζμος ίνε ι αντιxατάσταsι τυ μιxρυ μονοxοxιριαxυ νιxοxιρυ, πυ γενύσε μονάχα τιν ανέχια xε το σxοτάδι, με μεγάλο xινονιxο νιxοxιριο (Χιροxροτίματα).

Σοσιαλιζμος ίνε ι ίσι ιποχρέοσι για xάθε άνθροπο να δυλέπσι xε να πάρι ισόδιμα σίμφονα με τι δυλια xε όχι σίμφονα με τιν περιυσία, όχι σίμφονα με το xεφάλεο. (Χιροxροτίματα).

Σοσιαλιζμος ίνε ι διvατότιτα, πυ πέρασε απο παραμίθι σε ζοι, ι διvατότιτα μέσα ς' ένα χρόνο, μονάχα στο 1934 270 χιλιάδες απλι νέι αγρότες να γίνυν τραxτοριστες 21.000 — να γίνυν μπριγαδίρι, 26.000 — να γίνυν σοφερ, 19.000 — να γίνυν xομπαινέρι, 246.000 — να σπυδάσυν για μπριγαδίρι γεοργιxον μπριγάδον xε 180.000 — να σπυδάσυν για μπριγαδίρι χτινοτροφιxον μπριγάδον. (Χιροxροτίματα).

Σοσιαλιζμος ίνε ι διvατότιτα με τι θέλισι τυ

κόματος να ρθίτε εδο, ςτο Ανάκτορο τυ Κρεμλίνυ, για να ςιζιτίςετε τα ζιτίματα τις καλιτέρεψςις τις κολχόζικις ζοις μαζι με τιν κιβέρνιςι κε μαζι με τον αρχιγο τυ λαυ ς. Στάλιν. (Φονες, „υρα", χιροχροτίματα).

Σοςιαλιζμος ίνε ι μετατροπι τις τεχνικις, ι οπία, ςαν ιπιρέτρια, ιπιρετύςε πριν μονάχα τυς πλύςιυς εβγενις, ςε βοιθό, ςε φίλο για τιν ενομένι για τι γενικι δυλια, αγροτια. (Χιροχροτίματα).

Σοςιαλιζμος ίνε ι δινατότιτα μέςα ςε κάμποςα χρόνια όλα τα μέλι τυ αρτελ, κε όχι μονάχα ι κςεχοριςτι πλύςιι, εκμεταλεφτες, κυλάκι κε εμοπότες, να ςικοθύνε ςτο επίπεδο τις έφπορις ζοις. (Παρατεταμένα χιροχροτίματα).

Σοςιαλιζμος ίνε ι δινατότιτα, με τι θέλιςι τυ κόματος, με τιν απόφαςι τυ Σινεδρίυ τον Σοβιετ για όλυς, πυ μπίκαν ςτυν κολχόζικο δρόμο αγρότες πάνο ςε ίςες αρχες με τυς εργάτες, με τιν καθοδίγιςι τον εργατον να πραγματοπιίςυν τι διέφθινςι τις χόρας, να εκλέγυν με μιςτικι ψιφοφορία τιν εκςυςία τυς. (Παρατεταμένα χιροχροτίματα).

Σοςιαλιζμος ίνε ι δινατότιτα το να γίνυνε προτοπόρι ίροες, υντάρνικι τις γενικις δυλιας, επιφανις άνθροπι για όλι τι χόρα, μέςον τις δυλιας, μόνο μέςον τις δυλιας, τις προςιτις ςε κάθε τίμιο δυλεφτι. (Χιροχροτίματα).

Τέλος, ςοςιαλιζμος ίνε ι πίλες προς τιν κυλτύρα, προς το ιλεχτριχο φος, προς τα καρποφόρα δέντρα ςτυς δρόμυς τον χοριόν-μας, προς τιν εφιμερίδα, το ράδιο, το ποδίλατο κε κινιματόγραφο.

Να τι ίνε ςοςιαλιζμος πυ ιςίγαγε ςτι ζοι, έκανε προςιτο για εκατον εκατομίρια αγροτικυ πλιθιζμυ ςτι χόρα-μας ι εργατικι τάξι κάτο απτιν καθοδίγιςι τυ Λένιν κε τυ ςινεχιςτι τυ έργυ-τυ ς. Στάλιν. (Θιελόδικα, παρατεταμένα χιροχροτίματα).

Ι ΑΦΘΟΝΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΙΟΝΤΟΝ, Ι ΕΦΠΟΡΟΣ ΖΟΙ ΙΝΕ ΠΡΟΣΙΤΕΣ ΣΤΟ ΚΑΘΕ ΚΟΛΧΟΖ.

Ο ςοςιαλιζμος τον οπίο πραγματοπιύμε ςτι χόρα-μας πάνο ςτι βάςι τυ κολχόζικυ ςιςτίματος ςιμένι αφθονία ςιταριυ, ζόον, πυλερικον, ζαρζαβατιον κε κάθε άλυ ίδυς προιόντυν.

Ινε ςε θέςι άραγε τα κολχόζ-μας ν' αποχτίςυν όλα αφτα; Χριάζετε άραγε να περιμένυμε πολα χρόνια κίνι **τιν εποχι**, οπόταν θα δόςι τυς καρπύς-τυ το φιτεβμένο ςτα κολχοζ δέντρο τυ ςοςιαλιζμυ; Αφτι ίνε ερότιςι, πυ καθένας με το δίκιο-τυ μπορι να ιποβάλι.

Ιπάρχυν οςτόςο πολι ακόμα τέτιι αγρότες, πυ δεν έχυν τίποτε ενάντια ςτο ςοςιαλιζμο, αλ' όμος δεν ίνε ςίμφονι να περιμένυν. Κάπιος τέτιος κολχόζνικος απαντόντας με πονιράδα ςτιν ομιλία για το ςοςιαλιζμο θα ςας πι: «τί μ' αφτο, κε ςτιν παλια εποχι ιπόςχονταν ς'εμας τυς χορικυς καλι ζοι ςτι βαςιλία τον υρανον».

Τί λιπον μπορύμε ν' απαντίςυμε ςτυς τέτιυς ανθρόπυς εκτος απο κίνο, πυ ίπε ο ς. Στάλιν ςτο περαςμένο ςινέδριο τον κολχόζνικον-υντάρνικον: «για να γίνυν ι κολχόζνικι έφπορι, γι' αφτο απετίτε ένα μοναχα — να εργαςτυν ςτο κολχοζ τίμια, ςοςτα να χριςιμοπιίςυν τα εργατικα ζόα, ςοςτα να καλιεργίςυν τι γι, να προφιλάκςυν τιν κολχόζικι ιδιοχτιςία». **(Χιροκροτίματα. Φονες: «Σοςτα»).**

Εγο ανέφερα για παράδιγμα το αρτελ „Μπολςςεβικ" τυ όμπλαςτ Ιβάνοβο, πυ πέρνι εςοδία 150 πύτια ςιτάρι απο 1 εχτάριο, τιν ςτιγμι κατα τιν οπία δίπλα, ςτο γιτονικο αρτελ «Ιςκρα», ςε απόςταςι ενάμιςι χιλιόμετρυ απτο κολχοζ «Μπολςςεβικ», ςε τέτια γι το ςιτάρι δίνι εςοδία όχι 150, αλα 80 πύτια. Τί τρέχι λιπον; Ινε αφτο άλο κλίμα; Ινε άλο έδαφος; Ο θεος ίνε πιο ελείμονας;

Οχι το ζίτιμα ένκιτε ςτο ότι ι άνθροπι ςινίθιςαν ςτιν κολχόζικι εργαςία, απέκτιςαν δεκςιότιτα ςτιν κολχόζικι εργαςία, εφςινίδιτα φέροντε προς τιν δυλια, εποφελύντε τι βοίθια τυ ΜΤΣ, ενουν, ότι ι γι απετι προςοχι **ατομικα** ςτο κάθε-τις τμίμα, εχτελυν κε τιν παραμικρι δυλια.

Ιτε να άλο παράδιγμα ςτο αρτελ λιναριυ «Κράςνιι λνοβοντ», τυ ραιον Γιυρεβετςκ. Αφτο ςπέρνι 370 εχτ. λινάρι. Αφτο κατα τιν χοριτικότιτα τις εργαςίας δεν ίνε λιγότερο απο 2.000 εχτάρια ςιτάρι. Το κολχοζ το 1934 πίρε απ' όλι τιν έκταςι τον 370 εχταρίον ςτρονκιλεμένα 5 τςέντν. ίνα λιναριυ με μεςέο νόμερο — 14,5 κε ανότερο — 16, τι ςτιγμι κατα τιν οπία τα γιτονικα κολχοζ πίραν απο 2,5 μέχρι 3 τςέντν. ίνα λιναριυ.

Τί τρέχι; Ιςος ο Ιβαν Μπελογορότςκι τυς βοίθιςε; Πριν εκι ςπίρανε λινάρι τιν ιμέρα τυ Ιβαν Μπελογορότςκι. Απίςτεφτο, γιατι τόρα ςπίρανε ένα μίνα νορίτερα απτιν ιμέρα τυ Ιβαν Μπελογορότςκι κε δεν βγίκε άςχιμο, μα γι' αφτο ςπίρανε το λινάρι πάνο ςτο

τριφίλι, το λινάρι το κοπάνισαν με τυς βελγικυς τροχυς, τςαχέλιςαν τρις φορες, τιν γι τιν προετίμαςαν προς το φθινόπορο. Ι γινέκες εργάζονταν με προθιμία, γιατι ι μιχανι κατάργιςε το κοπάνιζμα τυ λιναριυ με το χέρι — το γινεκίο αφτο κάτεργο απτο οπίο ακόμα εδο κε κάμποςα χρόνια ι ροςίδα δεν μπορύςε να ςικόςι τα χέρια ςτο κεφάλι.

Πύ λιπον ένκιτε το μιςτικο; Τί απετίτε για να πάρυν όλι 5 τςέντνερα ίνα απτο εχτάριο κε να κςεπεράςυν τιν πιατιλέτκα; Χριάζετε γι' αφτο κςανα μονάχα κίνο για το οπίο ίπε όχι μια φορα ο ς. Στάλιν: τίμια να εργαςτύμε, να προφιλάκςυμε τιν κινονικι περιυςία, να περιπιθύμε καθος πρέπι τι γι, να χριςιμοπιίςυμε καθος πρέπι τις μιχανες, τις οπίες διαθέτι το κράτος μέςον τον ΜΤΣ για χριςιμοπίιςι ςτα κολχοζ.

Στο Υζμπεκιςταν ιπάρχι κολχοζ επ' ονόματι τυ Καγανόβιτζ ςτο Λένινςκι ραγιον. Το κολχοζ έςπιρε μπαμπάκι 175 εχτ. Το 1932 πίρε 19 τςέντνερα μπαμπάκι απτο εχτάριο, το 1933 — 20 τςέντν., το 1934—28 τςέντν. κε μις έχυμε ςαν πρόβλιμα τυ πεντάχρονυ πλάνυ να πάρυμε διο φορες λιγότερι εςοδία, ςινολικα ςτο Υζμπεκιςταν το 1937 απέναντι ςε κίνο, πυ έχι πια τόρα το κολχοζ επ' ονόματι τυ Καγανόβιτζ.

Με τί το πέτιχαν αφτο; Το 1933 προετίμαςαν καλο ζιαπ για τι ςπορα μπαμπακιυ τυ 1934. Στιν μπριγάδα τυ Μιρζζοτζζεν Χοτζάεβ 20 εχτ. λαφρις γις τιν άνικςι τιν οργόςανε 4 φορες κε 13 εχτ. βαριας γις τα οργόςανε 5 φορες. Σε 1 εχτ. φέτο δόςανε 800 χγ. οριχτα λιπάζματα, 120 κάρα κοπριας κε 200 κάρα ιλι. Κατα το καθάριζμα τον καναλιον ι ιλι ρίχνετε αφτο ςτιν άκρι τυ χοραφιυ — κίτε ένα χρόνο κε κατόπιν χριςιμοπιίτε ςαν λίπαζμα.

Το κυμόλομα άρχιςαν απτιν 1 τυ Μάι, κάνανε 5 κυμυλόματα κε κάθε κυμύλομα ςιμένι επεκςεργαςία τυ χοραφιυ με το αλέτρι „Ακςάι" κατόπιν με το κυλτιβάτορο κε κατόπιν με το τςαχελιςτέρι. 2—3 μέρες πριν απο κάθε κυμύλομα αρδέβανε όλο το χοράφι κε ίςτερα απτο τελεφτέο, το 5 κυμύλομα, αρδέπςανε 9 φορες το όλο δε 14 αρδέματα.

Κατα το πρότο κυμύλομα διεκςίγαγαν το πρότο αρέομα κε ςε κάθε φολια[1] αφίςανε 6—7 φιτα, κε κατα τι διάρκια τυ δέφτερυ κυμυλόματος διεκςίγαγαν το δέφτερο αρέομα κε ςε κάθε φολια αφίςανε οπο 3—4 φιτα.

---

[1] Ροςικα — γνεζντο.

Κατα τι ςινχομιδι τυ μπαμπαχιυ το Σεπτέμβρι, εχςέλεχςαν μια ομάδα πεπιραμένον χολχόζνιχον, πυ περίλθαν όλα τα χοράφια χε πάνο ςτυς θάμνυς τυς μολιζμένυς απο αρόςτια, ίτε άλις πιότιτας μπαμπαχιυ χάνανε ςιμάδια (με χυρέλια διαφόρον χρομάτον). Τις χυχυνάρες αππυς ςιμαδεμένυς θάμνυς τις μάζεβαν χςεχοριςτι χολχόζνιχι τις βάλανε χςέχορα. Ιςτερα απ' αφτο περνύςε ι πρότι ομάδα — μάζεβαν το διαλεχτο μπαμπάχι, — πολι χαλες χυχυνάρες, ι δέφτερι ομάδα μάζεβε το χανονιχο μπαμπάχι χ.τ.λ. Κάθε ιδιέτερι ομάδα τυ μπαμπαχιυ, ανάλογα με τιν πιότιτα μάζεβαν χςέχορα, ςε χςέχορα χοφίνια χε χυβαλύςανε με ιδιέτερα χάρα. Απ' αφτο ι ςπόρι θα γίνυνε χαθαρις ράτςας, ι φάμπριχες θα πάρυν ομιόμορφι χε χαλι ίνα χε το χολχοζ θα χερδίςι περιςότερα χρίματα. **(Παρατεταμένα χιροχροτίματα).**

Τέταρτο παράδιγμα τυ Βόριυ Καφχάςυ, όπυ χαλίτερα απ' όλα φένετε μέςο πιον διςχολιον περάςαμε, τι ανίφορο βυνυ ανεβίχαμε πια χε τι ανθρόπυς αρχίςαμε να διαμορφόςυμε. Σ' όλυς ίνε γνοςτο πος ι χαλι ζοι ςτο Βόριο Κάφχαςο δεν χατορθόνετε έφχολα.

Το 1932 ίνε χρόνος τυ χυλάχιχυ ςαμποταζ, πυ ανχάλιαςε πολα χολχοζ χε ραγιον τυ Βόριυ Καφχάςυ.

Να εδο, ςτο ςινέδριο παρεβρίςχετε ο ς. Ντοχτοροβ Φεντορ Πετρόβιτς — αντιπρόςοπος αππο χολχοζ επ' ονόματι τυ Πιονέριχυ ΜΤΣ, τυ ραγιον Αλεχςαντροβςχ, τυ Βοριο-Καφχαςιανυ χράι. Αφτος μπορι να διηγιθι τί έμινε ςτο χολχοζ ίςτερα αππο ςαμποταζ τυ 1932 χε πύ έφταςε τόρα προς τιν έναρχςι τυ 1935 το ορτελ.

Νά τί έμινε ςτο χολχοζ ίςτερα αππο ςαμποταζ τυ 1932:

α) ι χολχόζνιχι άρχιςαν να διαςχορπίζυντε — „το ίδιο χάνι, θα χαθύμε ςτο χολχοζ" χε αππα 130 νιχοχιρια μίνανε προς τιν άνιχςι τυ 1933 το όλο 60 νιχοχιρια·

β) εργατιχα ζόα μίνανε: 5 άλογα χε 6 βόδια·

γ) ςτιν εμπορεβματιχι φέρμα γάλατος μίνανε 37 ζόα ςιμπεριλαβανομένον χε τον νέον ζόον·

δ) ςτι γυρυνοτροφιχι εμπορεβματιχι φέρμα μίνανε 3 θιλιχα γυρύνια χε 1 αρςενιχο γυρύνι επιβίτορας.

Τί ιπάρχι τόρα ςτο χολχοζ.

α) Τόρα ςτο χολχοζ ιπάρχυν 232 νιχοχιρια·

β) τόρα ιπάρχυν 23 άλογα χε 74 βόδια·

γ) 59 αγελάδες χε 70 χεφάλια νέον ζόον·

δ) 28 θιλικα γουρούνια, 4 γουρούνια επιβίτορες κε 60 κεφάλια γουρονόπουλα.

Εκτος απ' αφτο το κολχοζ το 1934 αγόρασε απέναντι σε σιτάρι 3 φορτιγα αφτοκίνιτα, έχτισε κλουβι για 270 θέσις, έφκιασε κε εκσόπλισε 3 μορφοτικα καταλίματα στα χορια, 3 λουτρα — για κάθε μπριγάδα του καταλίματος κε ένα λουτρο. (Χιροκροτίματα).

Ι εσοδία του χιμονιάτικου σταριου ίτανε το 1932 μισο τσέντνερο (τρία πούτια), κε κοντα σ'αφτο όχι ος αποτέλεσμα τον άσχιμον κλιματικον σινθικον, γιατι το 1932 ίτανε ος προς τον κερο όχι άσχιμος χρόνος, αλα αποκλιστικα σαν αποτέλεσμα του κουλάκικου σαμποταζ. Το 1934 παρα τιν κσιρασία το κολχοζ πίρε απτο εχτάριο 17 τσέντνερα χιμονιάτικου σταριου. Πριν τις κολεχτιβοπίισις στο ραγιον αφτο μάζεβαν σε καλι χρονια 10—12 τσέντνερα.

Το 1932 όλα τα χιμονιάτικα τα σπέρνανε ολοκλιροτικα στιν καλαμια, το 1934 όμος όλι ι σπορα γένικε σε βαθια οργομένο καθαρο νιοτο με σπαρτικες μιχανες.

Εδο παρεβρίσκετε, όπος πια ίχα ιπι σαν αντιπρόσοπος απ'αφτο το κολχοζ ο ς. Ντοκτοροβ. Το 1932 ο Ντοκτοροβ όχι μονάχα έμινε στι θέσι-το όταν άρχισε ι φιγι απτο κολχοζ, αλα με μια ομάδα σιντρόφον απο δέκα ανθρόπους αγονίζονταν για το κολχοζ, σταματούσε τους ολιγόψιχους, έκανε ανκιτάτσια, εκσιγούσε, ενέπνεε πίστι στιν κολχόζικι ιπόθεσι κε σίμερα ίνε νικιτις κε αντιπρόσοπος στο σινέδριο τον νικιτον. Φέτο με τι γινέκα-του πίρε 250 πούτια σιτάρι, 80 πούτια καλαμπόκι, 55 πούτια ιλιοτρόπιο κε 1670 ρ. σε χρίμα. (Παρατεταμένα Χιροκροτίματα).

Να, τέλος το τελεφτέο παράδιγμα: Ι Γράτσικοβα Θέκλα Πρόχοροβνα, αντιπρόσοπος απτο κολχοζ επ' ονόματι του Μπουτιόνι του ραιον Κιζλιαρ. Πριν τις κολεχτιβοπίισις ίτανε μπατράτσκα, τόρα ίνε μπριγαδίρ. Ι μίρα τον μπατράκον ίνε γενικα βαρια, αλα στο ραγιον του Κιζλιαρ αφτι ίτανε ιδίος βαρια. Για πέντε πούτια αλέβρι, τα οπία ο κουλάκος δάνιζε στο φτοχο, τούπερνε όλι τιν εσοδία του σταφιλιου.

Κε να το 1929 εδο οργανόνετε κολχοζ. Ι Θέκλα Γράτσικοβα μαζι με τον άντρα-τις γίνοντε μέλι του κολχοζ. Αλ' όμος γλίγορα κάτο απτιν επίδρασι τις κουλάκικις προβοκασιονικις διασπαστικις εργασίας το κολχοζ, που αριθμούσε 92 νικοκιρια, κλονίστικε κε άρχισε να διαλιθι... Απεχόρισαν απτο κολχοζ 78 νικοκιρια, μίνανε μονάχα δεκατέσερα. Απεχόρισε κε ο άνδρας τις Γράτσικοβας.

Ι Θέκλα Πρόχοροβνα όμος έμινε.

Στιν αρχι ο άντρας-τις τιν προέτρεπε να φίγι απτο κολχοζ,

κατόπιν τιν απιλύςε, κε ιςτερότερα άρχιςε να τιν κςιλίζι. Αφτι όμος δεν ιπόκιπςε.

Ι Γράτςικοβα μαζι με τα 14 μπατρακο-φτοχικα νικοκιρια, πυ μίνανε ςτο κολχοζ εκςακολυθύςε τιν πάλι για το κολχοζ. Απ' αφτον τον πιρίνα διαμορφόθικε κολχοζ το 1930. Κε αφτο όπος τα άλα κολχοζ βαρια πέραςε το 1932, τι χρονια τυ κυλάκικυ ςαμποταζ. Κε εδο όπος κε ςτ' άλα κολχοζ ι δυλια πίρε γρίγορα καλίτερι τροπι, άμα κςέκαναν τυς κυλάκυς, άμα ενκατέςτιςαν ατςάλινι πιθαρχία ςτιν εργαςία, άμα διμιυργίθικε κε ςιςπιρόθικε πραγματικο ςοβετικο ακτιβ ςτο κολχοζ. Σαν αποτέλεζμα κε ςτο αρτελ αφτο επίλθε τεράςτια άφκςιςι, ςε ςίνκριςι με το 1932. Απτο 1932 μέχρι το 1934 ο αριθμος τον αλόγον αφκςίθικε απο 50 ος 112, τον βοδιον απο 0 ος 118, τον κεραςφόρον ζόον ςτιν εμπορεβματικι φέρμα γάλατος απο 30 ος 181 κεφάλια, ςτιν γυρυνοτροφικι εμπορεβματικι φέρμα απο 30 ος 480.

Επέςτρεπςε ςτο κολχοζ κε ςτιν ικογένιά-τυ ο άνδρας τις Γράτςικοβας. Κάπος αργα θα πίτε, μα τυ κάκυ δεν λέι ι παριμία: „κάλιο αργα παρα ποτε". Νά τι γινέκες εμφανίςτικαν τόρα ςτο Ρυς. **(Παρατεταμένα χειροκροτήματα).**

„Πετίχαμε κίνο, πυ θέλαμε, πετίχαμε πραγματικι ανθρόπινι ζοι," — με το δίκιο-τις μπορι να πι κε το λέι τόρα ι ς. Γράτςικοβα, αντιπρόςοπος τυ ςινεδρίυ-μας.

Ιςος, να πίτε, ςίντροφι, ότι διιγύμε για κςεχοριςτες περιπτόςις. Να. Εμις άλοςτε κε δεν λέμε, ότι όλα τα κολχοζ ίδι γένικαν προτοπόρα. Ολι ι έκθεςί-μυ απτιν αρχι ος το τέλος κατεφθίνονταν ςτο ν' αποδίκςι, ότι όλα τα κολχοζ δεν εργάζοντε καθος πρέπι, ότι κίριο πρόβλιμα τόρα αποβένι να τραβίκςυν όλι τι μάζα τον καθιςτεριμένον κολχοζ προς εκίνες τις δεκάδες χιλιάδες τον προτοπόρον, πυ ίδι ιπάρχυν. Οςτόςο αφτα τα προτοπόρα κολχοζ πολι ίδι απέχυν απο το να ίνε τόςα λίγα όπος ίταν το 1932.

Ας πάρυμε το Υζμπεκιςταν. Ινε ίδι γεγονος, ότι 87 χιλιάδες εχτ. ςτο Υζμπεκιςταν δίνυν εςοδία μπαμπακιυ απο 14 ος 17 τςέντνερα ςτο εχτάριο κε ι μεςέα εςοδία τυ μπαμπακιυ εκι ίνε 8 τςέντνερα. Τί λιπον, ίνε άλος κόζμος εκι, όπυ ι άνθροπι κατορθόνυν να πάρυν εςοδία απο 14 μέχρι 17 τςέντνερα; Οχι, ο κόζμος ίνε ο ίδιος, — το Υζμπεκιςταν, ι χόρα τυ αρδεβόμενυ μπαμπακιυ. Ι άνθροπι όμος εδο χριςιμοπιυν όλα, ό,τι δίνι το κολχοζ, όλα, ο,τι δίνι ι μιχανικι τεχνικι, το κινονικο νικοκιριο, ό,τι δίνι ι επιςορεφθίςα πίρα τις απο κινυ εργαςίας.

Νὰ πιες δινατότιτες κρίβι μέςα-τις ι κινονικι παραγογι, όταν

ι μιχανες χρισιμοπιύντε καθος πρέπι, όταν ι άνθροπι πραγματικα διςινίθιςαν ςτιν κινονικι εργαςία, όταν μες τιν κινονικι παραγογι διμιυργίθικαν ςτελέχι προτοπόρον κε καθοδιγιτον, όταν τυς καθοδιγον πραγματικι μπολςςεβίκι.

Να τι ίπε γι' αφτο το ζίτιμα ο ς. Στάλιν: «Τα κολχοζ έχυν όλα για να ζίςυν έφπορα. Χριάζυντε ακόμα μονάχα ένα: να εργαςτυν τίμια ςτο κολχοζ κε να προφιλάξυν τιν κολχόζικι περιουςία. Κε αν όλι ι κολχόζνικι, — όλι, κε όχι μονάχα ι πλιοψιφία, — θα εργαςτυν τίμια, τα κολχοζ θα παραφορτόνοντε με προιόντα, θα παραφορτόνοντε με κάθε ίδος καλά, κε ι χόρα μας θα γίνι ι πιο πλύςια χόρα ςτον κόζμο». **(Θιελόδικα, παρατεταμένα χιροκροτίματα).**

***

Εςις κςέρετε απτιν έκθεςι τυ ς. Μόλοτοβ ςτο Πανενοςιακο Συνέδριο τον Σοβετ, ότι ο γιαπονέζικος κε γερμανικος ιμπεριαλιζμος προετιμάζυν πόλεμο ενάντια ςτιν ΕΣΣΡ.

Ενάντια ςτιν ΕΣΣΡ ετιμάζετε να βγι με πόλεμο ο φαςιζμος τέτιας χόρας ςαν τιν Ιαπονία.

Ι Ιαπονία ίνε χόρα, όπυ ςχεδον ι μιςες γέες βρίςκοντε ςτα χέρια τον τςιφλικάδον. Ι Ιαπονία ίνε χόρα, όπυ κάθε χρόνο διμέβοντε απτις τράπεζες απέναντι τον χρεον ι γέες εκατοντάδον χιλιάδον νικοκιριον. Ι Ιαπονία ίνε χόρα, όπυ για τιν κατάςταςι τον αγροτον ςτις γιαπονικες εφιμερίδες γράφυν ανιχτα έτςι: «Ι κατάςταςι τυ ραγιον Τοχοκυ ίνε φριχτι. Ο αριθμος τον αγροτον, πυ βρίςκοντε ςτο χίλος τυ εκς αςιτίας θανάτυ φτάνι τις 700 χιλ. Ι μιτέρες ίνε εκςαντλιμένες κε πεθένυν. Κάθε μέρα ι μαθιτες λιποθιμυν απτιν εκςάντλιςι μέςα ςτο ςχολιο. Ι χορικι δεν μπορυν ν'αγοράςυν ρίζι κε πυλυν τα κορίτςια-τυς. Ι καρδια ςταματα όταν βλέπι κανις τέτια φριχτι ανάνκι ςτιν οπία ίνε ριγμένι ι αγροτια». (Εφιμερίδα «Τόκιο Νιςι-Νιτςι» 31 τυ Οχτόβρι 1934). Ενάντια ςτιν ΕΣΣΡ εκςοπλίζετε χόρα, ςτιν οπία κατα τα δεδομένα ιδικυ τμίματος τυ ιπυργίυ τον εςοτερικον τις Ιαπονίας ςτα τελεφτέα χρόνια ι χορικι κάθε χρόνο πυλυν ςτιν πόλι 30—40 χιλ. κορίτςια, όπυ ιπάρχυν τέτια χορια όπος το χοριο Σεντ ςτιν πρεφεκτύρα Ακίτα όπυ ςε 350 νικοκιρια 50 κορίτςια πυλίθικαν ςτα ςπίτια ανοχις, όπυ ι τιμι τυ κοριτςιυ κατα τιν πύλιςί τις ςτο ςπίτι τις ανοχις κατέβικε εν ςχέςι με τιν κρίςι, μέχρι τον 150 ιένες, πυ πλιρόνοντε ςτυς πιναζμένυς πατέρες. **(Κςεφονιτα αγανάκτιςις ςτιν έθυςα).**

Ενάντια στιν ΕΣΣΡ εκςοπλίζετε ο φαςιζμος τέτιας χόρας όπος ι Γερμανία, όπυ 53 τις εκατον όλον τον νικοχιριον έχυν για χρισιμοπίςι μονάχα 12 τις εκατον τις γις κε 11 τις εκατον τον νικοχιριον έχυν στιν χρισιμοπίςί-τυς περιςότερο αππο μιςο ποςο όλον τον γεον. Ενάντια στιν ΕΣΣΡ εκςοπλιζοντε κίνι ι ίδιι φαςιστες, πυ πολα χρόνια ιπόςχονταν στυς χορικυς να τυς απελεφθερόςυν αππιν τραπεζιτικι ιποδύλοςι. Κε άμα πίραν τιν εκςυςία εδεργέτιςαν τυς χορικυς με νόμο, πυ ιποχρεόνι να μεταβ βάςυν το νικοχιριο χάθε αγρότι κατα κλιρονομία μονάχα στον μεγαλίτερο γιο κε μ'αφτο να μετατρέπςυν τυς μικρότερυς γιυς κε θιγατέρες σε μπατράκυς.

Με το πρόγραμα αφτο τις επιστροφις τον δυλοπαριχιακον θεςμον κε τιν πύλιςι τον ρύςικον χοριτςιον στα σπίτια ανοχις εκςοπλίζετε εναντίον-μας ο φαςιζμος τις Ιαπονίας κε Γερμανιας, εκςοπλίζετε εναντίον-μας, εναντίον τον ρόςον εργατον, εναντίον τον ρόςον χορικον, για τυς οπίυς μέςον τις ςοβετικις εκςυςίας κε τυ κολχόζ νυ ςιςτίματος ι Ροςία γένικε πραγματικι πατρίδα. **(Χιροκροτίματα).**

Με το πρόγραμα αφτο αφτι θέλυν να πάνε ενάντια στυς οχρανυς χορικυς, τυς οπίυς ακόμα εδο κε διο δεκάδες χρόνια ι ρόςι κυλάκι περιφρονιτικα ονόμαζαν „χαχόλυς„ κε ι οπίι βρικαν τόρα τιν πατρίδα-τυς στιν Υκρανικι Σοβετικι Σοςιαλιστικι Ρεςπύμπλικα. **(Θιελόδικα χιροκροτίματα ιδίος μετακςι τις Υκρανικις αντιπροςοπίας).**

Με το πρόγραμα αφτο αφτι θέλυν να πάνε ενάντια στυς οζμπέκυς χορικυς, τυς οπίυς ι ρόςι χοραφίλακες ονόμαζαν περιφρονιτικα „ςαρτι" κε ι οπίι τόρα στα καλίτερά-τυς κολχόζια δινυν τιν ανότερι εςοδία τυ μπαμπακιυ, για τυς οπίυς το Υζμπεκισταν μέςον τις ςοβετικις εκςυςίας, μέςον τυ κολχόζικυ ςιςτίματος γένικε πραγματικι πατρίδα. **(Θιελόδικα χιροκροτίματα, ιδίος μετακςι τις υζμπεκικις αντιπροςοπίας. Πολι χορικι υζμπέκι ςικόνοντε στα ςκαμνια κε στέκοντας θιελόδικα χιροκροτυν).**

Με το πρόγραμα αφτο αφτι εκςοπλίζοντε ενάντια στυς τατζίκυς χορικυς ι ονομαςία τον οπίον δεν ιπίρχε στα λεκςιλόγια τις τςαρικις Ροςίας.

Εκατομίρια ανθρόπον, ι οπίι βρίκαν μέςον τις ςοβετικις εκςυςίας κε τυ κολχόζικυ ςιςτίματος τιν πατριδα τυς, στιν περιπτοςι, πυ ο εχθρος θα δοκιμάςι ν'αφερέςι απ' αφτυς τιν καταχτιμένι απο μας πατριδα, θα δίκςυν πίςο αππον Κόκινο στρατο, πυ κα-

θοδiγι ο ς. Κλιμ Βοροςίλοβ... (Θιελόδικα χιροκροτίματα, κραβγες «υρα» παρατεταμένι επεφιμία)... πιες ανιπέρβλιτες κε ανίκιτες δινάμις βρίςκυντε ςτιν πατριδα-μας. (Θιελόδικα παρατεταμένα χιροκροτίματα).

Ζίτο ι ΕΣΣΡ, ι πατρίδα όλον τον εργαζομένον!

Ζίτο ο Στάλιν μας, ο μεγάλος αρχιγος τυ εργαζόμενυ λαυ, πυ οδιγι όλυς τυς εργαζομένυς τις χόρας-μας προς το ςοςιαλιζμο!

Στο ςίντροφο Στάλιν — τον πιςτο ςινεχιςτι τυ έργυ τυ Λένιν — το κολχόζικο υρα! (Ι αντιπρόςοπι ςικόνυντε, οργανόνυν παρατεταμένι θιελόδικι επεφιμία. Χιροκροτίματα. Κραβγες «υρα»).

Переводчики: Ф. ГРИГОРИАДИ. Г. ФУЛИДИ. В. СЕВЕРИС.

Ответ. редактор ПРИНОС. Техред. Г. МИЛИДИ.

Сдано в набор 25-II—1935 г.
Подписано в печать 5-III—1935 г.
Издание № 139
Уполкрайлит М—01508
Формат бумаги 62x94|16
Об'ем 4 печ. л.
Тираж 2.080
Знаков в 1 печ. л. 44.352
Заказ № 371

Типография и переплетная „Коммунистис", Ростов н-Д. 1935 г.

Тıμı 65 к.
Цена 65 к.

О ПРИМЕРНОМ УСТАВЕ СЕЛ-ХОЗ. АРТЕЛИ

Доклад заведующего сел-хоз. отделом ЦК ВКП(б) т. ЯКОВЛЕВА

СКЛАД ИЗДАНИЯ:
Московская 53, Ростов н-Д
КНИГОЦЕНТР